

Consell General de les Valls

Acta Núm. 2/1993

**Sessió Ordinària del M.I. Consell General
- dia 5 de març de 1993 -**

El dia 5 de març de 1993, divendres, es reuneix a la Casa de la Vall el M.I. Consell General de les Valls, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea, i amb l'ordre del dia següent:

Punt únic:

Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Pressupost General per a 1993, que es compon dels documents següents:

- a) Projecte de Llei de Pressupost per a 1993.**
- b) Projecte de Pressupost de l'Administració General per a 1993.**
- c) Memòria relativa al document anterior.**
- d) Informe de l'execució del Pressupost vigent (3r. trimestre de 1992).**
- e) Projecte de Pressupost del M.I. Consell General per a 1993.**
- f) Projecte de Pressupost de les Entitats Parapúbliques següents:**
 - **Forces Elèctriques d'Andorra.**
 - **Caixa Andorrana de Seguretat Social.**
 - **Centre Nacional d'Informàtica d'Andorra.**
 - **Servei de Telecomunicacions d'Andorra.**
 - **Servei Andorrà d'Atenció Sanitària.**
 - **Residència Solà d'Enclar.**
- g) Documentació explicativa de la transferència de capital a l'Organisme de Ràdio i Televisió d'Andorra.**

Presideixen la sessió els MM.II. Srs. Jordi Farràs Forné i Josep Marsal Riba, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, assistits pel Sr. Carles Santacreu Coma, Secretari General. Hi són presents els membres següents:

- Per Canillo** Els MM.II. Srs. Josep Areny Fité i Enric Casadevall Medrano, la M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó Alcobé i el M.I. Sr. Miquel Naudí Casal.
- Per Encamp** El M.I. Sr. Jordi Torres Alís, la M.I. Sra. Maria Reig Moles i els MM.II. Srs. Jordi Mas Torres i Gabriel Dalleres Codina.
- Per Ordino** El M.I. Sr. Albert Pujal Trullà, la M.I. Sra. Olga Adellach Coma i el M.I. Sr. Andreu Gaspà Picart.
- Per La Massana** Els MM.II. Srs. Albert Gelabert Grau, Josep Garrallà Rossell, Daniel Armengol Mora i Guillem Areny Argelich.
- Per Andorra la Vella** Els MM.II. Srs. Jaume Bartumeu Cassany, Miquel Armengol Pons i Antoni Armengol Vila.
- Per Sant Julià de Lòria** Els MM.II. Srs. Joan Santamaria Tarré, Joan Pujal Areny, Ladislau Baró Solà i Pere Altimir Pintat.
- Per Escaldes-Engordany** El M.I. Sr. Miquel Aleix Areny, la M.I. Sra. Nadia Aleix Tugas i el M.I. Sr. Ramon Canut Bové.

Els MM.II. Srs. Enric Dolsa Font, de la Parròquia d'Ordino, Robert Cassany Vila, de la Parròquia d'Andorra la Vella, i Antoni Jordi Areny, de la Parròquia d'Escaldes-Engordany, han excusat la seva absència.

Assisteix, també, el M.I. Sr. Oscar Ribas Reig, Cap de Govern, acompanyat dels MM.II. Srs. Josep Casal Casal, Modest Baró Moles, Joan Albert Montané Teixé, Josep Dalleres Codina i Xavier Espot Miró, i la M.I. Sra. Bibiana Rossa Torres, Consellers Executius.

Després de l'oració es procedeix a comprovar els membres assistents a la reunió i el M.I. Sr. Síndic General declara oberta la sessió. Són les deu en punt del matí.

Seguidament el M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a l'ordre del dia.

Punt únic: Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Pressupost General per a 1993.

El M.I. Sr. Síndic General:

“El Sr. Secretari llegirà l'informe que ha elaborat la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE.”

El Sr. Secretari General:

“La Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE ha tramitat el Projecte de Pressupost per a 1993, d'acord amb el que estableix l'article 15 de la Llei General de les Finances Públiques, i sotmet a la consideració del M.I. Consell General el següent:

INFORME:

A.- Totes les Comissions legislatives del M.I. Consell General han presentat llurs respectius informes. El contingut d'aquests documents figura ressenyat a l'apartat III de l'informe i s'adjunten com annexos Núm. 1 a 6.

B.- Dins del termini de cinc dies dels quals disposen tots els MM.II. Srs. Consellers Generals, per tal de formular individualment esmenes al Projecte, s'ha rebut un sol escrit signat per la M.I. Sra. Consellera d'Encamp, Maria REIG MOLES i pels MM.II. Srs. Consellers Generals de la Parròquia d'Andorra la Vella. S'adjunta com annex núm 7.

C.- Així mateix la Comissió Legislativa d'Economia, Finances i CEE ha examinat separatament el projecte de Pressupost del M.I. Consell General d'acord amb les facultats que li atribueix el Reglament Intern per a la gestió del Pressupost del M.I. Consell General del 4 de desembre de 1991.

D.- Amb els elements d'informació que ha tingut al seu abast, aquesta Comissió legislativa ha examinat els diferents documents que componen el Projecte de Pressupost General per a l'exercici de 1993, i n'ha elaborat l'informe que es desenvolupa tot seguit:

I.- CONSIDERACIONS GENERALS.

La Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE ha estudiat i debatut la Memòria explicativa del projecte de Pressupost per al 1993 i comparteix les línies generals allí expressades pel Govern.

Alhora aquesta Comissió ha rellegit les consideracions generals de l'Informe que va formular en data 20 de juliol de 1992, en relació al projecte de Pressupost pel 1992, havent de constatar que en el curt període de cinc mesos que separa la discussió del Pressupost del 1992 de l'actual discussió sobre el projecte per a l'exercici de 1993 no s'han pogut donar canvis substancials que permetin una reconsideració d'aquell diagnòstic pessimista.

Continuem, així, amb un projecte de Pressupost que no comporta la suficient dotació per a obra pública d'inversió, que esdevé imprescindible per afavorir la reconversió de l'economia andorrana.

A la vegada, malgrat haver-se aconseguit, durant els exercicis de 1991 i 1992, aconseguit trencar l'espiral de creixement exponencial de l'endeutament, el resultat final de l'exercici de 1992 pel que fa als ingressos públics derivats de l'aplicació de l'I.M.I. i de la Taxa de Consum (6,2% d'augment en relació als ingressos de 1991), confirma que, definitivament, les fonts d'ingressos tradicionals han tocat sostre. Es pot concloure així que l'aplicació durant l'exercici de 1992 de les noves mesures tributàries establertes a la Llei del Pressupost han comportat una clara contenció dels nivells d'endeutament.

Dèiem en l'informe de data 20 de juliol de 1992 que l'adopció d'una Llei de l'Impost General Indirecte era indispensable i urgent per a introduir el principi de generalitat de la càrrega tributària.

Tanmateix, el procés constituent ha comportat no solament una dedicació prioritària a aquesta qüestió per part del Consell General, —en coherència amb la proclamació de Consell Constituent, adoptada en la sessió del dia 5 de juny de 1992— sinó, també, una especial situació parlamentària que ha fet difícil l'adopció de projectes de Llei que poguessin compor-

tar una confrontació de posicions en moments que, institucionalment, calia recercar el màxim consens possible.

Tot amb tot, amb la voluntat de no generar pessimisme sinó de contribuir a una presa de consciència de la problemàtica actual, convé de recordar aquí que, amb l'única excepció de Bèlgica i dels Països Baixos, tots els països europeus es troben avui, des del punt de vista del seu endeutament públic, en una situació que pot esdevenir explosiva. Experts francesos que participaven el passat mes de gener a un col·loqui sobre l'endeutament de l'Estat i de les seves possibles conseqüències, van manifestar que "...el darrer període de creixement real de l'activitat econòmica, entre 1987 i 1989, només ha comportat una reducció molt minsa dels dèficits públics...mentre que actualment la recessió —o la reducció del creixement— comporta un sobtat augment dels dèficits pressupostaris i del deute públic”.

Però el fet que Andorra pateixi, en aquest àmbit, una situació semblant a la d'altres Estats europeus no excusa l'obligada dedicació dels responsables polítics a una recerca de solucions i alternatives de futur.

I quan s'està treballant en les bases d'una futura estratègia per Andorra que haurà d'abocar en un Pla General de reconversió econòmica, convé tenir també present que l'economia andorrana és excessivament dependent de l'exterior. Una situació de crisi o de recessió als països veïns ens comporta una considerable sotragada en l'activitat econòmica andorrana.

Malgrat que el període de les vacances de fi d'any ha estat satisfactori per a la nostra economia, no podem continuar d'esquenes a la realitat d'una Europa en ple procés de transformació econòmica.

L'informe econòmic de previsions per al 1993 de la Comissió Europea, que acaba de fer-se públic a Brussel·les, presenta unes fosques perspectives. S'hi indica, per exemple, que l'any 1993 suposarà per a la Comunitat una pèrdua de dos milions de llocs de treball. Tenint en compte la previsió que la població activa augmenti en un 0,3% el mateix 1993, la Comissió de les Comunitats preveu un augment important de l'atur que podria arribar a finals d'any a la xifra de disset milions de persones, un 11% de la població activa de tota la Comunitat Europea.

Segons aquest informe comunitari, Espanya i Irlanda seran els Estats copejats de manera més espectacular, amb un 19,5% i un 19,3%, respectivament, de percentatge d'aturats.

Però la situació no serà pas millor a França, on els experts de Brussel·les preveuen una degradació continuada de la situació laboral: 10,1% l'any 1992, 10,8% el 1993 i 11,3% el 1994.

Aquests seran, amb tota probabilitat els efectes més dramàtics d'un tercer any de creixement lent, amb una mitjana comunitària del 0,8%, un 0% a Alemanya, 1% a França i 1,5% a la Gran Bretanya.

És doncs en el marc d'aquesta recessió generalitzada que hem d'encarar la reconversió de l'economia andorrana.

La promulgació de la Constitució i l'entrada de l'Estat andorrà en el concert de les nacions europees amb plena independència i sobirania ens haurà d'ajudar a prendre les decisions que calgui per a redreçar i relançar la nostra economia. Una economia que haurem de bastir i enfortir sobre raonades bases i aprofitant el diferencial andorrà al bell mig d'aquest gran Espai Econòmic Europeu que es consolidarà en els propers mesos.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si no hi ha cap observació o cap comentari per part dels Srs. Consellers, procediríem a la lectura de l'Estat d'Ingressos.”

El Sr. Secretari General:

“II.- EN RELACIÓ A L'ESTAT D'INGRESSOS.

Pel que fa als ingressos roman també la situació d'interinitat constatada ara fa sis mesos.

Així doncs, la Comissió ha tornat a examinar la qüestió sota la doble perspectiva de la provisionalitat i de la urgència en recaptar ingressos tributaris per a contenir el dèficit públic en uns nivells raonables.

Provisionalitat per quant si a l'informe del 20 de juliol de 1992 dèiem ja que “... no es pot pretendre que la Llei pressupostària sigui el marc legislatiu d'introducció de la Imposició General Indirecta, a la qual s'ha fet referència a les anteriors consideracions generals”, ara hem d'afegir que la pròpia Constitució impedirà que per al Projecte de Pressupost de 1994 es pugui mantenir aquest procediment.

Urgència per quant continuar retardant, per segon any consecutiu, l'establiment d'una específica contribució provisional no faria més que agreujar irresponsablement el desequilibri pressupostari i el dèficit acumulat de les finances públiques.

La Comissió ha constatat també amb preocupació que el Govern no ha fet el necessari per aplicar en la seva totalitat la Llei de l'I.M.I. de juny del 1991, com ja es demanà en l'Informe del Pressupost de 1992.

Finalment la Comissió es reitera en la necessitat que el Govern elabori un nou marc de presentació del Projecte de Pressupost, comptant amb la informació complementària suficient per a fer més entenedor l'examen del Projecte. A la vegada es considera que el Govern hauria d'esmerçar també nous esforços en afinar les previsions pressupostàries amb la finalitat d'evitar els desviaments entre pressupost i liquidació. Una millor preparació del projecte permetria així evitar la gran diferència entre el que s'hauria pogut gastar i el que en realitat s'ha liquidat, que roman sovint molt per sota de les previsions.

Sense perjudici del que s'acaba de dir, aquesta Comissió ha considerat adient formular les esmenes següents:

ESMENA 1.- D'ADDICIÓ

Dins del Projecte de Pressupost d'Ingressos de l'Administració General, Grup 57 —Productes de Concessions i Aprofitaments especials— Concepte 573 —Cànon telèfons— es proposa d'incrementar l'assignació prevista de 140.000.000,- pessetes a 302.053.000,- pessetes.

... + 162.053.000,- pessetes

MOTIVACIÓ:

El Cànon de l'Entitat Parapública Servei de Telecomunicacions d'Andorra (S.T.A.), correspon a l'aplicació del 10% sobre la utilització de qualsevol dels serveis telefònics per part del consumidor final.

Atès que en el Projecte de Pressupost per al 1993 de l'S.T.A. figuren unes previsions de facturació per a l'exercici de 1993 de 3.020.529.000,- pessetes, el 10% de cànon representa 302 milions de pessetes i no 140 milions de pessetes, tal i com figura en el Projecte de Pressupost d'ingressos de l'Administració General.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Algún comentari sobre aquesta esmena?. Doncs s'acceptaria l'esmena que formula la Comissió de Finances.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Sí, és per fer una matisació, perquè en quedi constància. Ahir vam fer una reunió la Comissió de Serveis Públics i la Comissió d'Economia, els Presidents i Secretaris, en relació a una informació complementària que ens va donar el Director de l'S.T.A., que és la següent.

Nosaltres, a la Comissió d'Economia, vam fer una esmena en el sentit d'englobar el conjunt de les previsions d'ingressos dins l'aplicació d'aquest cànon. Resulta que el Director de l'S.T.A. ens va comentar, en la reunió d'ahir a la qual feia referència, que part d'aquests ingressos provenen d'un sistema de compensació franco-andorrà i hispano-andorrà en les relacions contractuals que es tenen amb les societats telefòniques dels dos estats veïns.

Això fa que part d'aquests ingressos no són susceptibles d'aplicació de cànon perquè formen part d'un contracte de prestació de serveis internacionals.

Com que nosaltres entenem que el pressupost d'ingressos és votat sempre pel Consell General amb caràcter indicatiu, només que quedi constància que l'esmena es feia sobre la globalitat, però si després hi ha una distinció, una diferència, entre el cànon efectivament pagat per l'S.T.A. i els ingressos es derivarà d'aquesta relació contractual i, per tant, és en aquest sentit, penso, que en la reunió d'ahir tant les Comissions de Serveis Públics com d'Economia vam estar d'acord en fer avui aquesta matisació.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA 2.- DE SUPRESSIÓ

Dins del Projecte de Llei de Pressupost per al 1993, Títol I, Capítol II —Normes de modificació dels crèdits pressupostaris— Article Cinquè —Crèdits Ampliables— es proposa de suprimir el punt e), que diu:

“Els crèdits d'inversió referents a vies de comunicació, sanejaments de rius i edificis escolars, sempre que així ho acordi el govern i estiguin aprovats crèdits plurianuals per al 1994”.

MOTIVACIÓ:

Les característiques que defineixen un Crèdit Ampliable fan que no es puguin incloure com a tals els crèdits d'inversió que estiguin aprovats com a crèdits plurianuals per al 1994, ja que els Crèdits Ampliables són aquells que poden ser augmentats en funció de l'efectiva recaptació dels drets afectats o del reconeixement d'obligacions específiques de l'exercici en curs.

ESMENA 3.- D'ADDICIÓ

Dins del Projecte de Llei de Pressupost per al 1993, Títol I, Capítol II —Normes de modificació dels crèdits pressupostaris— es proposa de crear un article que digui el següent:

“Les despeses d’inversió de caràcter plurianual programades, quedaran autoritzades, a condició que es respectin uns crèdits màxims per a la realització de les obres corresponents a cada un dels següents projectes d’inversió:

- Projecte 89-0035 (Servei 53) —Ampliació col.legi Pas de la Casa— : 400 milions de pessetes.

- Projecte 86-0120 (Servei 53) —Col.legi Andorra la Vella—: 600 milions de pessetes.

- Projecte 92-0021 (Servei 53) —Remod. col.legi St. Ermengol—: 60 milions de pessetes.

- Projecte 86-0019 (Servei 53) —Col.legi Escaldes—: 1.000 milions de pessetes.

- Projecte 93-0006 (Servei 53) —Nou despatx central de policia—: 1.000 milions de pessetes.

- Projecte 92-0006 (Servei 54) —Ampliació Forn—: 650 milions de pessetes.

En el supòsit que s’hagués de superar un d’aquests límits es tramitarà com a suplement de crèdit.”.

MOTIVACIÓ:

La Comissió legislativa de Serveis Públics, en el seu informe sobre el Projecte de Pressupost per al 1993, autoritza i dona suport a la realització d’alguns dels programes d’inversió del Projecte de Pressupost per al 1993 de la Conselleria de Serveis Públics, sempre i quan hi hagi un compromís per part de Govern de no superar els costos estimats per la inversió total de les diferents obres que s’hagin de realitzar.

Es per aquest motiu que vol mostrar la seva voluntat política de controlar que els costos dels programes d’inversió no s’incrementin desmesuradament al llarg de la construcció de cada una de les obres. S’ha de tenir en compte, però, la temporalitat de la Llei de Pressupost, en el sentit que aquest article s’hauria de reprendre en les futures Lleis de Pressupost.

Així mateix aquesta Comissió insta al Govern perquè en el proper projecte de Pressupost presenti les despeses de caràcter plurianual conforme al que s’estableix en l’article 20 de la Llei General de les Finances Públiques. Amb el ben entès que, quan el Govern cregui oportú de no seguir la norma del paràgraf 2 d’aquest article, haurà de justificar-ho especialment en la Memòria corresponent que acompanya la presentació del Projecte de Pressupost.

ESMENA 4.- DE MODIFICACIÓ

Dins del Projecte de Llei de Pressupost per al 1993, Títol II —De la gestió pressupostària— Capítol III —De la gestió de les transferències— Article Tretzè —Pagament de les transferències corrents— en el punt on diu:

“Llevat dels supòsits de subvencions derivades d’obligacions legals o contractuals, durant l’exercici de 1992 i 1993...,”

es proposa el següent text:

“Llevat dels supòsits de subvencions derivades d’obligacions legals o contractuals, durant l’exercici 1993...”.

MOTIVACIÓ:

Les subvencions derivades d'obligacions concretes l'any 1992 estan incloses en el Pressupost de 1992, i, consegüentment, no poden afectar el Projecte de Pressupost per al 1993.

ESMENA 5.- D'ADDICIÓ

Dins del Projecte de Llei de Pressupost per al 1993, Títol IV —Normes Tributàries— Capítol I —Cànon sobre Electricitat i Telèfons— Article quinzè, punt 3, es proposa d'afegir el següent:

“El cànon de l'S.T.A. serà absorbit per la pròpia Entitat Parapública”.

MOTIVACIÓ:

Atès que les tarifes telefòniques del Principat d'Andorra van ésser objecte d'importants augments en el passat exercici, aquesta Comissió considera que un increment del 10% en concepte de cànon agreujaria la diferència existent amb algunes de les tarifes que apliquen els països veïns, quedant malmesa la competitivitat dels serveis oferts per aquesta Entitat.

Es per aquest motiu que es proposa que aquest cànon, de forma temporal, continuï essent absorbit per la pròpia S.T.A., d'acord amb el que queda exposat a la carta tramesa pel M.I. Conseller de Serveis Públics, Sr. Joan Albert Montané Teixé, President del Consell d'Administració de l'S.T.A. al Síndic General, en data 24 de novembre de 1992.

Amb el ben entès que en el rebut tramès al consumidor final s'ha de fer figurar l'import del cànon (10%) i la seva immediata deducció, a càrrec de l'S.T.A.

ESMENA 6.- D'ADDICIÓ

Dins del Projecte de Llei de Pressupost per al 1993, Títol IV —Normes Tributàries— Capítol I —Cànon sobre Electricitat i Telèfons— Article quinzè, punt 3, s'ha d'afegir el següent:

“En tots aquells subministraments gratuïts d'energia elèctrica duts a terme per F.E.D.A. per a l'enllumenat públic de les Corporacions Locals, es considerarà condonat el cànon”.

MOTIVACIÓ:

En data 27 d'octubre de 1992 el M.I. Consell General va donar lloc en part al recurs presentat per la Mútua Elèctrica de Sant Julià de Lòria i Nord Andorra S.A., i en la seva resolució es va demanar d'introduir aquest paràgraf a la Llei del Pressupost per al 1992, paràgraf que, en coherència amb aquella decisió del Consell General, s'haurà de reprendre en el redactat del Projecte de Llei del Pressupost per al 1993.

ESMENA 7.- DE MODIFICACIÓ

Dins del Projecte de Llei de Pressupost per al 1993, Títol IV —Normes Tributàries— Capítol I —Cànon sobre Electricitat i Telèfons— Article quinzè, punt 5, on diu

“S'autoritza el Govern a elaborar reglamentàriament aquelles mesures necessàries per a l'aplicació d'aquest cànon”

es proposa el següent text:

“S'autoritza el Govern a modificar el Reglament del Cànon sobre telèfon i el Reglament del cànon sobre electricitat de data 30 d'octubre de 1992, allà on sigui necessari”.

MOTIVACIÓ:

El caràcter d'interinitat d'aquesta mesura tributària fa més aconsellable la modificació d'un Reglament que s'haurà d'exhaurir amb l'exercici de 1993.

ESMENA 8.- D'ADDICIÓ

Dins del Projecte de Llei de Pressupost per al 1993, Títol IV —Normes Tributàries— Capítol I —Cànon sobre Electricitat i Telèfons— Article setzè s'ha d'afegir el següent:

“En tots aquells subministraments gratuïts d'energia elèctrica duts a terme per a aquestes entitats de distribució diferents de F.E.D.A. per a l'enllumenat públic de les Corporacions Locals, es procedirà a la corresponent deducció del cànon”.

MOTIVACIÓ:

En data 27 d'octubre de 1992 el M.I. Consell General va donar lloc en part al recurs presentat per la Mútua Elèctrica de Sant Julià de Lòria i Nord Andorra S.A., i en al seva resolució es va demanar d'introduir aquest paràgraf a la Llei del Pressupost per al 1992, paràgraf que, en coherència amb aquella decisió del Consell General, s'haurà de reprendre en el redactat del Projecte de Llei del Pressupost per al 1993.

ESMENA 9.- DE MODIFICACIÓ

Dins del Projecte de Llei de Pressupost per al 1993, Capítol II.- Taxa sobre el Registre d'Activitats Comercials, Mercantils i de Serveis, Article Dissetè, punt 5, on diu:

“...que serà abonada per les entitats esmentades, en base als seus passius declarats, l'any 1990, en la...”

ha de dir

“...que serà abonada per les entitats esmentades, en base als seus passius declarats, l'any 1991, en la...”, i si s'escau, modificar en conseqüència, les quotes proporcionals que haurà d'abonar cadascuna de les entitats bancàries del Principat d'Andorra.

MOTIVACIÓ:

Atès que es tracta d'una taxa global que els bancs abonen en funció dels passius declarats per cada entitat, aquesta base de càlcul s'ha d'actualitzar anyalment, reflectint l'evolució dels corresponents passius bancaris.

ESMENA 10.- D'ADDICIÓ

Dins del Projecte de Llei de Pressupost per al 1993, Capítol III.- Taxa sobre la Tinença de Vehicles—, Article divuitè, es proposa d'afegir un punt 4 amb el text següent:

“S'autoritza el Govern a elaborar reglamentàriament aquelles mesures necessàries per a l'aplicació d'aquesta taxa”.

MOTIVACIÓ:

S'ha de determinar per via reglamentària quin serà el procediment a seguir per a la tramitació d'aquesta nova taxa.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“En primer lloc, voldria fer una manifestació de caire general. Voldria felicitar al Govern per haver presentat el Pressupost dins dels terminis reglamentaris, malgrat totes les dificultats que havia de tenir, després de dos mesos, només, d’haver aprovat el Pressupost del 1992. Així que, en primer lloc, vull felicitar-los de veritat.

Després, sobre aquesta partida, el Govern ha previst recaptar uns 540 milions de pessetes, més o menys, i després ha previst una devolució de 207.600.000 pessetes als Comuns; m’agradaria saber amb quines bases ha calculat el Govern aquestes xifres, si us plau.”

El M.I. Sr. Conseller de Finances:

“Bé, contestant a la pregunta del Sr. Garrallà, en el moment en què vam elaborar el Projecte de Pressupost no disposàvem de gaires dades i vam recollir la informació que ens van donar certes Corporacions locals que, en aquell moment, estaven cobrant aquesta taxa. Vam establir un preu mig cobrat per aquestes Corporacions locals i, en base a aquest preu mig, vam poder aplicar aquesta partida de l’ordre de 540 milions de pessetes. Val a dir que donar un preu en aquests moments és difícil perquè després s’haurà de desenvolupar per via reglamentària.

Per donar-vos una xifra que mai pot ser vinculant de cara a la futura taxa, podem dir que per tal de poder fer un càlcul pressupostari, que només és una previsió, vam fer servir una forquilla que anava entre vuit i 12 mil pessetes. En qualsevol cas el preu definitiu vindrà després fixat pel Reglament en el qual, se suposa, s’hauran de tenir en compte varis conceptes com és, per exemple, la potència dels vehicles, tal com ja ho fan actualment certes Corporacions locals.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Des de la presentació del Pressupost ençà no sé si han tingut alguna reunió amb els Comuns per parlar d’això i arribar a un acord amb ells o el Govern espera l’aprovació d’aquest Pressupost?”

El M.I. Sr. Conseller de Finances:

“Després d’elaborar el Pressupost, efectivament no hem tingut cap més reunió amb les Corporacions locals; en tot cas, la previsió pressupostària que hem fet en el Projecte de Pressupost del 1993 preveu, com molt bé ha dit Vostè, un retorn de l’ordre de 200 milions de pessetes a les Corporacions locals.

En aquest sentit, l’única cosa que marca l’Acord Institucional, fruit d’una reunió que vàrem tenir, és que referent a aquesta taxa les Corporacions locals cobraran, com a mínim, el que venen cobrant ara les Corporacions que ja l’apliquen.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna intervenció més? Donaríem per aprovada, doncs, aquesta esmena i passàriem a la següent.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA 11.- D'ADDICIÓ

Dins del Projecte de Llei del Pressupost per al 1993, es proposa d'afegir al Títol IV —Normes Tributàries— un Capítol IV titulat —Infraccions i Sancions— amb els articles següents:

Article 19è

1.- Tota acció o omissió que comporti l'incompliment de les normes tributàries a les que es refereix el present Títol serà constitutiva d'infracció, sancionada amb la multa que procedeixi segons els articles següents.

2.- Les infraccions tributàries es classifiquen en greus i lleus.

3.- Si un mateix fet o omissió fos constitutiu de dos o més infraccions, únicament es considerarà la que comporti major sanció.

Article 20è

1.- Es infracció tributària greu sancionable amb multa pecuniària proporcional en quantia del 50% del deute tributari, no ingressar dins els terminis que reglamentàriament s'estableixin, el deute tributari.

2.- Tenen la consideració d'infraccions lleus sancionables amb multa de 15.000,- a 25.000,- pessetes, les següents:

a) la falta de presentació de les declaracions en els terminis reglamentaris.

b) l'omissió de les dades sobre els elements constitutius dels diferents tributs.

c) no atendre els requeriments de l'Administració amb la finalitat d'obtenir declaracions o resoldre els defectes que hi puguin figurar.

d) i, en general, l'incompliment o vulneració per part del subjecte passiu de la resta de les obligacions o disposicions legals i reglamentàries imposades al respecte.

3.- Per a graduar les multes, l'Administració atindrà primordialment la gravetat i l'entitat econòmica dels fets constitutius de la infracció, la seva reiteració i el grau de culpabilitat i capacitat econòmica de l'infractor.

Article 21è.

Prèviament a l'acte d'imposició d'una sanció, haurà de notificar-se a l'interessat la proposta de resolució amb indicació dels fets imputats, precepte infringit i la quantia de la multa. L'interessat disposarà d'un termini de tretze dies hàbils per al·legar tot allò que consideri oportú per a la seva defensa.

Transcorregut el termini d'al·legacions, l'òrgan competent dictarà la resolució que correspongui que serà recorrible en els termes del Capítol IX del Codi de l'Administració. En tot cas, amb la interposició del recurs haurà d'acompanyar-se fiança que garanteixi l'import del deute tributari.

Article 22è.

1.- Les infraccions s'extingeixen amb el pagament o compliment de la sanció o per prescripció.

2.- Les obligacions tributàries pendents de societats o entitats dissoltes i liquidades es transmeten als socis o partícips del capital, que hauran de respondre solidàriament del deute adjudicat.

Article 23è

Transcorreguts els terminis de recaptació en període voluntari, la Conselleria de Finances procedirà a certificar i individualitzar els descoberts existents per ser executats de conformitat amb el que disposa l'article 97 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal.

DISPOSICIÓ FINAL

La Conselleria de Finances realitzarà les funcions de la gestió, inspecció i recaptació dels cànons sobre Electricitat i Telèfons de la taxa sobre el registre d'activitats comercials, mercantils i de serveis a la que es refereix el Títol IV de la present Llei. S'autoritza al Govern a dictar les normes i instruccions oportunes pel seu desenvolupament i aplicació pertinent.”.

MOTIVACIÓ:

L'absència d'unes normes sancionadores en el Projecte de Llei presentat podria impedir, en casos d'incompliment de les obligacions tributàries per part dels subjectes passius, que l'Administració General pogués endegar el procediment escaient pel cobrament per via executiva.

Convé doncs que, amb el mateix caràcter transitori amb el qual han estat adoptades les normes tributàries, es doni al Govern els mitjans legislatius per a sancionar l'incompliment de la Llei.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Només a títol d'informació vull dir que no ho he entès gaire bé i voldria demanar a la Comissió de Finances si em podés aclarir l'apartat A i l'apartat B de l'article 20, on parla de la falta de presentació de les declaracions en els terminis reglamentaris i després de l'omissió de les dades sobre els elements constitutius de diferents tributs. A veure si se'm podés aclarir això perquè no veig massa bé quines declaracions haurien de ser i quina ommissió pot haver-hi.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“El Sr. Garrallà em dirà que som massa formalistes però això estava plantejat sobre la hipòtesi, molt d'escola, que es podria donar que determinada empresa estigués en període de donar-se d'alta i baixa, que és un dels problemes que s'ha generat actualment; es pot entendre que si una persona comença a donar-se de baixa al Comú i no acaba el procés, podria generar responsabilitat.

Aquesta és la interpretació que faig d'aquest tipus de redactat tan genèric que, efectivament, és una mica difícil de copsar cap on es podria interpretar. I amb això estem parlant sempre del que pugui venir d'ara en endavant, no de les situacions que el Govern... La Comissió, ja en una reunió amb el Conseller, va indicar que si tot això havia de servir perquè els registres es sanegessin entenia que el Govern havia de tenir la màxima discrecionalitat per evitar, precisament, de sancionar i ajudar a que es regularitzi el registre.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si no hi hagués cap més intervenció, demanaria al Sr. Secretari que acabés amb la lectura de l'Estat d'Ingressos.”

El Sr. Secretari General:

“Pel que fa a l'article dissetè del Projecte de Llei de Pressupost per al 1993, la Comissió vol procedir a efectuar la següent:

RECOMANACIÓ

Atesos els diferents problemes d'aplicació que s'han donat en el darrer exercici davant duplicitats d'inscripció al Registre de Comerç i als registres de professions liberals a càrrec del Departament de Treball de la Conselleria de Benestar, Sanitat i Treball, la Comissió recomana al Govern que el criteri d'aplicació de la Taxa sigui l'exercici liberal de la professió.

S'entén així que els professionals que estiguin en règim assalariat al servei d'empreses públiques, parapúbliques o privades han de romandre exonerats d'una taxa concebuda per a l'exercici liberal de la professió sense relació de dependència.”

El M.I. Sr. Jordi Mas:

“Bé, només voldria incidir una mica pel que fa l'Estat d'Ingressos i com a mena d'exposició que acostumo a fer cada any.

Quan es parla, sempre de noves fonts d'ingressos —i en aquests dos últims Pressupostos en tenim la prova de que s'han intentat buscar recaptacions noves—, em dóna la impressió que sempre es pensa en imposicions indirectes; evidentment, està ben especificat, però per als que estem dins del país.

I la meva preocupació torna a ser tot el diner que es pot generar dins del país i que se'n va cap a fora sense deixar absolutament res. Parlo, per exemple, d'operacions immobiliàries que s'efectuen dins del país, que fan grans infraestructures, que en deixen totes les despeses del servei, però que tot aquest capital torna a fugir del país, sense deixar ni cinc. És a dir, que ens quedem amb les càrregues, però no recuperem cap diner.

Penso amb les loteries, amb les quinielles, que paguen un percentatge que no sé qui el deu cobrar; el que és evident és que l'Estat Andorrà no el cobra, el joc d'atzar, el “bingo” que hi ha avui al país. A Andorra està prohibit el joc, però s'està jugant i algú deu cobrar aquests diners.

Potser sí que no solucionarà la totalitat del problema, com va dir el Cap de Govern l'any passat, però bé, la situació és crítica i crec que si tots hi hem de contribuir s'han d'intentar buscar en tots els llocs on sigui possible aquests diners i, sobretot, en aquells que realment ens deixen dins del país tota una sèrie de despeses.

Penso que avui és el moment de parlar-ne —dic avui perquè és l'últim Consell de Pressupost abans que la Constitució estigui promulgada— i no hi haurà més arguments competencials ni de cap altre tipus.

Tindrem realment tota la sobirania per poder recaptar sobre totes les noves fonts d'ingressos que tenim. Penso que és important tornar a incidir així, dic que ho faig cada any; sempre hi ha hagut excuses, però val la pena recaptar el màxim possible tot aquest diner. És tot.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Una altra font d’ingressos que, si no recordo malament, el Govern es va comprometre a utilitzar en l’últim Pressupost que es va aprovar aquí, va ser que en un termini de sis mesos desenvoluparia un Reglament que li permetés cobrar les taxes de producció i elaboració dels productes a Andorra. Com el té el Govern aquest Reglament?”

El M.I. Sr. Conseller de Finances:

“Sí, gràcies Sr. Síndic.

Efectivament, en el Projecte de Llei de Pressupost del 92 es parlava de la possibilitat de desenvolupar la Llei de l’IMI. A la pregunta de com està actualment això, he de contestar que hi estem treballant per tal de desenvolupar-ho.

Per altra banda, no és cap excusa sinó que s’ha de tenir present, que l’aprovació del Pressupost —que com molt bé saben VV.II.SS. va ser en data 31 de juliol i el Projecte de Pressupost del 93 va ser presentat a finals de setembre o primers d’octubre— vam procedir, d’alguna manera, per ordre prioritari.

En tot cas, dins d’aquesta preocupació, el que sí que us puc avançar, del qual en són coneixedors tant la Comissió legislativa de Comerç i Indústria com també la de Finances que, si bé no hem procedit a elaborar el Reglament de producció interna, sí que tenim molt avançada una reglamentació que penso que és molt important de cara al comerç andorrà, que és el règim suspensiu de taxes a l’exportació. En això, d’alguna manera, seguint amb la preocupació de la Comissió legislativa de Comerç i també amb la de Finances i compartida pel Govern, ens va semblar que s’havia d’establir un ordre prioritari i començar per aquesta perquè, com bé saben, amb l’entrada en vigor del mercat únic europeu el dia 1 de gener, tots aquests productes tenen l’obligació de passar per Andorra, i amb el règim de taxes actuals no hauria estat competitiu.

Amb el règim suspensiu d’aquesta taxa creiem que es donaran unes eines noves al comerç andorrà per tal de desenvolupar les seves activitats i d’aquesta manera ser més competitiu de cara al mercat internacional i obrir noves portes fora del nostre país.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Estic molt d’acord amb el Conseller de Finances, però també m’agradaria que aquest Reglament no el deixessin dins d’un calaix perquè també urgeix el poder cobrar aquestes taxes que, en principi, el Govern les necessita.”

El M.I. Sr. Albert Gelabert:

“Gràcies, Sr. Síndic. Al final d’aquesta esmena número 11, quan es parla de l’exoneració dels professionals liberals que exerceixen en empreses públiques, parapúbliques o privades, possiblement es pot donar també un altre cas de duplictat i és el cas d’un professional liberal que tingui una autorització comercial.

Aleshores, en aquesta circumstància, igual que passa en el cas de les persones jurídiques, o sigui de les societats, penso que o hauria de cotitzar com a professional liberal o com a establiment comercial, però mai les dues cotitzacions acumulades, a fi d’evitar aquesta duplictat.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Gràcies.

Estem d'acord, Sr. Gelabert; de fet, el criteri de la Comissió —sinó els companys em rectificaran— és exactament el que acaba de dir Vostè.

El que passa, potser, és que no ho hem escrit prou clar i català, però al final del primer paràgraf, quan diem “la Comissió recomana al Govern que el criteri d'aplicació de la taxa sigui l'exercici liberal de la professió”, s'entén que l'ha de pagar una vegada i, per tant, si el professional està inscrit en el Registre de Comerç, la paga per allí i sinó per aquí.

Es a dir, que d'alguna manera aquest problema i per tant l'origen de la recomanació ve donat del fet que hi ha alguns professionals liberals que s'apunten en el Registre de Comerç i d'altres que no hi estan apuntats, que estan treballant amb tota legalitat amb una autorització que els va ser donada anteriorment pel Consell General o avui a través de la Conselleria de Treball.

Però el criteri, efectivament, i és bo que hagueu fet la precisió perquè així hi haurà constància i el Govern podrà recollir la recomanació, només s'ha de pagar una vegada sigui per l'un o per l'altre costat. Però hi havia aquest problema i un altre, que és que persones com, per exemple, infermeres que tinguin una autorització per exercir la professió però que estiguin en règim d'assalariat al Centre Hospitalari, no és lògic ni just ni correspon a la voluntat del legislador que hagin de pagar aquesta taxa.”

El M.I. Sr. Albert Gelabert:

“Totalment d'acord amb l'exposició del Sr. Bartumeu i, simplement, si havia demanat aquest aclariment és perquè tenia constància que algunes persones de professions liberals, sobretot del sector mèdic i farmàcies, en concret, s'havien queixat de que cotitzaven com a professió liberal i, a més a més, per tenir un consultori o una farmàcia obertes, i és aquí on feia aquesta incidència a la doble imposició.

Fet aquest aclariment, penso que el posicionament queda clar i ja he acabat. Gràcies.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, després d'aquestes observacions de caire general, passariem a..”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Em sembla que el Sr. Mas no ha quedat satisfet perquè ningú l'ha contestat.

Referent a les noves fonts d'ingressos, és evident que n'ha fet unes classificacions, unes especificacions concretes. Contestaré més a les concretes, perquè podríem parlar del concepte polític sobre les noves fonts d'ingressos, però penso que no és ara quan ho hem de fer —encara que el dia de la discussió del Pressupost sigui el moment adequat, però potser que políticament deixéssim passar aquesta discussió uns dies—.

Ha fet referència —i començo potser pel que pot ser més important—, al que són les recaptacions que hi poguessin haver sobre l'explotació del joc a Andorra. Només he de recordar que el Consell General té un projecte de llei —que no crec que l'hagi retirat el govern anterior— des de 1.983/84 i que no si ha trobat solucions perquè hi ha problemes, jo diria, polítics. No solament a l'interior sinó també a l'exterior, parlant de l'exterior com a institucions andorranes que viuen a l'exterior, però també hi ha un problema polític intern i és que no

tothom és favorable —a l'opinió pública em refereixo— a la qüestió del joc a Andorra. És un qüestió que Vostès hauran de valorar quan sigui el moment, quan haguem assolit l'Estat de Dret amb la Constitució.

Respecte a les loteries, aquest és un problema de difícil control; de res ens serviria, o de molt poc, fer una llei fiscal i que no es poguessin controlar. I no és una excusa també remetre el problema per a després de la Constitució, perquè aquesta ens donarà la capacitat jurídica per arribar a acords amb les Administracions, amb els Estats veïns on s'emeten les loteries. Una tercera via és crear una loteria aquí, a Andorra; aquest és un altre problema, és relativament fàcil.

I l'altre punt que ha tractat el Sr. Mas, és el control, o les dificultat de control de la circulació o possibles trànsits de capitals o inversions esporàdiques —suposo que s'ha referit a això— que efectuen operacions immobiliàries aquí a Andorra i tornen a repatriar-se. Aquí hi ha un doble aspecte: un és de control i l'altre, potser, és de filosofia. És a dir, fins a quin punt, suposant que hi hagués una facilitat de control o una possibilitat de control, fins a quin punt no entràriem ja en el concepte de l'impost directe.”

El M.I. Sr. Jordi Mas:

“Moltes gràcies, Sr. Cap de Govern, per haver-me contestat; no és que no estès satisfet però m'ha agradat escoltar l'opinió del Sr. Cap de Govern al respecte.

Quan parlava de loteries i jocs, evidentment em referia a prendre una imatge exterior d'acord amb els països veïns a través de convenis, perquè entenc que pot ser difícil poder pagar un impost d'entrada de duana amb una quiniela, per exemple. Però penso que la negociació anava en aquest sentit.

Per la resta, estic totalment d'acord amb Vostès, però com que penso que avui tampoc és el dia ideal com diu, espero que en els propers dies se'n pugui parlar més obertament.

Sempre he cregut que el Consell General ha estat en una posició feble i per voluntat i jo hi he participat algunes vegades, perquè la política econòmica del país correspon exclusivament al Consell General i, únicament, quan em referia al joc era en política econòmica, no volia entrar a incidir res més i, com altres postures que s'havien agafat en aquesta Cambra, també s'hagués pogut agafar i avui potser estariem en un altre estadi. Res més.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna intervenció més? Llavors, ara sí que passàriem a l'anàlisi de l'Estat de Despeses del Pressupost.”

El Sr. Secretari General:

“III.- EN RELACIÓ A L'ESTAT DE DESPESES.

ESMENA GENERAL

La Comissió ha constatat que en el Projecte de Pressupost per al 1993 s'ha previst un augment salarial del 6%, pel conjunt del personal adscrit al servei de l'Administració General, i considera que la política de contenció general de la despesa de funcionament ha de traduir-se en les previsions pressupostàries, sobretot pel que fa a les despeses de personal.

A la vegada es considera que la política de mantenir el principi d'augment general i global d'un idèntic percentatge d'augment salarial pel conjunt del personal al servei de

l'Administració General, és discriminatòria, no havent de ser aquest l'únic element que formi part d'una política salarial justa.

En conseqüència aquesta Comissió, per majoria, considera que el Govern ha d'aplicar l'import resultant d'augmentar en un 5% la massa salarial 1992 per a realitzar les promocions i els increments del valor del punt que consideri oportunes.

Amb el ben entès que les contractacions que es duguin a terme en el decurs de l'any 1993 per necessitats d'ampliació o de creació de nous serveis, que hagin estat aprovades pels informes de cadascuna de les Comissions Legislatives, no queden incloses en el percentatge d'augment que figura a l'apartat anterior.

1.- ORGANS DEPENDENTS DEL M.I. SR. CAP DE GOVERN

La Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE ha examinat l'estat de despeses i d'inversió proposats, al Projecte de Pressupost per a l'exercici 1993, dels Serveis Dependents de Presidència i ha acordat formular-hi les següents ESMENES:

ESMENA 12.- D'ADDICIÓ

Dins del Servei núm 21 —Serveis Generals i despatx oficial— Capítol 2 —Consum de Béns corrents i de serveis— Article 24 —Subministraments— Concepte 241 —Energia elèctrica es proposa augmentar els crèdits de 2.365.000,- pessetes a 11.365.000,- pessetes.

... + 9.000.000,- de pessetes

ESMENA 13.- DE MODIFICACIÓ

Dins del Servei núm 21 —Serveis Generals i despatx oficial— Capítol 2 —Consum de Béns corrents i de serveis— Article 25 —Transports i Comunicacions— Concepte 255 —Telecomunicacions— es proposa de reduir els crèdits de 7.755.000,- pessetes a 755.000,- pessetes.

.. - 7.000.000,- de pessetes

MOTIVACIÓ ESMENES 12 i 13:

La previsió en qüestió està mal assignada, ja que aquesta despesa correspon al subministrament d'energia elèctrica de les Estacions Radiofòniques i, per a un millor reflex de la despesa, es proposa de modificar el crèdit assignat al concepte 255 —Telecomunicacions— i de procedir a inscriure el crèdit de set milions de pessetes al Concepte 241 —Energia elèctrica— amb la conseqüent creació de la classificació corresponent.

ESMENA 14.- DE MODIFICACIÓ

Dins del Servei núm 21 —Serveis Generals i despatx oficial— Capítol 2 —Consum de Béns corrents i de serveis— Article 29 —Altres despeses i consums— Concepte 299 —Dotació per a nous serveis— es proposa de reduir els crèdits de 25.000.001,- pessetes a 20.000.001,- pessetes.

... - 5.000.000,- de pessetes

MOTIVACIÓ:

El responsable dels Serveis Dependents de Presidència ha comunicat a la Comissió que, a partir de l'1 de novembre de 1992, l'STA s'ha fet càrrec del manteniment de les Estacions

Radiofòniques, raó per la qual aquesta partida pressupostària es pot reduir de 3.000.000,- de pessetes.

Els 2.000.000,- de pessetes restants estan destinats a cobrir adequadament el cost del subministrament de l'energia elèctrica de les Estacions Radiofòniques, quedant així complementant el traspàs realitzat en l'esmena número dos, de set milions de pessetes del Concepte 255 —Telecomunicacions— al Concepte 241 —Energia elèctrica—.

ESMENA NÚM. 15.- DE MODIFICACIÓ

Dins del Servei núm 21 —Serveis Generals i despatx oficial— Capítol 4 —Transferències corrents— Article 42 —Administracions de Justícia— Concepte 421 —Tribunals de Justícia— es proposa de reduir els crèdits pressupostaris de 305.791.476,- de pessetes a 299.877.683,- pessetes

... - 5.913.793,- de pessetes

MOTIVACIÓ:

Aquesta reducció ve donada perquè en la data que el Govern va trametre al Consell General el Projecte de Pressupost per al 1993 no disposava de la xifra exacta de la jurisdicció Administrativa i Fiscal, per la qual cosa se'ls hi va assignar la mateixa quantitat que en el Pressupost de 1992, incrementada d'un 10%

Per carta de data 16 d'octubre de 1992, el M.I. Delegat Permanent Episcopal va comunicar al Govern que la xifra total corresponent al Projecte de Pressupost per al 1993 de la jurisdicció Administrativa i Fiscal era de 59.805.133,- de pessetes en lloc dels 65.718.926,- de pessetes que s'havia previst. Per tant, la Comissió proposa la reducció corresponent.

Tanmateix aquesta Comissió considera que el conjunt de l'Administració de Justícia hauria de trametre al Govern el detall del Projecte de Pressupost, especificant el tipus de despesa i l'import de la despesa a realitzar, tal i com presenta la jurisdicció Administrativa i Fiscal, en lloc de comunicar, únicament, la xifra total del Projecte de Pressupost.

ESMENA 16.- D'ADDICIÓ

Dins del Servei núm 23 —Centre de Detenció— Capítol 2 —Consum de Béns Corrents i de Servei— Article 24 —Subministraments— Concepte 245 —Productes Alimentaris— es proposa d'incrementar els crèdits de 10.000.000,- de pessetes a 12.000.000,- de pessetes.

... + 2.000.000 de pessetes

MOTIVACIÓ:

El càlcul d'aquesta despesa pel Projecte de Pressupost per al 1993 s'ha basat en l'estimació de la mitjana del nombre de detinguts de l'any 1992.

Vist que en els darrers mesos de l'any 1992 l'augment del nombre de presoners ha estat superior al previst inicialment i estimant que aquest augment es mantindrà al llarg de tot l'any 1993, es proposa un increment de 2 milions de pessetes per aquest concepte.

ESMENA 17.- DE MODIFICACIÓ

Dins del Servei núm 28 —Secretaria Tècnica de Relacions amb la CEE— Capítol 1 —Despeses de personal— Article 19 —Altres Despeses de Personal— Concepte 194 —Viat-

ges i Desplaçaments— es proposa de reduir els crèdits de 6.800.000 de pessetes a 5.000.000 de pessetes.

... -1.800.000 de pessetes

MOTIVACIÓ:

S'ha considerat convenient ajustar aquesta assignació a la previsió realitzada per aquest concepte.”

El M.I. Sr. Jordi Torres:

“Volia fer una constància en nom dels Consellers de la Parròquia d'Encamp que ratifiquen plenament l'informe de la Comissió d'Economia i Finances sobre el Projecte de Pressupost del 1993, tot esperant que l'aprovació per al 94 es farà després d'haver-se plantejat aquell disseny econòmic de país i dut a terme aquelles rectificacions que les Finances Públiques necessiten imperiosament. Aquesta és la nostra constància sobre l'informe de la Comissió.”

El Sr. Secretari General:

“2.- CONSELLERIA DE FINANCES

La Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE ha examinat l'estat de despeses i d'inversió proposats, al Projecte de Pressupost per a l'exercici 1993, de la Conselleria de Finances, i ha acordat d'informar-lo favorablement.

3.- CONSELLERIA D'EDUCACIÓ, CULTURA I JOVENTUT

La Comissió Legislativa d'Educació i Cultura, que ha examinat aquesta secció, ha presentat un informe que conté un seguit d'esmenes i observacions, al qual aquesta Comissió és remet. Dit informe s'adjunta com annex Núm. 1.

L'annex diu:

AL M.I. SR. SINDIC GENERAL

La Comissió legislativa d'Educació i Cultura ha examinat el Projecte de Pressupost General per a 1993, en aquella part que correspon al seu àmbit d'actuació i d'acord amb allò que preveu l'article 15.2 de la Llei General de les Finances Públiques ha acordat, per unanimitat, d'informar-lo favorablement, tot formulant les esmenes que es recullen a continuació:

ESMENA NÚM. 1.-

Dins del Servei Núm. 42 - Educació - en el Capítol Núm. 2 - Consums de Bens Corrents i de Serveis - Article 21 -Lloguers - Compte 212 - Edificis - es proposa d'incrementar la dotació prevista en 5.000.000.- de Pta. La dotació d'aquest concepte passaria, doncs, de 13.328.440.- a 18.328.440.- Pta.

MOTIVACIÓ:

L'assignació inicial prevista per a aquest concepte es considera insuficient per atendre de forma correcta les previsions del proper curs escolar.

ESMENA NÚM. 2.-

Dins del Servei Núm. 43 - Cultura - en el Capítol Núm. 1 - Despeses de Personal - Article 15 - Personal eventual - Compte Núm. 151 - Remuneracions Bàsiques -, es proposa de reduir l'assignació prevista en 2.500.000.- Pta. La seva dotació passaria de 14.343.027.- Pta. a 11.843.027.- Pta.

MOTIVACIÓ:

La Comissió ha considerat que la quantitat proposada és excessiva per dur a terme els treballs programats pel personal eventual.

ESMENA NÚM. 3.-

Dins del Servei Núm. 43 - Cultura - en el Capítol Núm. 1 - Despeses de Personal - Article 18 - Cotització de la Seguretat Social - Compte Núm. 185 - Personal Eventual -, es proposa de reduir la seva dotació en 325.000.- Pta. La dotació passaria, per tant, de 1.864.593.- a 1.539.593.- Pta.

MOTIVACIÓ:

En congruència amb l'esmena anterior, s'ha procedit a recalcular les cotitzacions a la Caixa Andorrana de Seguretat Social del personal eventual.

ESMENA NÚM. 4.-

Dins del Servei Núm. 43 - Cultura - en el Capítol Núm. 2 - Consum de Bens Corrents i de Serveis - Article 29 - Altres Despeses i Consums - Concepte 292 - Manifestacions Culturals - es proposa de reduir la dotació prevista en 5.000.000.- de Pta. Aquesta dotació passaria de 75.800.000.- Pta. a 70.800.000.- Pta.

MOTIVACIÓ:

La Comissió legislativa estima que la dotació proposada serà suficient per atendre les necessitats que pugui tenir la Conselleria per aquest concepte.

ESMENA NÚM. 5.-

Dins del Servei Núm. 43 - Cultura - en el Capítol Núm. 2 - Consum de Bens Corrents i de Serveis - Article 29 - Altres Despeses i Consums - Concepte 299 - Dotació per a Nous Serveis - es proposa de reduir la dotació prevista en 5.000.000.- de Pta. La dotació d'aquest Concepte passaria de 25.000.000.- de Pta. a 20.000.000.- de Pta.

MOTIVACIÓ:

Atenent al criteri de contenció en la despesa que ha d'inspirar aquest pressupost, especialment la destinada a les dotacions per a nous serveis, la Comissió ha considerat procedent de proposar aquesta reducció.

ESMENA NÚM. 6.-

Dins dels Projectes d'Inversió, es proposa la cancel·lació del Projecte Núm. 42 93 0003. Material Esquí Escolar. Aquest Projecte té una assignació de 2.000.000.- de Pta.

MOTIVACIÓ:

La Comissió ha estimat que, en aquests moments, no és procedent de fer una renovació del material destinat a l'esquí escolar i, suggereix que es posi en funcionament un servei de

cooperativa que permeti l'intercanvi del material entre els alumnes dels diferents centres escolars.

ESMENA NÚM. 6.-

Dins dels projectes d'Inversió, es proposa la reducció de 10.000.000.- de Pta. del Projecte 42 93 0012- Material d'Informàtica. Informàtica Escolar. La dotació d'aquest Projecte passaria de 25.000.000.- de Pta. a 15.000.000.- de Pta.

MOTIVACIÓ:

Com sigui que el preu del material informàtic ha experimentat un important descens, la Comissió ha cregut que la dotació proposada serà suficient per l'adquisició del conjunt del material destinat al projecte "Informàtica a l'Escola".

Al marge de les esmenes precedents, aquesta Comissió legislativa creu convenient de fer la manifestació següent:

La Comissió ha examinat amb deteniment el Projecte de Pressupost d'aquesta Conselleria per a l'exercici de 1993, i ha constatat la impossibilitat, de procedir a esmenar-lo a nivell de conceptes.

Davant d'aquesta dificultat, la Comissió insta al Govern perquè l'execució d'aquest pressupost es faci amb l'adopció dels criteris de contenció de la despesa i de rigor en la gestió. Serà en el moment de la liquidació de comptes d'aquest exercici, on es podrà comprovar que s'ha dut a terme una política de racionalització de la despesa pública."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Bé, si no hi ha cap comentari ni cap observació per part de cap Sr. Conseller, passàriem a l'anàlisi de l'informe de la Conselleria següent."

El Sr. Secretari General:

"Sí, per part de la Comissió de Finances diu:

4.- CONSELLERIA DE SERVEIS PÚBLICS.

La Comissió legislativa de Serveis Públics, que ha examinat aquesta secció, ha presentat un informe que conté un seguit d'esmenes i recomanacions, al qual aquesta Comissió és remet. Dit informe s'adjunta com annex Núm. 2.

L'annex aquest en concret diu:

AL M.I. SR. SINDIC GENERAL

La Comissió legislativa de Serveis Públics ha examinat el Projecte de Pressupost per a l'exercici de 1993, en aquella part que correspon al seu àmbit d'actuació, i d'acord amb allò que preveu l'article 15.2 de la Llei General de les Finances Públiques, té l'honor d'informar el següent:

1.- PROJECTE DE PRESSUPOST GENERAL

La Comissió ha examinat les despeses de funcionament i els projectes d'inversió que han estat afectats a la Conselleria de Serveis Públics, i ha acordat, d'informar-los favorablement, tot formulant-hi les següents observacions i esmenes.

Pel que fa referència al pressupost de funcionament, i en particular a l'augment salarial, la Comissió de Serveis Públics encomana a la Comissió d'Economia, Finances i CEE que elabori una proposta global relativa a l'increment de despeses de personal de l'Administració General.

D'altra banda la Comissió recomana a Govern que es redueixi la contractació del nombre de personal eventual.

En relació al Pressupost d'inversió, la Comissió ha acordat, per majoria, mantenir, per certs projectes d'inversió, els crèdits plurianuals presentats per Govern, ja que, malgrat que en alguns casos no es disposi del projecte definitiu, ha estat informada de l'abast i finalitats de cada una de les obres proposades, així com del cost estimat per les mateixes. D'altra banda d'aquests crèdits plurianuals que la Comissió ha acordat mantenir, s'autoritza i recolza la realització d'alguns dels projectes d'inversió sempre i quan hi hagi un compromís per part de Govern de no superar els costos estimats per la inversió total de l'obra en qüestió. La relació d'aquests projectes d'inversió amb les inversions totals corresponents és la següent:

-Projecte núm. 89-0035 (serv. 53) —Ampliació col.legi Pas de la Casa— 400 milions de pessetes.

-Projecte núm. 86-0120 (serv. 53) —Col.legi Andorra la Vella— 600 milions de pessetes.

-Projecte núm. 92-0021 (serv. 53) —Remod. col.legi St. Ermengol— 60 milions de pessetes.

-Projecte núm. 86-0019 (serv. 53) —Col.legi Escaldes— 1.000 milions de pessetes.

-Projecte núm. 93-0006 (serv.53) —Nou despatx central de policia— 1.000 milions de pessetes.

-Projecte núm. 92-0006 (serv. 54) —Ampliació forn— 650 milions de pessetes.

En conseqüència, aquesta Comissió ha considerat adient encomanar a la Comissió d'Economia, Finances i CEE que formuli una esmena al Projecte de llei de pressupost, per tal d'incloure un nou article que reflecteixi els imports totals màxims aprovats per cada un dels projectes d'inversió més amunt esmentats, a fi de mostrar la voluntat política de la Comissió de controlar que els costos dels projectes d'inversió no s'incrementin desmesuradament al llarg de la construcció de cada una de les obres, i per tant s'ha de tenir en compte la temporalitat de la llei de pressupost en el sentit de que aquest article s'hauria de reprendre en les futures lleis de pressupost. En el cas de que Govern consideres necessari augmentar algun d'aquests imports, s'hauria de procedir a la seva autorització per la via de suplementes de crèdit.

En un altre ordre de coses, i en relació al Projecte d'inversió núm. 87-0045 —Vial B.Iglesias C.V. Meritxell—, la Comissió encomana a Govern que s'agiliti al màxim l'obertura d'aquest vial.

D'altra banda la Comissió, malgrat ésser conscient de que el Consell General aprova el pressupost a nivell de programa per a les despeses d'inversió, ha formulat una sèrie d'esmenes a nivell de projectes d'inversió, entenent que d'aquesta forma queda més clarament especificada la seva voluntat. Les esmenes formulades són les que es recullen a continuació:

ESMENA NÚM. 1

Dins del Servei Núm. 53 —Obres Públiques—, Programa núm. 23 —Vies urbanes—, Subprograma núm. 41 —Pla viari d'Andorra i Escaldes—, Naturalesa núm.3 —Construccions i millores de terres—, Projecte núm. 83-0043 —Carretera de l'Obac—, es proposa reduir l'assignació prevista en el pressupost per al 1993 de de 28.000.000 a 5.000.000 de pessetes.

Reducció P'93.....-23.000.000 de pessetes

MOTIVACIÓ

Atès que segons ha estat informada la Comissió, aquest projecte correspon a la refecció de voravies de la Cra. de l'Obac, la Comissió considera que aquestes obres no han d'anar a càrrec de Govern i per aquest motiu proposa deixar els 5.000.000 de pessetes que ja van ser votats en el pressupost de l'any 92 com a despesa d'inversió plurianual per al 1993.

D'altra banda la Comissió observa que la cra. de l'Obac està qualificada com a carretera secundària, per tant en aplicació de la llei sobre les transferències als Hbles. Comuns, les inversions corresponents a la mateixa haurien d'anar a càrrec dels Comuns afectats. La Comissió, però considerant l'interès nacional d'aquesta carretera, encomana a la Conselleria de Serveis Públics la realització d'una requalificació de totes les carreteres del Principat.

ESMENA NÚM. 2

Dins del Servei Núm. 53 —Obres Públiques—, Programa núm. 21 —Carreteres generals—, Subprograma núm. 14 —Carretera general núm. 4—, Naturalesa núm. 3 —Construccions i millores de terres—, Projecte núm. 84-0058 —Massana-Erts—, es proposa incrementar l'assignació prevista en el pressupost per al 1993 de 5.000.000 a 10.000.000 de pessetes i suprimir l'assignació prevista en el pressupost per al 1994 de 5.000.000 de pessetes.

Augment P'93.....+5.000.000 de pessetes

Reducció P'94.....-5.000.000 de pessetes

MOTIVACIÓ

Aquest projecte d'inversió inclou arranjaments puntuals en aquesta zona de la carretera general núm. 4, essent el cost total previst de 10.000.000 de pessetes, la Comissió considera que, tenint en compte que es tracta d'una petita obra, es pot realitzar en la seva totalitat durant l'any 1993 i és per això que proposa traspasar el pressupost previst per a l'any 1994 a l'any 1993.

ESMENA NÚM. 3

Dins del Servei Núm. 53 —Obres Públiques—, Programa núm. 41 —Material—, es proposa suprimir l'assignació prevista en el pressupost per al 1994 de 10.000.000 de pessetes.

Reducció P'94.....-10.000.000 de pessetes

MOTIVACIÓ

La Comissió considera que no és necessària l'aprovació de crèdits d'inversió plurianuals per la compra de material d'obres públiques.

ESMENA NÚM. 4

Dins del Servei Núm. 53 —Obres Públiques—, Programa núm. 21 —Carreteres generals—, Subprograma núm. 01 —Projectes generals—, Naturalesa núm. 3 —Construccions i millores de terres—, Projecte núm. 85-0129 —Àrees de repòs i fonts—, es proposa suprimir l'assignació prevista en el pressupost per al 1994 de 15.000.000 de pessetes.

Reducció P'94.....-15.000.000 de pessetes

MOTIVACIÓ

La Comissió considera que no són necessàries les despeses d'inversió plurianuals en aquests tipus de projectes.

ESMENA NÚM. 5

Dins del Servei Núm. 53 —Obres Públiques—, Programa núm. 21 —Carreteres generals—, Subprograma núm. 12 —Carretera general núm. 2—, Naturalesa núm. 3 —Construccions i millores de terres—, Projecte núm. 86-0014 —Cruilla C.S. Engo. Torrent Prego—, es proposa suprimir l'assignació prevista en el pressupost per al 1995 de 50.000.000 de pessetes.

Reducció P'95.....-50.000.000 de pessetes

MOTIVACIÓ

La Comissió considera que l'aprovació del pressupost previst per al 1993 i al 1994 és suficient per a no bloquejar les obres d'eixampla corresponents a aquest projecte d'inversió.

ESMENA NÚM. 6

Dins del Servei Núm. 53 —Obres Públiques—, Programa núm. 32 —Edificis escolars—, Subprograma núm. 37 —Col.legis d'Escaldes—, Naturalesa núm. 4 —Edificis—, Projecte núm. 86-0119 —Col.legi d'Escaldes—, es proposa augmentar l'assignació prevista en el pressupost per al 1993 de 200.000.000 a 250.000.000 de pessetes, i l'assignació prevista per l'exercici pressupostari de 1994 de 300.000.000 a 400.000.000 de pessetes.

Augment P'93.....+50.000.000 de pessetes

Augment P'94.....+100.000.000 de pessetes

MOTIVACIÓ

La Comissió considera que aquest projecte ha d'incloure la construcció de tot l'edifici i per això proposa que a més del col.legi d'Escaldes s'inclogui la construcció d'una planta soterrània pels serveis de l'edifici. Segons la Conselleria de Serveis Públics, aquesta planta soterrània representaria un cost addicional aproximat de 150 milions de pessetes.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Sí, dins d'aquest edifici, el projecte presentava la construcció de dues plantes més soterrànies. Aleshores, la Comissió va considerar que aquestes dues plantes no s'havien de construir. Jo, personalment, m'hi vaig oposar i crec que s'hauria de construir el projecte en la seva totalitat.

En canvi, no voldria que fos tot per a pàrking; m'agradaria que l'assignació de pàrking que li havia donat el Govern dins del projecte no hi fos, però que les dues plantes soterrànies suplementàries que hi haurien d'haver, es poguessin construir, sigui per magatzems, sigui

per arxius, sigui per al que sigui, per a la utilitat que el Govern consideri oportú. I m'agradaria que aquí, el Consell, es decidís sobre aquest tema.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Bé, de la mateixa manera que acaba de parlar el Sr. Garrallà, a nivell de la Comissió també em vaig manifestar perquè en lloc de fer una sola planta se subsòl se'n fessin tres.

Tots som conscients que a nivell de l'Estat estem faltats de terrenys; aquella obra tinc ocasió de mirar-la molt sovint tot passant i m'adono que si només fem una sola planta de subsòl, realment farem un mal favor a aquell sector.

També estic oposat al fet que s'hi facin places d'aparcament, però de la manera en què va creixent l'Administració i per a arxius o per al que faci falta, crec que és convenient que ens replantegem de fer-hi les dues plantes de subsòl.”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“Mercès, Sr. Síndic. Sí, és evident que els Consellers d'Escaldes-Engordany estem totalment d'acord amb el que manifesta el Sr. Garrallà i el que ha dit el Sr. Antoni Armengol en el sentit que creiem que com més lloc hi hagi en aquell edifici, millor serà per a la pròpia Administració en el futur.

No crec que avui, en què encara s'està edificant, pel cost i l'increment que representa ens haguem de privar de dues plantes soterrànies que, si bé poden ser útils per a aparcament, possiblement també puguin tenir una altra utilitat. Valdria, doncs, la pena construir-les, perquè el que sí que és evident és que un cop fet l'edifici ens lamentarem de no haver fet aquestes tres plantes soterrànies.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Gràcies, Sr. Síndic. Bé, la majoria de la Comissió va opinar sobre aquest tema perquè es va presentar per separat: un edifici per a escoles i un edifici de tres plantes per a aparcament.

La primera opinió és que els aparcaments haurien de correspondre a les dotacions dels Comuns. O sigui, que el que ens va preocupar a la nostra Comissió, és que no comencem a fer aparcaments pagant el M.I. Govern, quan els aparcaments són dotació o són responsabilitat dels Hbles. Comuns.

Aquesta és una de les motivacions, l'altra és que en aquest edifici per fer l'aparcament, s'ha de fer una excavació a la roca; o sigui, que el terreny per situar aquestes plantes s'ha de guanyar a la roca i és una obra relativament costosa.

La Comissió va creure que sí que s'havia de fer una planta d'aparcament perquè s'hi poguessin situar les necessitats de la pròpia escola i, conjuntament amb els serveis tècnics del Govern, vam poder constatar que amb una planta d'aparcament s'hi podien situar les necessitats de l'escola. I és per aquest motiu que la Comissió, per majoria, no va aprovar les altres dues plantes d'aparcament.”

El M.I. Sr. Jordi Mas:

“Bé, la meua opinió al respecte és la que havíem expressat a la Comissió i continuo pensant el mateix, però el que no voldria és que s'interpretés que és una obstrucció a una construcció i a uns serveis.

Es poden buscar moltes fórmules, però hem d'entendre que després de la delimitació de competències, el tema de l'aparcament va quedar molt definit amb els Comuns.

Si realment en aquell indret es necessita un aparcament s'hauria de fer d'una altra manera i penso que hauria de quedar molt clar al respecte.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Em sembla que no parlem del mateix, ni amb el Sr. Mas ni amb el Sr. Pujal. Jo estic d'acord en construir aquestes dues plantes per a serveis, no per a aparcaments per a l'escola o per al Comú; només han d'ésser per a serveis del Govern.

Jo, si he de votar una partida suplementària per a aparcament soterranis, evidentment, que tampoc la votaria.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Bé, potser s'hauria hagut de llegir abans l'informe del Govern, però és igual. El Govern va acceptar totes les modificacions o les esmenes que han fet totes les Comissions, però, vist el debat que s'ha suscitat, potser per informar el Consell i prendre una decisió, voldria explicar les reflexions que va fer el Govern en el moment en què es va plantejar el cas de fer la proposta de despesa.

I ho vam fer exercint una política general, tenint present que el país està mancat de pàrkings. No es va considerar si havia de passar al Comú o no hi havia de passar, això seria prejutjar, però sí que sembla que és econòmic o si no ho és s'haurà de demostrar, que mancats de terrenys —i aquí s'ha dit mancats de terrenys de l'Administració— al fer un edifici era aprofitable fer una mica més de despesa i tenir tres plantes més aprofitant el terreny, sobre tot en un país on el terreny és caríssim.

El que sigui destinat a pàrking, el Govern va pensar que podria ser positiu, i no forçosament ha de passar al Comú, pot ser un pàrking públic perquè espais de pàrking en faltaran i cada dia en faltaran més, o pot dedicar-se a d'altres aspectes que poden servir a l'Administració.

Crec que el tema que es planteja, és valorar no el destí que se li donarà, que això seria prejutjar, però valorar si fent una mica més de despesa podem obtenir beneficis inclús econòmics a través de l'espai. I, torno a repetir, el Govern a acceptat l'esmena.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, el Sr. Miquel Aleix i potser que ja tancaríem el torn de... D'acord, potser que apuntem tots els Consellers que volen intervenir en aquest tema —el Sr. Albert Pujal—, i el que proposaria és si hi ha una proposta, una contraproposta a l'esmena que estem analitzant, de procedir a una votació, perquè em sembla que hi ha dos criteris que s'han dibuixat en el si de la Cambra.

El Sr. Albert Pujal i potser si algun Conseller vol procedir a formular una proposta o sinó passariem directament a la votació d'aquesta esmena.”

El M.I. Sr. Albert Pujal:

“La meva preocupació va en un altre sentit i això ho vaig manifestar ja davant del Conseller de Cultura quan vam parlar de les escoles de Santa Coloma.

Em sap greu que manquin alguns membres del Govern, però em preocupa altament, motivat per la meva professió, que des del Govern o des de la Conselleria que es cuida de planificar les obres escolars es cometin errors d'aquesta envergadura: un pàrking és incompatible amb una escola. I això, desgraciadament, aquesta última setmana en un altre país i en una circumstància extrema s'ha demostrat la gravetat de tenir pàrking —on el control és molt difícil— sota de grans infraestructures que poden servir per a d'altres coses. És cert que molts accidents provocats o fortuits als edificis, sobretot importants, són als pàrkings.

Em sap molt greu que el debat aquí, avui, es plantegi en termes que si d'acord amb les transferències, el pàrking d'Escaldes l'ha de fer el Comú o bé, aprofitant els baixos de les escoles podem fer un esforç i sufragar-lo amb fons directament des del Consell. Em sap molt greu que el debat sigui aquest perquè entenc que hi ha un vici original, entenc que hi ha un vici de forma, entenc que hi ha un error de planificació.

Sota d'una escola, per poc que es pugui, no ha hi d'haver res. Llavors, aquesta avarícia que tenim els andorrans de voler aprofitar els terrenys fins al seu extrem límit, ens pot portar algun dia a conseqüències d'abast irreparable.

I ja dic que, en un moment donat, vaig fer una escola, em vaig plantejar aquesta problemàtica, vaig estudiar problemes que hi havia hagut a escoles i, quasi sempre, havien estat motivats per la introducció d'elements estructurals aliens a la funció pedagògica.

Sobre això, voldria cridar una mica l'atenció i dir-li al Govern: penseu per a futures projeccions de centres escolars que és una equivocació —i, fins i tot, les normes internacionals ho prohibeixen— ajuntar-hi activitats tan dispars com pot ser un magatzem on pot haver-hi productes altament inflamables o altament evolutius, evidentment a un pàrking, dins de les maletes dels cotxes hi ha moltes coses, hi ha bombones de gas, no cal parlar del propi combustible que és la gasolina i que és explosiu, el tràfic que indueix un pàrking està en contradicció amb l'anada de vianants que, en principi, hauria de ser l'anar a l'escola, etc. etc.

Llavors, entenc que aquí hi ha un problema de fons, s'han de fer aquestes plantes des del punt de vista que avui ens ocupa aquí, que és l'aspecte pressupostari, però també demanaria al Govern que es plantegi i que cerqui els assessoraments escaients per arribar a tenir la convicció de si, de veritat, no ens estem equivocant.

O sigui, tot no és jutable: una escola, la que jo vaig anar de petit, era una caseta on anàvem a estudi. És clar que aquella Andorra no és la d'ara, és clar que ara no farem una caseta al mig d'un bosc, però la massificació escolar i l'ajuntar activitats que, per definició, una s'oposa a l'altra, pot arribar algun dia a portar conseqüències d'abast incalculable.

Ara parlaré amb els companys per veure quina serà la nostra posició que, evidentment, serà conjunta enfront del problema pressupostari que avui ens preocupa, però penso que tenia l'obligació de dir avui en aquesta sala que fa bastant temps que em preocupa, ja ho he dit, aquesta avarícia que tenim els polítics andorrans de la rendibilització del terreny a ultrança i, quasi sempre, és per manca de voler imaginar solucions alternatives que sempre existeixen.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, queden tres torns de paraula i demanaria, per no allargar indefinidament el debat, que la Cambra es pronunciés si hi ha una contraproposta per part d'algun Sr. Conseller. Resten per intervenir el Sr. Antoni Armengol, el Sr. Miquel Aleix i el Sr. Josep Garrallà.

Demana que si algú més volés intervenir, ho demanés ara per no allargar innecessàriament el debat. Si no hi ha cap més intervenció, l'última la donaríem al Sr. Joan Pujal, que és el President de la Comissió de Serveis Públics.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Bé, jo volia dir que l'any passat, o fa dos anys, vam votar el desmunt de l'antic edifici de Ràdio Andorra, de fet en aquest edifici també hi hauríem pogut construir a sobre sense haver-lo de desmuntar. Si el vam desmuntar és perquè aquell terreny realment és vàlid.

Estic d'acord amb el que està dient el Sr. Albert Pujal, que hi ha una mica de sentimentalisme però, Sr. Pujal, tingui present que estem faltats de terrenys. Jo considero que en aquest terreny, baixem les tres plantes, deixem-les edificades encara que només siguin obertes i inclús per annexos de col.legis, per fer-hi sales o quelcom les necessitarem.

Crec que en aquest país, com en molts llocs, les coses les acostumem a fer dues vegades. Si no fem aquestes dues plantes ens en penedirem.”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“Els polítics, el que moltes vegades hem de ser, és pràctics. I bé, crec que dins la responsabilitat que ens correspon avui aquí de manifestar-nos per la utilització total d'un terreny, que el cost del terreny és important, continuo dient que val la pena, sense entrar a rebatre perquè crec que en el fons el Sr. Albert Pujal té raó, el contingut que hi ha d'anar a les dues plantes de soterrani. El que sí que és evident és que avui que tenim un terreny que està situat en un lloc que és cèntric i pràcticament a l'Administració se li fa cada dia més impossible adquirir terrenys pel cost que tenen en els llocs centrals, utilitzar-lo al màxim perquè ens adonarem que les necessitats van creixent i, com a dit el Sr. Armengol, possiblement a la llarga, per a la pròpia escola, siguin utilitzables aquestes dues plantes de soterrani.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Preferiria que fos al final si per al.lusió vol respondre, perquè allargarem molt el debat. El que demana, és que es fes una contraproposta, perquè em sembla que hi ha dos parers en el si de la Cambra. Si hi ha una esmena que està presentada que és a l'alça, si es considera que s'hauria d'ampliar i potser anar a la partida que el Govern havia previst inicialment, doncs que es faci una contraproposta i que es procedeixi a la votació, perquè d'arguments en sentirem i crec que els hem sentit quasi tots i no voldria tampoc allargar innecessàriament el debat ja que en queda molt per davant encara.

El Sr. Josep Garrallà, el Sr. Joan Pujal després i la Sra. Maria Reig, però demana que no hi haguessin més intervencions ...”

El M.I. Sr. Albert Pujal:

“Jo no he renunciat a la intervenció.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, doncs apunto per després al Sr. Albert Pujal.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Si he entès bé la intervenció del Sr. Pujal, ell no faria ni una sola planta de pàrking aquí dins. Perquè si és tan perillós, tant ho pot ser amb una planta de pàrking com amb dues més de magatzem.

Després, a nivell de l'aprofitament excessiu de terreny, crec que no ha estat cap caprici sinó que és una necessitat per la manca que n'hem tingut. Aleshores, aquestes necessitats és el que ens ho ha fet fer. I aquí reitero que defensaré fins al final el poder fer les dues plantes més de serveis dins de l'edifici.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“He escoltat atentament l'exposició que ha fet força il·lustrada el Sr. Albert Pujal i ens ha denunciat la incompatibilitat que hi pot haver de situar un aparcament en un edifici escolar. El Sr. Garrallà també té raó; llavors no n'hauríem de posar cap de cotxe, malgrat també vull dir que com més n'hi posarem més perill correrem; o sigui, que no és igual el perill de tenir una planta que tenir-ne tres, i per tant he d'atenir-me bastant al que diu el Sr. Albert Pujal.

L'ideal seria potser no posar-n'hi cap però, per necessitats òbvies i indispensables, n'hi haurem de posar-ne algunes. Aquí es diu que el terreny s'ha d'aprofitar, que és cèntric; estic completament d'acord amb aquest raonament perquè no s'hi pot estar en contra.

El que voldria recordar a aquesta Cambra, és que les escoles de Santa Coloma tots sabem que van passar a l'últim pressupost i per tant ens queda molt fresc en la memòria, que eren molt més importants que tal com es realitzen ara. I, si les vam reduir, l'únic motiu defensable o palpable era per l'economia: la nostra economia no ens permetia o no ens permet fer superfícies més enllà de les necessitats immediates.

Llavors, crec que si estem defensant la no construcció d'aquestes plantes —i no tinc cap inconvenient en què es facin tres plantes més, crec que seria molt interessant, que en principi són d'aparcament perquè així les va presentar el Govern, no són d'altra cosa que aparcament— és per un problema d'economia i, repeteixo, per a aquestes plantes, l'excavació s'ha de fer en roca. Res més.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, el Sr. Albert Pujal tancarà el torn de paraules i llavors em sembla que només procedeix votar sí o no a l'esmena que hem contemplat, perquè una contraproposta no es pot fer en una inversió d'aquest tipus.

No renunciava al seu torn de paraula Sra. Reig? Perdó, doncs intervingui i tancarà el torn de paraules el Sr. Albert Pujal.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Bé, jo vull donar el meu suport incondicional al Sr. Albert Pujal per la seva coherència en el seu plantejament.

Penso que a Andorra s'ha d'acabar amb la improvisació constant, tal com sembla manifestar-se en un debat de pressupost: que si tres plantes, si dues plantes, si soterranis, si aparcament o no aparcament. Això s'ha d'acabar, i s'ha de fer ja un plantejament del nivell de qualitat de vida que volem en tot.

Aquesta qualitat de vida també passa per definir el nivell de qualitat de vida que volem, no ja dins de l'habitatge, sinó dins de l'escola, al carrer, a les pistes d'esquí i dins del nostre país, comunicacions, etc.

S'ha de fer una definició de compatibilitats i d'incompatibilitats. Estic completament d'acord amb el Sr. Pujal, no ja en el tema que es diu que soc ecologista o el que vulgui, sinó que l'ecologia o la qualitat del medi ambient comença per la qualitat de vida.

Difícilment puc pensar que uns nens posats al mig d'un edifici, estaran millor o pitjor atesos que dins d'un bosc, com ha dit el Sr. Pujal. Per què no? Per què no? Dins un bosc, si això és el que voldríem per als nostres fills!

Llavors, Albert, et vull donar el meu suport incondicional; ets l'única persona que tens idees diferents i et felicito per les teves idees.”

El M.I. Sr. Albert Pujal:

“Sr. Síndic, m'heu d'excusar perquè em vulgui estendre en divagacions d'aquest tipus quan el que s'escau avui és anar de pressa i anar passant números però, aquesta sala del Consell és una cambra de ressonància i penso que el que es diu aquí o el que un vol dir i ha de dir i sent que ha de dir, ho ha de dir aquí.

És més, aquí hi ha present el Govern i tenim poques ocasions de trobar-nos junts. Jo, per raons d'opció personal, no vaig anar a la Comissió de Serveis Públics, però això no treu que quan passo pel país vegi el que estem fent.

Volia acabar, i el sentit d'aquesta intervenció me l'ha donat el Sr. Armengol. Hem d'aprofitar tot el que sigui aprofitable, però fins arribar als extrems irracionals de destruir tot el que és destruïble?

Fa pocs dies, vaig anar a l'exposició del Sr. Claverol i em va fer vergonya que el Govern d'Andorra hagi destruït l'edifici de Ràdio Andorra. Realment, que haguem de sentir-nos orgullosos del nostre país tancant-nos en una sala d'exposicions, mirant el que un home fa vint o trenta anys —penso que va ser l'any 1912— va fotografiar el que eren capaços de fer els nostres avantpassats amb els pocs medis que tenien i que ara, a cop de màquines, dinamita i “bulldozers” haguem arrasat aquell roc; jo, com a andorrà, no estic orgullós d'això.

Però, us vaig a dir una altra cosa, a partir del dia 1 de gener proper, hi haurà uns mecanismes en aquest país que serà un Estat de Dret i que si no hem entès això, estem perdent tots el temps i aquest pelegrinatge que ahir em va dir un d'Ordino que anem a vendre “Omo” per les parròquies, val més que deixem de vendre detergent i que potser ens en anem tots a jugar al “bingo” com parlava algú abans aquí.

Entenc que en un moment en què Andorra s'està transformant en un Estat de Dret, l'aconseguir o no aconseguir terrenys per als equipaments públics s'haurà de fer, segurament, per d'altres mitjans. No mirar d'esgarrapar cap a munt i cap avall, perquè això ens porta a destruir, com deia abans, tot el que és destruïble.

Si aquest any —i us torno a repetir, en el fons del problema em manifestaré amb els companys d'Ordino— no podem resoldre el problema de tres o quatre-centes places més d'aparcaments per a Escaldes, possiblement l'any vinent tindrem mecanismes jurídics que permetran poder trobar aquests terrenys per fer aquestes places d'aparcament.

No hem d'acceptar-ho tot perquè sí, per la urgència, per la pressa del debat que incita el Sr. Síndic. Bé, possiblement teniu raó i hem d'anar de pressa, però també ens trobaríem malament si no diguéssim el que pensem que hem de dir en el lloc que s'ha de dir.

Gràcies.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, em sembla que tots els Srs. Consellers que ho han volgut han pogut donar el seu sentiment sobre aquesta qüestió i algunes vegades un fort sentiment. Ens queda ara votar o no aquesta esmena que ha presentat la Comissió de Serveis Públics.

Doncs, crec que com que hi ha potser sentiments diversos sobre aquesta qüestió, demanaria que es procedís a la votació de l'esmena. És a dir, s'accepta o no s'accepta l'esmena? O, tothom està d'acord en que es faci, com a mínim una planta?”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“L'esmena número sis no en parla de la planta dos o tres.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Però si ho entenc bé, es vota un increment de despesa pressupostat —no— per procedir a la construcció d'una planta suplementària. És això, no?”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“És que es dona el cas que hi havia una altra partida; tots els soterranis estaven posats en una altra partida pressupostària, no estaven a la partida pressupostària dels col.legis; estaven en una partida pressupostària d'aparcament per a Escaldes, i d'aquí va venir la polèmica i aleshores, la Comissió el que ha volgut fer és suprimir-lo de la partida pressupostària d'aparcaments i posar-ho a la de col.legis.

Aquí, dins de l'esmena, no té res a veure la inclusió o no inclusió d'aquestes plantes. La Comissió va considerar que no era oportú i, precisament, ha vingut el debat però l'esmena aquesta no té res a veure amb si es fan dues plantes o si se'n fan tres, només el cost final de l'obra serà un altre en aquest cas.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Però, en tot cas, s'ha de pronunciar, perquè és una esmena.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Jo, personalment, l'esmena de la Comissió l'accepto.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“S'accepta per assentiment? D'acord, s'accepta per assentiment l'esmena que ha formulat la Comissió de Serveis Públics, però ...”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“És evident que el que s'ha de fer aquí és acceptar l'esmena número sis, però ja que estem aquí, en el debat del tema de les escoles per a Escaldes, crec que el que s'hauria de saber és la voluntat del Consell perquè el Govern actuï, si la partida que hi havia, que estava posada a aparcaments d'Escaldes, s'annexa a la partida de les escoles i al capítol pressupostari que fa referència a les escoles, perquè quan es comenci l'edificació, i ara que s'està fent el rebaix, es pugui fer l'obra en conseqüència si hi ha una sola planta de soterranis o n'hi ha tres.

Perquè el Govern no pot anar amb la incertesa de saber que està fent unes obres i no sap exactament si hi haurà una planta de soterrani o n'hi haurà tres.

El que sí que ha de saber el Govern, és si el Consell autoritza a que es facin tres plantes de soterrani o que només se n'hi faci una i, en conseqüència, després modifiqui les partides pressupostàries necessàries per poder-n'hi fer una o tres, en funció del que decidim nosaltres aquí.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, potser demanaria al Sr. President que ens ho aclarís d'una vegada per totes. Jo, de totes maneres, segons la motivació, he entès que aquest increment que suposa l'esmena número sis permet la construcció d'una planta suplementària únicament.

Això queda clarament reflectit a l'esmena.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Sr. Síndic, ho heu dit molt bé. Aquesta esmena número cinc és una addició perquè aquest edifici tingui una planta de soterrani, perquè el que és aparcament, em refereixo a les tres plantes d'aparcament, ens apareixeran en una altra partida conjuntament amb un altre aparcament que no tenia res a veure amb aquest edifici i la Comissió, en aquell moment, va creure que els aparcaments —i li ho repeteixo una vegada més— són competència dels Comuns, a partir de les dotacions.

Aquesta esmena és, exclusivament, per poder construir una planta d'aparcament sota de l'edifici per a les necessitats de l'escola. Penso que això ha de quedar clar.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord, doncs m'ha semblat entendre que la Comissió proposava i hi estava d'acord en què es votés a favor d'aquesta esmena i que per assentiment el Consell acceptava aquesta esmena, que comporta la construcció d'una sola planta.

Després ja veurem si, posteriorment, surt una partida pressupostària per ampliar aquest número de plantes, però ho veurem, eventualment, en l'apartat dels pàrkings.

S'acceptaria per assentiment l'esmena que ha proposat la Comissió de Serveis Públics, la número sis? Doncs, s'accepta per assentiment.

Passariem doncs a l'esmena següent, l'esmena número set.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 7

Dins del Servei Núm. 53 —Obres Públiques—, Programa núm. 21 —Carreteres Generals—, Subprograma núm. 12 —Carretera general núm. 2—, Naturalesa núm. 1 —Estudis i projectes—, Projecte núm. 87-0017 —Est. Proj. Túnel Envalira—, es proposa incrementar l'assignació prevista en el pressupost per al 1993 de 5.000.000 a 10.000.000 de pessetes i suprimir l'assignació prevista en el pressupost per al 1994 de 5.000.000 de pessetes.

Augment P'93.....+5.000.000 de pessetes

Reducció P'94.....-5.000.000 de pessetes

MOTIVACIÓ:

Aquest projecte d'inversió inclou honoraris per la continuació dels estudis relatius al túnel d'Envalira, la Comissió considera que aquests estudis haurien d'estar finalitzats en els

més breus terminis, i consegüentment proposa que es realitzin durant l'any 1993 traspassant el pressupost previst per a l'any 1994 a l'any 1993.”

El M.I. Sr. Jordi Torres:

“Fa molts anys que estem veient en els pressupostos unes partides sobre el túnel d'Envalira. Són partides d'estudis i sempre s'acaben en partides d'estudis; deu d'estar tot, suposo, molt estudiat.

Ara bé, jo demanaria: aquest túnel es vol començar o no es vol començar? En el cas que es vulgui començar, com s'ha previst el finançament? Hi ha un finançament privat? Hi ha una part de finançament públic? Nosaltres volem saber si hi ha una voluntat política del Govern de voler fer alguna cosa al respecte.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, potser el President de la Comissió de Serveis Públics, si ens pogués dir com està la qüestió del túnel d'Envalira que preocupa, no solament a la població, sinó al conjunt dels Consellers.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Sento no poder dir a aquesta Cambra altra cosa que la pregunta que ha fet el Sr. Jordi Torres, i potser seria repetitiu. N'hem fet molts d'estudis i s'hauria de marcar una voluntat política de tirar endavant o no tirar endavant aquest famós túnel d'Envalira.

Ho sento, Sr. Síndic, no li puc contestar, aquesta voluntat no l'he copsat encara, per tant no li puc contestar.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“El Sr. Torres ha fet una pregunta interessant, i el Govern la contesta.

Crec que la voluntat del Govern està clarament manifestada des de fa anys de tirar endavant el túnel d'Envalira que el considera, o el considerava, de suma importància i urgència, i recordaran el discurs programa —no recordo quin, penso que és el del 90— on es fixava com a data òptima d'obertura la mateixa que hi hagués per al túnel de Puymorens.

El túnel de Puymorens s'obrirà l'any proper; nosaltres no hem començat ni les obres, ni els projectes, ni les decisions inicials.

Em permeto recordar a aquesta Cambra que els estudis estan fets i que tenen dipositat des de l'any 1991 en alguna Comissió, em sembla que és la de Serveis Públics, una proposta de decisió sense la qual no es pot anar més endavant. S'ha de prendre una decisió inicial sobre el sistema de finançament, perquè dependrà del sistema de finançament que s'empri per construir el túnel i posar-lo en funcionament. Per tant, és necessària aquesta decisió primera d'endegar el camí cap a una concessió o no concessió. Sense aquesta decisió, poca cosa podem fer més.”

El M.I. Sr. Jordi Torres:

“Em sembla molt bé l'explicació que m'ha donat el Sr. Cap de Govern. Llavors, demano a la Comissió de Serveis Públics, en aquest cas al seu President, on està això i perquè no es presenta al Ple del Consell, per veure què en decideix el Consell.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Potser li passaria la paraula al final, Sr. Pujal. Hi ha dues intervencions més de Consellers i si vol respondre al final per si hi ha algun complement més.

Ara mateix, Sr. Pujal, els altres Consellers li cedeixen la paraula.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“La pregunta que em fa el Sr. Torres crec que ja l’he contestada en la intervenció anterior, perquè el que he dit —i ho repeteixo una vegada més— és que hem de marcar una voluntat política si veritablement volem o no volem fer aquest túnel d’Envalira.

Ell ha dit molt bé que fa massa temps que en parlem; fa molt de temps que ho dic això també, fa massa temps que en parlem. Llavors, aquesta voluntat política, la Comissió de Serveis Públics no l’ha copsat encara.

Jo proposaria que seriosament ens plantegem aquesta pregunta i fer, a curt termini, un nou Consell per parlar, únicament, del túnel d’Envalira, perquè la qüestió és prou important per fer-ho.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, donaré els torns de paraula demanats que són: Josep Garrallà, Ramon Canut, Enric Casadevall, Albert Pujal i Jordi Mas i llavors passarem a l’aprovació de la proposta de Consell Extraordinari per prendre una decisió política sobre el túnel d’Envalira i fixarem el termini.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Durant quatre anys aquí, en aquesta sala, he defensat amb bastanta efervescència el túnel d’Envalira. Però avui em sembla que amb el túnel d’Envalira ja hem perdut el tren; em sembla que avui estem parlant d’un túnel que realment no és el que Andorra necessita.

Aleshores, malgrat que diem el túnel d’Envalira i incloquem l’accés fins a l’Hospitalet, avui crec que seria hora de plantejar-nos si realment és el túnel que necessitem o no necessitem.

Aquí sí que estic d’acord de plantejar-ho en un altra sessió del Consell i en primer lloc; segurament, la pregunta que ens hem de fer amb la Comissió de Serveis Públics és: quin és el túnel que necessitem? I, en el seu moment, ja direm el que hem de fer, perquè a mi, personalment, en aquests moments, em sembla que és més interessant un túnel des d’Andorra a la Cerdanya.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Sí, gràcies.

En aquest tema del túnel d’Envalira, la Comissió de Serveis Públics l’any 90, quan n’era president el Sr. Dolsa, que avui no està aquí, va prendre un acord per majoria —perquè va ser un acord pres per sis Consellers— de demanar al Govern un projecte, o un estudi, més ben dit, de les comunicacions exteriors i interiors d’Andorra.

Si aquest acord va ser tramés a Govern o no, no ho sé, perquè no em consta. El que sí que consta en les actes de la Comissió de Serveis Públics és que es va prendre aquest acord —va ser en el mes de novembre del 90.

I, en aquest cas, coincideixo plenament amb la necessitat de fer aquest debat aquí, en aquesta sala, però no solament per al túnel d'Envalira sinó amb un estudi de les comunicacions exteriors i internes del nostre país.

Ja fóra hora que aquest acord del túnel d'Envalira adoptat l'any 85... Fóra hora que agaféssim la responsabilitat que tots hem d'assumir i volem assumir amb la Constitució i, en aquest cas, demano que es prengui l'acord de donar urgència al Govern perquè presenti un estudi d'aquest pla de comunicacions amb els dos països veïns i a l'interior del nostre país.

Penso que... No sé, tampoc hi entenc massa, però hi ha d'altres prioritats a nivell de les comunicacions, perquè el túnel d'Envalira, en el fons... Sense menysprear-lo, ni molt menys, i penso que pot ser interessant de fer-lo, però segurament no deu ser el primer que es deu haver de fer i com què els diners de l'Estat són tots els que sabem que no són, penso que el tema de concessions no ens ha de fer por, no ens ha de fer cap tipus de por, perquè les comunicacions ben estudiades són un encert, però les concessions en aquest país, una d'elles va obrir aquest país al món, que va ser —si no recordo malament— la polèmica concessió de FHASA.

Entenc que les prioritats són unes altres, perquè el túnel d'Envalira no deixa de ser un túnel intern d'Andorra i nosaltres hem de fer comunicacions internacionals amb França i amb Espanya i el cas del túnel d'Envalira no és aquest.

Les internacionals que hauríem de fer —no vull prejudicar si han de ser per la Vall D'Incles o han de ser de la Vall d'Incles a l'Hospitalet o han de ser de Santa Coloma a Prullans o quines han de ser— però les internacionals sí que tenen un altre tractament que el túnel d'Envalira, perquè hi participa l'Estat, els dos Estats que es comuniquen i segurament el Fons Europeu de Comunicacions.

I si fem aquest projecte o aquest estudi en el termini en què s'havia de fer és una bona peça per començar un debat de comunicacions aquí, en aquesta Cambra.”

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

“Gràcies. Només voldria dir que els Consellers de Canillo compartim plenament les inquietuds que ha manifestat el Sr. Jordi Torres.”

El M.I. Sr. Jordi Mas:

“Bé, torno a reprendre el mateix tema del túnel d'Envalira i, com ha dit el Sr. Garrallà, fa molts anys que se'n parla aquí, però no comparteixo el criteri exposat per ell mateix, no el comparteixo en part únicament.

Les vies de comunicació a Andorra han estat col.lapsades durant més de deu anys. Si comparem amb els Estats veïns, les carreteres que ens uneixen fins a la frontera, estem en unes condicions molt inferiors a les que havíem estat en anys anteriors.

El túnel d'Envalira i, paral.lelament, amb el complement de la carretera de la Solana que lligaria amb la sortida del túnel de Puymorens, penso que és una exigència per al país únicament per comunicar amb l'Estat veí. Amb el túnel de la Cerdanya tornariem a tenir una altra porta d'entrada, però des d'Espanya i quedariem totalment aïllats de França.

Penso que hem de continuar tenint aquesta via amb el país de França i el problema se'ns planteja urgentíssimament ja l'any vinent. El túnel de Puymorens l'any que ve estarà

obert i això vol dir que hi haurà l'eix Tolosa-Barcelona totalment acabat i a l'hivern les comunicacions vers Andorra quedaran al 50% per no dir al 75%.

L'accés des de l'Hospitalet fins a la frontera andorrana per aquella obaga farà que pràcticament la carretera quedarà tancada per la neu i els serveis de l'Estat francès no hi donaran la importància que té avui, perquè ells tindran l'accés directe.

Si avui s'obre, s'ha d'entendre que és perquè ells necessiten obrir el port de Puymorens i passen d'un costat a l'altre. Si això no es realitza l'any vinent estarem totalment tancats i no solament per al Pas de la Casa o per a Encamp, sinó per a Andorra. És a dir, que els francesos ja no vindran més pel nord sinó que hauran de venir per un altre costat, si és que venen.

Per això, penso que és un moment decisiu per prendre aquesta, no voluntat, jo en diria la bona voluntat perquè quan hi ha voluntat les decisions no s'estudien o s'estudien una vegada i es fan; ara bé, quan hi ha bona voluntat hi ha molts estudis, el que vol dir que no hi ha decisió, no hi ha ganes de fer-ho.

Penso que és inajornable, imprescindible prendre aquesta decisió.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“El Sr. Albert Pujal, el Sr. Cap de Govern, tancaríem amb el Sr. Joan Pujal i s'hauria de prendre una decisió.”

El M.I. Sr. Albert Pujal:

“Jo havia renunciat al torn de paraula perquè, en certa manera, el Sr. Ramon Canut ha dit el que jo volia dir, però els companys de Canillo i tu, Jordi, m'heu donat peu per poder tornar a intervenir.

Jo, com a Conseller elegit a la Parròquia d'Ordino, molt difícilment us podria dir ara si s'ha de fer avui, demà, passat demà o en quines condicions el túnel d'Envalira.

El que realment em preocupa, és el pla general de comunicacions d'Andorra i no tornar a cometre l'error que s'ha comés, sistemàticament i contínuament, en aquest país de resoldre problemes puntuals motivats per un únic objectiu, sense valorar que les circumstàncies externes canvien i que moltes vegades una obra d'aquesta envergadura, com és ara el túnel que costarà, com a mínim, construir-lo quatre anys, trobar el finançament un parell d'anys i retards conjunturals que hi puguin haver es poden dir dos anys més, és a dir que ens en anem a l'any 2000.

Si ens equivoquem en la tria, voldrà dir que allò no servirà de res. Si nosaltres el que fem és un estudi general de comunicacions d'Andorra, veure quines són les interaccions que volem fer amb l'exterior, veure què passa amb les comunicacions de les comarques veïnes i, a partir d'aquí, fem un llaç que ens porti a accedir als llocs més ràpidament, haurem resolt el problema de les comunicacions d'Andorra per al segle vinent.

Si ens limitem a enfocar des d'una òptica, voldria dir, no voldria utilitzar la paraula concreta però tots m'entendreu, diré d'una òptica particular, les comunicacions d'Andorra no les resoldrem.

Per tant, m'apunto a la proposta d'un debat general quan s'escaigui i amb els elements que ens vulgui portar el Govern. Penso que ja hem de començar a dibuixar uns primers traçats, hem de fer unes primers pinzellades d'on, cap a on, i com hi podem anar. M'apunto a la proposta del més aviat possible i, evidentment, dins del termini d'aquest Consell General,

discutim les comunicacions d'Andorra cap a l'exterior i, evidentment, les possibles solucions d'embussos a l'interior perquè, Sr. Mas, potser vostè l'any vinent no podrà anar a l'Hospitalet, però és que jo, ja fa molt de temps, que em costa molt de baixar a Andorra; segons a quina hora del matí no ens podem desplaçar ni dins del nostre propi país i d'això tampoc n'hem de fer extracció."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Sí, breument per al.lusió, el Sr. Jordi Mas, però breu, breument."

El M.I. Sr. Jordi Mas:

"Molt breument, gràcies, Sr. Síndic. Contestant l'última intervenció, Sr. Pujal, vostè no pot anar a Andorra, jo tampoc, perquè estic a l'altra vessant, no puc circular pel Pas de la Casa quan hi ha les cues a la frontera. Jo comparteixo el criteri de l'estudi de planificació de les vies de comunicació; és evident i és necessari, hi estic d'acord.

Estic parlant, únicament, d'una inquietud a precari, que podem quedar col.lapsats no només nosaltres, és Andorra com a accés cap a França, d'una planificació que fa potser vint anys o vint-i-cinc anys que s'havia fet. És a dir que encara n'estem parlant. Gràcies a Déu que a l'any 78 es va eixamplar el port d'Envalira quan ja es parlava de fer el túnel que sinó encara passaríem el port d'Envalira amb una amplada de tres metres i mig com hi havia."

El M.I. Sr. Cap de Govern:

"A l'entrar en aquesta sessió, el Govern s'havia fet el plantejament de no intervenir fora de l'ordre del dia, en temes que no fossin el Pressupost.

Però vull fer una excepció per deixar ben clara la posició del Govern en aquesta qüestió del túnel d'Envalira que considera vital.

No sé si vostès coneixen la història, jo l'he viscuda. En els anys 64-66 es parlava del túnel d'Envalira; es va polititzar el país, sent jo Conseller de la Vall assentat en aquestes cadires pels anys 70, es parlava del túnel d'Envalira; hi ha tones d'estudis, malauradament s'ha anat ajornant, les comunicacions aquí al costat han anat millorat amb l'obertura del túnel de Puymorens i això porta perjudici —o en portarà— a l'economia del país i, sobretot, cal dir-ho clarament —almenys és el pensament del Govern— a dues Parròquies andorranes que són Canillo i Encamp o als pobles de Canillo, Soldeu i el poble d'Encamp, que tot fa suposar que, amb l'obertura del túnel de Puymorens veuran reduïdes les seves capacitats de circulació i les seves capacitats econòmiques. Per tant, n'hem de ser conscients.

Per altra banda, al començament del debat que hi ha hagut ara jo, personalment, no n'he parlat amb el Govern però m'ha sorprès, que es vulgui ara condicionar un estudi d'un túnel que tothom tenim l'íntima convicció que és de vital importància per al país, a un estudi de viabilitat, de carreteres internes, de col.lapses possibles dins d'Andorra perquè a mi se m'acudeix una solució: tanquem el port, tanquem la frontera espanyola i no tindrem problemes de circulació aquí a Andorra. És una solució simple.

M'ha produït un cert pessimisme aquest començament de debat i segurament n'hi haurà un altre amb aquest tema concret, que es vulgui supeditar tot a estudis i més estudis, perquè tots estan fets i tots sabem que el túnel d'Envalira no és l'ideal, que el d'Incles és millor, i això des de l'any 77 ho sabem, però resulta que el d'Envalira és el que té més possibilitats econòmiques d'accés.

És parla ara de túnel a la Cerdanya; bé, si pel túnel d'Envalira, per la decisió aquesta, hi portem trenta anys o vint anys, no em puc imaginar quants anys durarà per fer el túnel que sortirà a la Cerdanya. És a dir, que quan haurem pres la decisió, senyors, haurem fet tard.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Passo la paraula al Sr. Joan Pujal i crec que —sobretot després d’haver escoltat les paraules del Sr. Cap de Govern— aquest és un problema polític greu que té Andorra. Com ha dit molt bé el Sr. Cap de Govern, afecta a dues Parròquies, però afecta també el conjunt de l’economia del país i afecta les relacions amb un Estat veí important com és França; per tant, afecta l’equilibri econòmic i fins i tot polític d’Andorra.

Crec que això val la pena que ho valorem i que ho valorem ràpidament.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Gràcies, Sr. Síndic. Vostè acaba de dir moltes coses que jo penso; és cert tot el que acaba de dir, almenys al meu criteri. Estava escoltant al Sr. Albert Pujal i al Sr. Cap de Govern.

El Sr. Albert Pujal segur que té tota la raó, que s’han de millorar totes les vies de comunicació andorranes. Ara, si no volem fer selecció i anar-la fent per ordre prioritari, no arribarem a fer res. Per a mi, el túnel d’Envalira té una excepció d’ordre: com acaba d’explicar el Sr. Cap de Govern, fa molts anys que se’n parla i fins avui no s’ha realitzat res.

Diu també el Sr. Cap de Govern que és pessimista, m’ha semblat entendre que és pessimista; jo li diria el contrari, perquè em sembla captar en aquesta Cambra que hi ha ganes de fer-lo.

Abans he dit que era una decisió política i estic convençut que depèn d’una decisió política. I com què em sembla que capto que hi ha ganes de fer-lo jo, com a President de la Comissió legislativa de Serveis Públics em comprometo a portar la decisió política dins de la meva Comissió en un curt termini, el més curt termini possible —i suposo que els companys de la Comissió em seguiran— i, conjuntament amb el Govern, anar a elaborar en un termini curt l’inici del túnel d’Envalira. Gràcies.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, passaria la paraula si em permet, Sr. Canut, al Sr. Marsal. Crec que el Sr. Subsíndic, malauradament, no intervé massa en els debats com és la costum d’aquesta casa, però quan hi ha coses importants a dir crec que se li ha de cedir la paraula i, en aquest cas, crec que té coses importants a dir. Li cedeixo la paraula.”

El M.I. Sr. Subsíndic General:

“Gràcies, Sr. Síndic. Vull considerar que aquesta és una qüestió important i penso que tots en som ben conscients. Voldria començar la meva intervenció amb una “boutade”, que en diuen en francès.

Tota la meva activitat professional ha tendit a promoure l’estudi, a fer estudiar les criatures. I és una necessitat —això no ho discutim— el tenir un estudis fets. Però hi ha un altre aspecte també —hi he pensat mentre parlaveu— que és que hi ha certs estudiants que es passen molts anys a la facultat però, quan hi passen massa anys, tots dubten al final sobre la utilitat d’aquells anys que hi passen i, sobretot, per a l’economia de casa seva, del pares que paguen.

Suposo que heu entès el que vull dir. Tinc la impressió que en relació al túnel d'Envalira estem fent exactament el mateix. Ho ha dit el Sr. Cap de Govern: a l'any 64 es van fer estudis, a l'any 65 es van fer estudis, a l'any 66 es van fer estudis... Si haguéssim d'estar tant temps a la universitat els nostres pares s'haurien arruïnat; això, us ho asseguro.

Penso que el que s'ha de marcar aquí és una voluntat de realitzar-lo. Els estudis estan fets, està demostrat, està claríssim; no en tornem a fer d'altres, està claríssim quin és el túnel que s'ha de fer i què es pot fer.

El que hem de fer és prendre la decisió. Veig que per al manteniment del famós equilibri entre el país del sud i el país del nord hem de fer un túnel que ens lligui amb l'Estat veí del nord. Penso que és una necessitat. Després de la Constitució, crec que l'obra que ens queda per fer important és la solució de la circulació a l'interior i a l'exterior d'Andorra.

Voleu fer un estudi? Voleu fer una sessió del Consell? Crec que s'ha de fer, però que es presentin ja tots aquests estudis que han fet i que no s'han de tornar a fer, que n'hi ha molts.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Només per especificar, després de la intervenció del Sr. Cap de Govern, el sentit de la meva intervenció.

No tinc cap ànim d'aturar cap debat sobre el túnel d'Envalira; res més lluny de la meva intenció. El que sí que volia especificar és que no és un túnel internacional, que és un túnel intern d'Andorra i que, vistes les resolucions del pla d'estratègia que tindrem ben aviat, hem de saber tots que hem de promoure, a través de les comunicacions, les facilitats dels mitjans de transport com el tren, i com els que es puguin fer.

I, per tant, sense ànim d'aturar el debat sobre el túnel d'Envalira, ni molt menys, demano al Govern que prepari —si ja hi són, millor, les tindrem abans— les solucions també de comunicacions internacionals amb el veí del nord, com dieu vós, Sr. Subsíndic, i amb el del sud per —com deia abans el Sr. Albert Pujal, que ha captat concretament el que volia dir— enllaçar les nostres vies de comunicació amb les vies de comunicació importants internacionals que hi ha a l'entorn d'Andorra.

Demano que es pugui fer aquest debat el més aviat possible, conjuntament amb el del túnel d'Envalira.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Primer volia dir que les meves paraules estaven referides, en general, a una voluntat general que es respira aquí, no a les particulars que ha dit el Sr. Canut. Si es pensava que em referia a ell, demano excuses; em referia a la voluntat general.

Contesto a la segona part de la seva pregunta o a la seva demanda de que el Govern realitzi estudis de viabilitat d'altres possibilitats de comunicació internacionals. Si no hi són —i fins el moment he de dir que no em consta que n'hi hagi cap—, són molt someres: hi ha la de la comunicació de la Vall d'Ordino, que vostès saben els projectes, ja que deuen d'estar a la Comissió de Serveis Públics; hi ha possibles contactes, esbossos que no arriben a projectes, no oficials sinó oficinosos amb les comarques o les autoritats responsables de la Cerdanya per fer aquest suposat túnel, sense poder afirmar quins són els resultats d'aquestes converses oficinoses o possibilitats o probabilitats utòpiques, ja que fins a aquest moment no sembla que hi hagi massa voluntat per l'altre costat perquè aquest túnel sigui viable avui.

Ja dic, no és una resposta oficial sinó contactes oficiosos amb gent avui responsable de les comunicacions del país veí.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, quedariem, doncs, amb la proposta del Sr. President de la Comissió de Serveis Públics, que s’ha compromès davant del Consell a presentar tot el material i tota la reflexió de la Comissió de Serveis Públics referent al tema prioritari que seria el túnel d’Envalira.

Tan aviat com la Comissió de Serveis Públics ens lliuri a la Sindicatura les seves propostes i les seves consideracions, les sotmetrem a debat del Consell General, el més aviat possible. D’acord?”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Demano si s’accepta la proposta que faig jo, Sr. Síndic, si us plau.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Recolzo totalment la proposta que havia fet el Sr. Canut anteriorment: a part que es pugui parlar i debatre el túnel d’Envalira, s’ha de debatre un pla general de les vies de comunicació d’Andorra.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“No sé, voldria demanar al Sr. Joan Pujal, amb les apreciacions que ha portat també el Sr. Cap de Govern, si lliguem pla general de carreteres internes i externes i túnel d’Envalira. Ho podrem analitzar?”

Insisteixo sobre el tema perquè considero que és important. Potser val la pena que ens decidim si és el túnel d’Envalira, perquè m’ha semblat entendre que el Sr. Joan Pujal deia que podia anar molt ràpidament; si es vol fer una pla de comunicació interna i externa d’Andorra, molt en temo que no l’analitzarem durant aquesta legislatura.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Estic convençut que hem de fer un pla general de circulació interior i de vies noves a fora. N’estic convençudíssim perquè el que s’ha dit aquí dels col.lapses és evident i no cal posar-ho en dubte i estic convençut també que, a curt termini, hem d’intentar tirar endavant el pla vial com bé ha denunciat el Sr. Canut, però el túnel d’Envalira, si em permeteu l’expressió, per a mi està més madur ja, no el voldria condicionar a aquest pla general.

Són dos plans que podrien caminar en paral.lel, malgrat que l’un podria tenir un avantatge sobre l’altre perquè sobre el túnel d’Envalira fa molt de temps que hi ha estudis, aquí s’ha denunciat ja i el tenim bastant més madur —si val l’expressió— per poder-lo portar a terme en un termini més curt.

Això no vol dir que hem d’oblidar l’altre; dic que els dos plans podrien caminar en paral.lel. Gràcies, Sr. Síndic.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Bàsicament voldria dir el mateix que ha dit el Sr. Pujal. Crec que s’han de considerar les dues coses separades.

Per al pla viari, el Govern ha fet una proposta de dotació pressupostària precisament per endegar el pla viari interior.

Però crec que hem de tenir clar que són dues coses totalment diferenciades, almenys a criteri del Govern, salvat criteri superior del Consell.”

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

“Nosaltres pensem que el túnel d’Envalira, com que és prioritari, s’hauria de tractar a part. Per al pla viari, com deia el Cap de Govern, ja faran un estudi.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“L’únic que demano és si es pot aprovar avui aquí la proposta de que el Govern faci l’estudi sobre les comunicacions internacionals d’Andorra i que, un cop es tinguin els pre-estudis elaborats, aquesta qüestió sigui objecte d’un altre debat, diferent al del túnel d’Envalira, del qual ja n’haurem parlat.

Això és el que estic demanant, Sr. Síndic.”

El M.I. Sr. Jordi Mas:

“El Sr. Canut ha clarificat bé la seva posició, jo em volia referir a que els estudis del túnel d’Envalira ja estan a la Comissió de Serveis Públics; per tant, és la Comissió la que ho ha de proposar al Consell, només seguint el pur tràmit institucional, ja n’hi ha prou.”

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

“Bé, fa molta estona que escolto sense dir res, però hi ha un sector de companys aquí, en aquesta sala, que ja fa dies que s’hi asseuen i faig memòria d’un parell o tres de vegades que hem parlat d’aquest tema aquí.

Penso que el primer que ha tractat el tema d’una forma clara i concreta és el Sr. Mas perquè, a més a més del túnel d’Envalira, hi ha afegit la comunicació del Pas de la Casa amb la boca del túnel del Puymorens.

Em sembla que aquest és un projecte que quan es parla del túnel d’Envalira, s’ha d’entendre que és d’aquest conjunt del que estem parlant, perquè si només ho fem del túnel ens trobarem igual. El nostre problema és des de la boca del túnel de Puymorens fins al Pas de la Casa perquè, sense voler fer greuge als nostres veïns, tots coneixem la situació.

Per tant, aquest tema és urgent i crec que ha d’anar en conjunt, independentment que es faci el debat o l’estudi de les altres vies de comunicació que, em temo, aniran molt lligades amb la famosa Llei d’Expropiació i això, com vostè deia molt bé, Sr. Síndic, dubto molt que s’aclareixi res en aquesta legislatura.

En canvi, sobre el tema del túnel i el tema de la comunicació en qüestió, recordo perfectament que hi ha uns estudis que es van presentar en el seu dia a la Comissió de Serveis Públics; inclús, amb el company Pujal vam parlar un dia d’una possible variant de la comunicació del Pas amb l’Hospitalet, etc...

Per tant, em sembla que el que s’ha de fer és seguir aquesta tònica sobre aquest tema concret el més ràpidament possible, i aprofitar la disposició del Sr. Pujal com a President de la Comissió, sense marginar d’una forma immediata el debat que també demana el Sr. Canut, sobre la resta de vies. Perquè em temo que al tenir una interrelació important amb una possible disponibilitat de l’ocupació de terrenys, i tots sabem el que això vol dir —no m’ho facin explicar avui que ja és prou tard— crec que, sense marginar a ningú, el tema important i greu

és aquest de la comunicació fins a la boca del túnel de Puymorens, que inclouria la comunicació del Pas de la Casa i després el túnel d'Envalira.

Inclús em sembla recordar —més ben dit me'n recordo perfectament— que per al túnel d'Envalira hi havia més possibilitats de finançament que per a l'altre. Bé, aquests dossiers existeixen, estan en mans del Govern, estaven en mans de la Comissió en el seu dia; si convé, es poden tornar a treure; penso que el Sr. Pujal en té coneixement. Jo faria confiança a la Comissió de Serveis Públics i, si en un curt termini, ens ho tornen a portar, doncs molt bé, debatem-ho i punt.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Molt bé. No hi ha cap més intervenció. Em sembla que tot ha quedat molt clarificat.

Llavors, pel que respecta a la Comissió de Serveis Públics, tal com ha dit el seu President, se li demana que ens porti, el més aviat possible, a aquesta Cambra el tema del túnel d'Envalira i l'enllaç amb l'Hospitalet i la Sindicatura convocarà amb la màxima urgència una sessió del Consell. Aquesta és una primera qüestió.

El Sr. Ramon Canut demana al Govern que estudiï el tema més genèric de les comunicacions internacionals d'Andorra i del problema circulatori intern. Aquest és un encàrrec que fem al Govern i demanaria al Sr. Conseller de Serveis Públics si aquest segon encàrrec el pot assumir i el pot fer seu.”

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics:

“La Comissió de Serveis Públics sap perfectament, i no la va qüestionar, que hi ha una partida en el Pressupost destinada a l'estudi d'un pla general de les comunicacions internes del nostre país. Això està dins del Pressupost, hi ha una partida conseqüent.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Internes i externes, demana el Sr. Canut.”

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics:

“Parlo de comunicacions internes, però aquestes han de desembocar en unes vies externes; llavors, les dues queden afectades.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Penso que la Cambra està prou sensibilitzada en el fet que el Govern estudiï la tasca de les comunicacions internacionals i internes d'Andorra. Estem en el mes de març, per tenir un preestudi pensem que el podem tenir en aquesta legislatura i penso que el Govern es pot comprometre a plantejar aquest preestudi en aquesta legislatura.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord, s'entendria com un preestudi i diferents opcions que es podrien recollir. Bé, llavors crec que donaríem per aprovada l'esmena número set si no hi ha, m'ha semblat entendre, cap objecció.

Passarem doncs a l'esmena número vuit que us llegirà el Sr. Secretari.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 8

Dins del Servei Núm. 53 —Obres Públiques—, Programa núm. 35 —Altres edificis—, Subprograma núm. 22 —Centre Hospitalari—, Naturalesa núm. 4 —Edificis—, Projecte núm. 87-0082 —Centre Hospitalari—, es proposa suprimir l'assignació prevista en el pressupost per al 1993 de 100.000.000 de pessetes, l'assignació prevista per a l'exercici 1994 de 300.000.000 de pessetes i l'assignació prevista per a l'exercici 1995 de 300 milions de pessetes.

Reducció P'93.....-100.000.000 de pessetes

Reducció P'94.....-300.000.000 de pessetes

Reducció P'95.....-300.000.000 de pessetes

MOTIVACIÓ

La Comissió no disposa del projecte corresponent a aquesta obra, ni té informació detallada i clara sobre els serveis que haurà de cobrir la Clínica Meritxell.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Bé, dono una mica d'explicació de per què no vam aprovar aquesta assignació. La motivació s'ha donat ja; la Comissió en aquell moment —i, ara, tampoc— no disposa d'un projecte de pressupost de realització com tampoc d'un programa d'utilització.

Abans de fer aquesta reducció jo, en nom de la Comissió, vaig fer unes preguntes al responsable del Govern per si era indispensable per a aquest any la remodelació d'aquest hospital. Millor dit, li vaig preguntar si el nou hospital es podria posar en funcionament sense aquesta remodelació. Se'm va contestar que sí i degut a la nostra situació econòmica precària també ens va ajudar a suspendre aquesta dotació. Gràcies.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si no hi ha cap més observació, donariem per aprovada aquesta esmena. Passem a la lectura de l'esmena número 9.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 9

Dins del Servei Núm. 53 —Obres Públiques—, Programa núm. 31 —Edificis administratius—, Subprograma núm. 01 —Casa de la Vall—, Naturalesa núm. 4 —Edificis—, Projecte núm. 87-0117 —Entorn Casa La Vall i acondicionaments, es proposa suprimir l'assignació prevista en el pressupost per a l'exercici 1993, votat com a despesa d'inversió plurianual en el pressupost per al 1992 de 20.000.000 de pessetes.

Reducció P'93.....-20.000.000 de pessetes

MOTIVACIÓ

La Comissió no disposa del projecte corresponent a aquesta obra, ni coneix el cost total previst d'aquesta inversió.

ESMENA NÚM. 10

Dins del Servei Núm. 53 —Obres Públiques—, Programa núm. 35 —Altres edificis—, Subprograma núm. 22 —Centre Hospitalari—, Naturalesa núm. 1 —Estudis i projectes—, Projecte núm. 89-0049 —Hon. Proj. i control d'obres—, es proposa suprimir l'assignació prevista en el pressupost per al 1994 de 10.000.000 de pessetes.

Reducció P'94.....-10.000.000 de pessetes

MOTIVACIÓ

La Comissió considera que mantenint l'import pressupostat per l'any 1993, ja es pot redactar el projecte i pensa que abans d'aprovar el control i direcció d'obra corresponent s'ha d'haver aprovat el projecte.

ESMENA NÚM. 11

Dins del Servei Núm. 53 —Obres Públiques—, Programa núm. 21 —Carreteres generals—, Subprograma núm. 01 —Projectes generals—, Naturalesa núm. 1 —Estudis i projectes—, Projecte núm. 92-0001 —Projectes generals—, es proposa suprimir l'assignació prevista en el pressupost per al 1994 de 25.000.000 de pessetes.

Reducció P'94.....-25.000.000 de pessetes

MOTIVACIÓ

La Comissió considera que per aquesta inversió no s'han d'aprovar crèdits plurianuals.

ESMENA NÚM. 12

Dins del Servei Núm. 53 —Obres Públiques—, Programa núm. 31 —Edificis administratius—, es proposa suprimir l'assignació prevista en el pressupost per al 1994 de 25.000.000 de pessetes.

Reducció P'94.....-25.000.000 de pessetes

MOTIVACIÓ

La Comissió no considera adients les despeses d'inversió plurianuals previstes en aquest programa.

ESMENA NÚM. 13

Dins del Servei Núm. 53 —Obres Públiques—, Programa núm. 35 —Altres edificis—, Subprograma núm. 27 —Pla del primer habitatge—, Naturalesa núm. 1 —Estudis i projectes—, es proposa suprimir el Projecte núm. 92-0035 —Hon. Proj. i control d'obres—, suprimint l'assignació prevista en el pressupost per al 1993 de 10.000.000 de pessetes i l'assignació prevista per al 1994 de 20.000.000 de pessetes.

Reducció P'93.....-10.000.000 de pessetes

Reducció P'94.....-20.000.000 de pessetes

MOTIVACIÓ

La Comissió està d'acord en realitzar estudis amb l'objectiu de resoldre el problema de l'habitatge a Andorra, però no recolza la redacció de projectes per a la construcció d'uns habitatges socials, consegüentment proposa que s'inclogui en el projecte de pressupost de

la Conselleria que li correspongui, una partida amb 10 milions de pessetes per la realització dels esmentats estudis.”

“El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Els Consellers d'Andorra la Vella no acceptem aquesta esmena i, a més, lamentem, i lamentem amb preocupació, que el Govern no solament no estigui aquí present en gran nombre en el moment en què estem discutint aquesta esmena sinó que, a més a més, nosaltres —com és públic i saben tots els Consellers— el 23 de desembre de l'any passat ja vam formular una pregunta al Govern —que, evidentment, no se'ns ha contestat— per saber l'assignació que figurava en el Pressupost de l'any passat en relació als mateixos estudis i què se n'havia fet. Tot i que, lamentablement, i malgrat el silenci i l'absència significativa, hem de concloure que no es deu haver fet gran cosa.

Bé, si una decisió votada pel Consell General no s'ha d'aplicar —i no vull fer ara el debat de la pregunta, no està en l'ordre del dia, en el seu moment suposo que tindrem oportunitat de fer-l'ho—, però si unes quantitats votades pel Consell General no s'han ni aplicat, jo diria, intentant manifestar el més moderadament possible el que sentim, que és clar que el Govern es podia haver estalviat obligar a una majoria de la Comissió de Serveis Públics de formular aquesta esmena, perquè si no aplica les decisions del Consell que figuren en el Pressupost, ja no li calia intentar mantenir una posició de continuïtat, posant uns diners que tampoc pensava gastar.

En tot cas, nosaltres —i amb això acabo—, ens oposem a aquesta esmena perquè continuem pensant que és important per al país que es procedeixi a aquests estudis i que, en el seu moment, suposo que el Govern ens podrà explicar perquè no ha fet els estudis que estaven pressupostats per a l'any passat. Gràcies.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, passaré la paraula al Sr. Joan Pujal abans que el Sr. Conseller de Serveis Públics pugui respondre a les preguntes que ha formulat el Sr. Jaume Bartumeu.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Com bé ha dit el Sr. Jaume Bartumeu, és una decisió per majoria de la Comissió de Serveis Públics. Jo no formava part d'aquesta majoria i vull també remetre'm i solidaritzar-me amb el que vam decidir en el Pressupost del 92.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna pregunta més abans que el Sr. Conseller respongui? Passaria la paraula, doncs, al Sr. Conseller de Serveis Públics.”

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics:

“Aquest M.I. Govern estava d'acord amb el pla del primer habitatge i amb aquesta filosofia va prendre una sèrie de mesures.

Primer, en el Pressupost de l'any 93 hi tenia uns medis. El Govern, doncs, va fer una preparació de projecte al Pressupost 93, com estic dient. Va tenir uns contactes amb el Sr. Ibáñez, de Casa Molines —podria donar-vos les dates—, també es va mantenir una reunió amb la Sra. Maria Maestre i amb la Comissió legislativa. El Govern va veure que hi havia un

problema de dues opinions veritablement molt diferents i llavors va creure convenient de no invertir una petita quantitat que tenia per a l'any 92. La Conselleria, malgrat tot, ha continuat treballant sobre aquest dossier; ha proposat, no fa encara massa dies, a la Sra. Maestre de Casa Molines un parell de solucions d'accés passant per la seva propietat per anar al terreny dels possibles habitatges socials.”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“Passo la paraula.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“El Govern havia preparat la seva estratègia de contesta del debat que s'ha suscitat ara, per a un altre moment i un altre Consell en resposta a una pregunta escrita que han formulat els Consellers d'Andorra la Vella, però ja que s'avança el debat, voldria donar una certa visió política de com veu el Govern o com contestarà la pregunta.

I ho diré d'una manera bastant ràpida avui; el dia que exposi la pregunta ho desenvoluparem amb més profunditat, si podem. I la meva resposta és, pràcticament, igual que la del túnel; es nota una manca de voluntat política per endegar aquest programa d'habitatges socials que també són urgents i necessaris en aquests moments.

Evidentment, el Govern segueix amb el seu pla de començar, o voler començar, aquesta experiència que pot ser pilot amb el terreny que va comprar en el seu dia però, evidentment, necessita una dotació pressupostària; sinó hi ha voluntat de donar-li aquest suport pressupostari, doncs, poca cosa podrà fer. Avui paro, i el dia que contestem a la pregunta ja hi profunditzarem una mica més.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord, Sr. Cap de Govern, passaria la paraula al Sr. Jaume Bartumeu i després demanaria, ja que em sembla que hi ha dos criteris contraposats, que el Consell es pronunciés sobre aquest tema particular i potser llavors sí que quedarà clarament reflectida la voluntat política del Consell.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Gràcies, Sr. Síndic. Estic d'acord amb el que diu el Sr. Cap de Govern, ja farem el debat un altre dia.

Només he demanat la paraula per constatar, i constatar lamentant-ho molt, que el Conseller de Serveis Públics ens digui que no s'ha executat un Pressupost que marca una voluntat del Consell General, manifestada en un acord adoptat en una votació, perquè s'ha pogut constatar que en una Comissió legislativa hi ha disparitat de criteris. Ho constato i ho lamento.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna observació més? Crec que ha quedat molt clara la posició de la Parròquia d'Andorra la Vella i la de Sant Julià de Lòria. Si alguna Parròquia més o algun Conseller més es vol pronunciar en aquest sentit... O procedim a la votació o que hi hagin unes manifestacions dels Srs. Consellers.”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“Sr. Síndic, jo havia passat la paraula i crec que val la pena que la repregui ara perquè és evident que l’any 92, en el Pressupost del 92, ens vam manifestar aquí, cada un de nosaltres personalment, sobre la voluntat política, que deia el Sr. Cap de Govern, d’endegar ja o no un procés de construcció d’habitatges.

Avui estem en el debat del Pressupost. Crec que, sense estendre’ns-hi molt, el que és segur és que s’ha de manifestar aquesta voluntat política aquí en el Consell. Jo demanaria que es sotmetés a votació perquè quedés aquí reflectida la voluntat política de cadascun de nosaltres i que el Govern pugui saber si hi ha una majoria a favor o en contra de que, a nivell de Serveis Públics i del propi Govern, puguin executar la política del projecte o no.”

El M.I. Sr. Albert Pujal:

“Bé, jo ja us dic d’entrada que em manifestaré en contra i ho motivaré. Un dia que vaig anar a substituir el company de Serveis Públics a la Comissió, els de la Conselleria tenien exposades unes maquetes sobre el que podien ser les construccions d’aquestes vivendes socials.

Vaig manifestar allà —i penso que amb certa imprudència per part meva— que no em satisfia, que el concepte que jo tenia de vivenda i, a més a més, de vivenda a l’abast d’usuaris possiblement més desfavorits, no era aquell.

Allà se’m va contestar, amb molt mala traça, que qui era jo per fer aquella objecció. Per tant, com que soc un elegit del poble, la faig aquí, a la sala del poble, i m’apunto una mica a la intervenció del Conseller de Serveis Públics.

Per a mi hi ha dos tipus de problemàtiques que es plantegen alhora de fer aquesta construcció. Una, la possible manca de compliment de la normativa vigent. No podem pressuposar que l’Administració es pugui permetre de fer allò que un particular no podria fer. Sembla que hi ha problemes d’accessos que no s’han resolt; això, evidentment, s’hauria de clarificar.

Després, ja fa bastant temps que ho vaig escriure i, per tant, voldria ser coherent, conseqüent i memoritzar el que vaig dir, que per funcions de la meva professió aquesta problemàtica m’ha preocupat àmpliament al llarg de la meva vida professional i, fins i tot, fora d’Andorra. Entenc que el tractament que es vol donar a l’habitatge social a Andorra no és el que, al meu entendre, s’hi escau.

La concentració en llocs puntuals d’habitatges —que fora d’aquí se’n diuen socials—, ha acostumat a donar un mal resultat. Jo entenia i m’hauria agradat que s’hagués fet en aquesta sala el debat; el Cap de Govern diu que no és el dia, ja el farem en el seu dia, jo hi seré present i ja faré les meves propostes.

Entenia que el debat sobre l’accés a la propietat de la gent més desfavorida es podia fomentar per altres mitjans i, en aquest moment, la tendència europea va cap a aquest costat. Llavors, el que em sabia greu és que anéssim donant tombs, cada vegada que es vota el pressupost o cada vegada que en tenim ocasió, a una problemàtica que jo diria que en aquest moment ja és vella, perquè segurament que les realitats que avui s’estan plantejant a Andorra i que, malauradament, deu de ser així, ja no són les que hi havia en aquell moment.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Crec que procedeix la votació perquè quedi... Intervencions que siguin breus si és possible, Sr. Santamaria. El Sr. Albert Pujal ja ha acabat?”

El M.I. Sr. Albert Pujal:

“Com ho entenc això: que tinc la paraula i llavors la dóna als altres?”

El M.I. Sr. Síndic General:

“No ha acabat? És que fem unes intervencions molt llargues i no acabarem avui. Endavant.”

El M.I. Sr. Albert Pujal:

“Entenc, i és la meua forma de veure les coses, que per poder arribar a una conclusió s’ha d’intentar desenvolupar un argument.

El fet que avui no em vegi amb esperit voluntari de poder recolzar això està argumentat amb una forma de veure-ho, i no vol dir que el dia que es faci el debat sobre la vivenda no m’apunti a un programa de vivendes socials o no m’apunti a solucionar el problema i, evidentment, amb això no vull provocar cap rèplica ni provocar a cap company.”

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Bé, encara que el Sr. Pujal no hagi volgut fomentar la rèplica, malauradament, em veig en l’obligació de fer-la igualment.

En primer lloc li diré que, malgrat que la professió del Sr. Pujal és molt respectable —la del Sr. Albert Pujal, perquè tinc un altre Pujal a la vora, que no es confongui ningú— i li doni certa autoritat com a tècnic, el que sí que veig és que de problema d’habitatge el Sr. Pujal ja deu de fer dies que no en té i, en canvi, hi ha molts joves a Andorra que sí que en tenen.

Em sembla, pel que he parlat amb alguns companys d’aquí, de la sala, que el problema no està en fer habitatges socials, sinó que està en que els faci el Govern o que els poguessin fer organismes que no siguin governamentals, que siguin privats.

El fons de la qüestió és el mateix. Aquí tenim una sèrie de joves que, en condicions habituals d’adquisició de pisos en aquest país, no poden arribar a comprar un pis perquè no tenen els mitjans i, sobretot, no tenen els mitjans de finançament públic o privat adequats per a aquest tipus de cosa.

No obstant això, crec que la voluntat era clara i, per tant, em sembla que és un tema que no podem arxivar alegrement. Em fa l’efecte que ni hi ha problemes d’accessos, ni hi ha problemes de massificació perquè... Escoltin, aquí hi vivim tots! Quan parlem de massificació em sembla que sabem tots el que vol dir; per tant, el projecte en qüestió, com a mínim, l’avantprojecte en qüestió, no entenc que sigui una massificació i, en tot cas, si ho fos, hi ha, al costat mateix, promocions de tipus privat de luxe que fan el mateix tipus de massificació.

Em costa d’entendre que, el que sigui bo per a un teòric ric, hagi de ser dolent per a un teòric pobre. Per tant, en aquest aspecte, Sr. Pujal, no podem estar d’acord. El que dic és que en el seu dia ho vam posar en un Pressupost i ho vam recolzar i jo, per la meua part, estic disposat a continuar-ho recolzant.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Perdó, sí, ja li donarem la possibilitat de rèplica. Ara bé, jo suggeriria que avui no és el debat de l’habitatge el que s’ha de fer; s’havia endegat una política a nivell de Govern i el Sr. Cap de Govern em sembla que ho ha dit anteriorment, s’ha de veure si hi ha la voluntat de procedir en aquella política o no.

Això no vol dir, com diu el Sr. Albert Pujal, que hi puguin haver d’altres orientacions, però el que avui hem de determinar, a nivell de pressupost, és si es vol procedir amb la política que s’havia iniciat en el Pressupost de l’any 92, o es vol reorientar amb d’altres solucions aquest tema de l’habitatge social.

Per tant, el que suggeriria és que intervinguessin els companys que han demanat la paraula, és a dir el Sr. Antoni Armengol i el Sr. Ladislau Baró i donaria un dret de rèplica al Sr. Albert Pujal, però no voldria que el debat s’eternitzés. Si s’han de prendre decisions, prenem-les i després es podrà fer una explicació de vot al final que no donarà lloc a rèpliques.”

El M.I. Sr. Albert Pujal:

“Jo li demano, Sr. Síndic, que el dret de rèplica me’l doni a partir de la intervenció del Sr. Santamaria, perquè entenc que el debat sobre la vivenda, en aquesta casa i en presència meva no s’ha fet.

El dia que el fem, segurament que m’apuntaré a la seva proposta de que és cert que hi ha molts joves andorrans, molts joves residents, que se’ls ha d’ajudar en l’accés a la primera vivenda. El que jo o Vostè tinguem resolt el problema de la vivenda, escapa a aquest debat, i penso que el que no s’ha de fer és la demagògia de que als pobres que no tenen vivenda avui els hi resoldrem fen aquestes, més o menys, massificades vivendes socials.

Que consti que el fet de massificades que ha fet de la meva crítica puntual és circumstancial i, repeteixo, el dia en què en aquesta sala es vulgui parlar de la possibilitat de donar accés a la vivenda a la gent que els hi costa més d’accedir-hi, evidentment, que m’apuntaré a les solucions més humanes i més progressistes que hi puguin haver.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Bé, jo volia intervenir sobre el tema aquest perquè considero que, el dia que el Govern ens presenti un pla general del primer habitatge, a nivell d’aquesta Cambra ens haurem de manifestar sobre aquest aspecte.

Llavors, crec que hem de separar dos punts molt determinats que són: el pla general del primer habitatge i l’altre, que és un tema concret, que és el de la Borda de Sales.

Volia intervenir dient que el dia que ens presentin aquest pla, ja em manifestaré sobre si el Govern ha de tenir una funció de constructor o ha de finançar vivendes socials. Ja ens manifestarem degudament sobre aquest tema.

Això sí, referent a la Borda de Sales, voldria deixar constància de que tenim un terreny, som conscients —ens ho acaba de dir el Sr. Conseller de Serveis Públics— que estan negociant un millor accés però estic oposat a què el finançament es faci des del Govern. M’he manifestat en aquest sentit a nivell de la Comissió: quan es parlava de 600 o 500 i pico de milions de pessetes per tirar endavant aquest pla, ja m’hi vaig oposar. Considero que l’esforç del Govern ha de ser de tirar endavant aquest pla de vivendes, però el finançament no l’ha de fer ell.

Considero que el Govern ha fet un esforç per tirar endavant aquest terreny, l'accés i els projectes; a partir d'aquí el finançament, a través d'un estudi, ja veurem com el fem. A més, no ens costarà ni cinc a les arques de l'Estat, al contrari, perquè en el moment en què aquestes vivendes es tiraran endavant, l'Estat recuperarà tota la inversió que havia fet. Llavors crec que amb aquest pla concret, no sé per què això no es pot tirar endavant.”

El M.I. Sr. Ladislau Baró:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Voldria, en primer lloc, manifestar que em ratificaré en la línia de vot que ja vaig expressar en el Pressupost del 92. Per tant, penso que a partir de la demanda social que hi ha plantejada en el tema de l'habitatge, és bo que aquest projecte de la Borda de Sales es porti endavant. Però també demanaria que el Consell General fes un debat més global sobre política d'habitatge i sobre política social, perquè és clar que si no aconseguim insscriure projectes d'aquest tipus dins d'una reflexió general sobre la política social que Andorra vol dur a terme, penso que, en certa forma, perdrem una mica el temps.

El que passa és que aquest és un problema que, de moment, és molt viu a la societat andorrana i que, en no donar-hi resposta, els poders públics no poden continuar amagant el cap sota l'ala. És per això que em ratifico en la línia de vot que vaig expressar en el Pressupost del 92.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, era l'última intervenció demanada. Per tant, procedirem a la votació sobre aquesta esmena concreta, tenint en compte que és una acció puntual el que aquesta esmena contempla i que, òbviament, com diu el Sr. Ladislau Baró, el problema s'ha d'abordar després, sigui quin sigui el resultat de la votació d'aquesta esmena, d'una forma més general i potser més detallada.

Per això farà falta, segurament, una reunió monogràfica del Consell, amb propostes de la Comissió i del mateix Govern sobre aquest tema concret.

En tot cas, passarem a la votació d'aquesta esmena. Crec que tots els Consellers han pogut intervenir, començarem la votació.”

Voten afirmativament els MM.II. Srs. Josep Areny, Enric Casadevall, Miquel Naudí, Jordi Torres, Jordi Mas, Gabriel Dalleres, Albert Pujal, la M.I. Sra. Olga Adellach, i els MM.II. Srs. Andreu Gaspà, Albert Gelabert, Josep Garrallà, Daniel Armengol i Guillem Areny.

Voten negativament els MM.II. Srs. Jaume Bartumeu, Miquel Armengol, Antoni Armengol, Joan Santamaria, Joan Pujal, Ladislau Baró, Pere Altimir i Miquel Aleix, la M.I. Sra. Nadia Aleix i el M.I. Sr. Ramon Canut.

S'abstenen les MM.II. Sres. Rosa Maria Mandicó i Maria Reig.

El Sr. Secretari General:

“El resultat de la votació és: 13 vots a favor de l'esmena, 10 vots en contra de l'esmena i dues abstencions.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Queda aprovada l'esmena presentada per la Comissió de Serveis Públics. Em sembla que algun Sr. Conseller volia fer una explicació de vot.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Bé, l’abstenció es deu a que estic una mica conforme amb el que diu el Sr. Ladislau Baró, que cal un debat més aprofundit sobre el model social que vol Andorra, o sigui la protecció social que vol donar a la seva societat. Dins d’aquesta protecció social, s’inclouen les ajudes a l’accés a l’habitatge i, dins de l’informe de Sanitat, ja es preveu que es necessita una Llei General de Benestar Social que ordeni els objectius en la política de benestar social a Andorra.

Llavors, per coherència amb la votació que ha fet la Comissió en aquest sentit sobre aquest tema, m’abstinc.”

La M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó:

“Personalment vull manifestar que estic totalment d’acord amb l’esperit de la política del Pressupost del 92 sobre el pla del primer habitatge però, avui, sobre aquesta esmena, no tinc suficient informació de quins estudis i projectes s’estant parlant.”

El M.I. Sr. Albert Gelabert:

“Sí, únicament per justificar la nostra votació. Tant en nom propi com dels altres Consellers Generals de La Massana, he de dir que la nostra posició en aquest tema no ha canviat i que per a la nostra justificació de vot ens remetem al que ja vàrem manifestar en el dia de l’aprovació del passat Pressupost i el dia del discurs d’orientació política del Cap de Govern.”

El M.I. Sr. Jordi Mas:

“Bé, també com a justificació i amb coherència amb la constància que vàrem fer els Consellers Generals d’Encamp en el Consell de l’any passat en aquest sentit, seguint la manifestació que vam fer de que no donaríem suport a la construcció si no s’hagués definit una política d’habitatge social, avui se’ns presenta la mateixa proposta; per tant, amb coherència amb això, hem decidit la votació a favor de l’esmena.”

El M.I. Sr. Pere Altimir:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Penso que hi ha hagut dues intervencions importants, les dues contraposades, però crec que les dues tenien part de raó, la del Sr. Albert Pujal i la del Sr. Santamaria. De tota manera penso que el Pressupost del 92 es va votar amb la idea que això fos una prova pilot; fos, simplement, una intervenció puntual per resoldre un problema que es considerava urgent. Evidentment, em ratifico també en el fet que qualsevol tipus d’intervenció d’aquest estil hauria d’anar emmarcada dins d’una política general, molt més global.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Bàsicament, ho ha dit el Sr. Altimir: amb coherència amb la votació del Pressupost del 92 i dins del sentiment de prova pilot que el Govern plantejava, com a iniciativa per a un pla de primer habitatge per als andorrans i residents més desfavorits en aquest sentit, hem votat no a l’esmena que planteja la Comissió de Serveis Públics, perquè és contrària a l’esperit del Pressupost que es va votar l’any 92.

També estem d'acord en endegar un debat aquí, en aquesta Cambra, sobre el pla de primer habitatge i, en aquest sentit, també esperem que sigui, com el de les comunicacions, el més prompte possible.”

El M.I. Sr. Albert Pujal:

“Bé, encara que el vot de la Sra. Maria Reig i el meu no hagin coincidit, en principi, les motivacions —a part de l'exposició que hagi fet abans, més aviat tecnicista—, les exposicions, diguem-ne íntimes, s'assemblen molt a les que ha manifestat la Maria. Crec, també, en la vivenda social, crec en l'habitatge social, crec que s'ha de fer aquest gran debat i crec que amb actuacions puntuals no resoldrem el problema.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si no hi ha cap més intervenció, passarem a l'esmena següent, esmena número 14.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 14

Dins del Servei Núm. 53 —Obres Públiques—, Programa núm. 35 —Altres edificis—, Subprograma núm. 27 —Pla del primer habitatge—, Naturalesa núm. 4 —Edificis—, es proposa suprimir el Projecte núm. 92-0036 —Construcció edificis—, suprimint l'assignació prevista en el pressupost per al 1993 de 25.000.000 de pessetes, l'assignació prevista per al 1994 de 200.000.000 de pessetes i l'assignació prevista per al 1995 de 300.000.000 de pessetes.

Reducció P'93.....-25.000.000 de pessetes

Reducció P'94.....200.000.000 de pessetes

Reducció P'95.....300.000.000 de pessetes

MOTIVACIÓ

La Comissió està d'acord en realitzar estudis amb l'objectiu de resoldre el problema de l'habitatge a Andorra, però no recolza la construcció d'uns habitatges socials per part de Govern.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Crec que aquesta esmena núm. 14 és repetitiva de l'altra; llavors, demanaria, si tothom hi està d'acord, de no anar més enllà i donar-li el mateix resultat que ha tingut l'anterior.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Anava a dir el mateix, Sr. Joan Pujal. Crec que el debat que hem dut a terme anteriorment cobreix les dues esmenes. Crec que la votació de l'esmena número 13 cobreix l'esmena número 14; òbviament, doncs, procedirem a llegir l'esmena número 15. La votació de la 13 és la mateixa que la de la 14.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 15

Dins del Servei Núm. 53 —Obres Públiques—, Programa núm. 32 —Edificis escolars—, Subprograma núm. 37 —Col.legis d'Escaldes—, Naturalesa núm. 4 —Edificis escolars—, es proposa suprimir el Projecte núm. 93-0004 —Aparcament sector col.legi—, suprimint l'assignació prevista en el pressupost per al 1993 de 100.000.000 de pessetes, l'assignació prevista

per a l'exercici 1994 de 200.000.000 de pessetes i l'assignació prevista per a l'exercici 1995 de 300.000.000.

Reducció P'93.....-100.000.000 de pessetes

Reducció P'94.....-200.000.000 de pessetes

Reducció P'95.....-300.000.000 de pessetes

MOTIVACIÓ

La Comissió considera que en aplicació de la llei de transferències als honorables Comuns, queda clar que la construcció d'aparcaments correspon a l'iniciativa comunal."

El M.I. Sr. Joan Pujal:

"Bé, aquí, com he dit abans, és on ens apareixen aquestes plantes d'aparcaments que hi havia ubicades sota l'edifici de les escoles i, repeteixo, que aquí també deu haver-hi un edifici que té personalitat pròpia dedicat a aparcament. La Comissió de Serveis Públics va creure que, sense cap dubte, els aparcaments s'havien de realitzar a partir de dotacions dels Hbles. Comuns de cada Parròquia que li correspongui."

El M.I. Sr. Síndic General:

"D'acord. En una esmena anterior també hem incidit sobre aquest tema i el Consell s'ha pronunciat. Per tant, si no hi ha cap més observació, s'accepta l'esmena número 15. Passarem, doncs, a l'esmena número 16."

El Sr. Secretari General:

"ESMENA NÚM. 16

Dins del Servei Núm. 53 —Obres Públiques—, Programa núm. 35 —Altres edificis—, Subprograma núm. 21 —Refugis de muntanya—, Naturalesa núm. 4 —Edificis—, Projecte núm. 93-0005 —Millores refugis—, es proposa suprimir l'assignació prevista en el pressupost per al 1994 de 10.000.000 de pessetes.

Reducció P'94.....-10.000.000 de pessetes

MOTIVACIÓ

La Comissió no considera adients les despeses d'inversió plurianuals previstes en aquest projecte d'inversió.

ESMENA NÚM. 17

Dins del Servei Núm. 53 —Obres Públiques—, Programa núm. 32 —Edificis escolars—, Subprograma núm. 35 —Col.legis d'Andorra la Vella—, Naturalesa núm. 4 —Edificis—, es proposa suprimir el Projecte núm. 93-0007 —Escola Esp. Ntra. Sra. Meritxell—, suprimint l'assignació prevista en el pressupost per al 1993 de 90.000.000 de pessetes i l'assignació prevista en el pressupost per al 1994 de 70.000.000 de pessetes.

Reducció P'93.....-90.000.000 de pessetes

Reducció P'94.....-70.000.000 de pessetes

MOTIVACIÓ

Tenint en compte que aquest projecte d'inversió, en realitat, correspon a una transferència de capital que Govern lliura al Patronat de l'Escola Especialitzada Nostra Sra. Meritxell per a finançar l'ampliació d'aquest centre escolar, sense que hi hagi cap intervenció ni cap seguiment de l'obra per part de la Conselleria de Serveis Públics, aquesta Comissió proposa, que aquesta despesa d'inversió s'inclogui com a transferència de capital en el pressupost de la Conselleria que li correspongui."

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

"En el Pressupost del 1992, dins del Projecte de la Conselleria de Serveis Públics, ja hi figurava una quantitat destinada a una transferència corrent. En el debat del Projecte de Pressupost del 92, en el Ple del Consell, amb el M.I. Conseller de Serveis Públics vam coincidir en què aquesta partida s'havia d'imputar com a transferència i no com una despesa d'inversió.

En l'examen del projecte de Pressupost per al 1993, on aquesta partida figura amb una assignació de 90 milions de pessetes per al 93 i de 70 milions de pessetes per al 1994, la Comissió Legislativa de Serveis Públics va acordar esmenar en la seva totalitat el projecte d'inversió número 93-0007, Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell, ja que va considerar que, en realitat, es tracta d'una transferència de capital que el Govern lliura al Patronat d'aquesta Escola, sense que hi hagi cap seguiment de l'obra per part de la Conselleria de Serveis Públics.

La Comissió, però, està completament d'acord en la necessitat d'aquesta transferència. La polèmica plantejada només se centra en la correcta imputació pressupostària.

Un altre detall que he de dir, és que al 92, aquestes quantitats ja figuraven com a transferència corrent, i no sé per quins motius es va traspasar de la Conselleria de Sanitat i Benestar Social a la de Serveis Públics."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Sí, la Sra. Maria Reig, tractant de trobar una sortida a un tema que veig que és més tècnic que polític."

La M.I. Sra. Maria Reig:

"Sí, això, en el debat del Projecte de Pressupost per al 92, el Sr. Conseller de Serveis Públics va coincidir, precisament amb el Sr. Garrallà, en què aquesta partida s'havia d'imputar com a transferència i no com una despesa d'inversió.

També es demanava que la Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient tingués en compte aquesta partida en el moment d'analitzar el Projecte de Pressupost per al 93.

La Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient no va considerar oportú d'incloure dins de l'anàlisi del Projecte de Pressupost per al 93 aquesta partida, ja que no va obtenir la informació del Govern que en aquell moment necessitava, per analitzar amb tot el detall aquella partida.

Actualment, la Comissió disposa d'aquesta informació, que es va trametre ahir. La relació d'imports es detallaven des del 91 fins al 94. S'havia de fer una inversió de 372 milions de pessetes.

A principi de l'any 91, representants de l'escola van adreçar una carta al Govern, demanant ajuda per a la construcció d'una residència i d'una piscina, indicant que l'import total de l'obra, que es perllongaria durant dos o tres anys, representava uns 400 milions de pessetes.

El Govern va entendre en aquell moment que era millor atorgar una subvenció cada any en lloc de donar l'import total de cop i, per tant, ha plasmat la voluntat d'ajuda d'aquesta escola en els diferents pressupostos, on ha assignat les següents quantitats: al 1990 es va assignar 80 milions de pessetes, que van ser pagats; al 1991, 50 milions de pessetes, que van ser pagats, també; al 1992, 140 milions de pessetes, que també van ser pagats; al 1993 resten els 90 milions, i al 1994, 70 milions de pessetes.

Bé, la Conselleria que se n'ha de fer càrrec, si és una transferència, suposo que ha de ser la de Benestar Social, no?

L'única cosa que vull preguntar al Govern, com que no se'ns ha facilitat la informació abans, és sobre si aquesta quantitat tan important de 400 milions de pessetes de transferències, si en el seu moment es va fer algun conveni amb aquesta escola per fer possible aquesta inversió important que és, per dir quelcom, propietat del Govern; si això s'ha fet.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“No, la història de la piscina i de la residència comença el 1990, amb el projecte de l'Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell, que com saben es nodreix de capitals privats.

El Govern d'aquell moment —no era aquest Govern, era l'anterior—, va considerar que era una escola andorrana. Tenint en compte que el dret a l'educació el tenen tots els ciutadans andorrans, i considerant l'especialitat o els problemes que tenen la canalla allà acollida, era una obligació moral per part del Govern ajudar-los com s'ajuden als demés. Però sabent que porten més despeses, i que a més hi ha la col.laboració privada, va considerar que era important, en lloc de fer-se càrrec de les despeses, compensar-los amb una inversió d'aquest tipus, que consistia en millorar les instal.lacions que, d'una altra manera, haguessin ocupat, aquesta canalla, en d'altres escoles.

És a dir, que ni hi ha cap compromís ni cap pacte ni qüestions de propietat, perquè no ens vam plantejar la qüestió de propietat, sinó la qüestió de compensar una mica les obligacions que hauria d'assumir el Govern per un altre costat i que assumeixen, en part, les famílies o el mateix patronat.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Si és una transferència de capital i no una inversió, la Comissió pot acceptar incloure-la dins del Pressupost de Benestar Social.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Bé, penso que ja ha quedat clar. Només volia ratificar les paraules que ha dit abans el Sr. Garrallà. La Comissió de Serveis Públics sempre ha estat a favor d'aquesta transferència, només li preocupava la seva imputació. Però que quedi clar que sempre ha estat a favor d'aquestes transferències.

Gràcies.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Doncs, constarien aquestes partides pressupostades a Serveis Públics com a transferència de la Conselleria d'Educació i Benestar Social, si ho he entès bé, amb les mateixes quantitats. És així, no? Hi ha un acord general? Sí? Prosseguim i tractarem abans de fer la interrupció de migdia, d'acabar amb Serveis Públics.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“M'agradaria veure, com que l'esmena que han fet els Consellers de la Parròquia d'Andorra amb la Sra. Consellera d'Encamp és de Serveis Públics, si la podríem debatre aquest matí, abans de la interrupció, si no hi veu ningú cap inconvenient.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Normalment, les esmenes individuals se solen debatre al final. Si la resta de la Cambra no hi veu inconvenient, Sindicatura no n'hi té cap. En un moment o altre s'haurà de debatre. Suposo que no s'ha d'allargar massa, no?”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Crec que, si com Vostè ha dit, passem tot el que correspon a Serveis Públics, aquest debat ja ens sortirà ja que forma part, suposo —el Sr. Armengol que em rectifiqui, si no ho dic bé— del problema de Serveis Públics. Doncs ja ens sortirà si ens donem pressa en passar-lo.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord. Doncs passem ràpidament amb les esmenes que queden de Serveis Públics i incloure'm al final l'esmena individual.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 18

Dins del Servei Núm. 53 —Obres Públiques—, es proposa modificar la denominació del Programa núm. 33 —Edificis culturals— per “Edificis Culturals Nacionals”.

MOTIVACIÓ

Amb aquesta modificació es vol adequar la denominació d'aquest programa, ja que amb l'aplicació de la “Llei sobre les transferències als Honorables. Comuns”, únicament els edificis culturals de caràcter nacional seran competència de Govern.

ESMENA NÚM. 19

Dins del Servei Núm. 53 —Obres Públiques—, Programa núm. 91 —Estudis de planificació general—, es proposa modificar la denominació del Subprograma núm. 02 —Cartografia i cadastre— per “Cartografia”.

MOTIVACIÓ

Atès que en l'Acord institucional entre el M.I.C.G., el M.I.G. i els Hbles. Comuns sobre delimitació de competències, hi ha l'acord dotzè que diu textualment: “El cadastre és de competència comunal. ...”, aquesta Comissió considera que s'ha de modificar la denominació del Subprograma “Cartografia i cadastre”, ja que el Cadastre no és competència de Govern.

ESMENA NÚM. 20

Dins del Servei Núm. 53 —Obres Públiques—, Programa núm. 35 —Altres edificis—, Subprograma núm. 01 —Altres edificis de serveis—, Naturalesa núm. 4 —Edificis—, Projecte núm. 93-0008 —Adequació locals B.B. Club—, es proposa suprimir l'assignació prevista en el pressupost per al 1993 de 20.000.000 de pessetes.

Reducció P'93.....-20.000.000 de pessetes

MOTIVACIÓ

La Comissió no disposa del projecte corresponent a aquesta obra, ni coneix el cost total previst d'aquesta inversió.

ESMENA NÚM. 21

Dins del Servei Núm. 53 —Obres Públiques—, Programa núm. 31 —Edificis administratius—, Subprograma núm. 02 —Edificis Administratius Govern—, Naturalesa núm. 4 —Edificis—, Projecte núm. 92-0014 —Centre Acolliment Infants—, es proposa suprimir l'assignació prevista en el pressupost per al 1993 de 30.000.000 de pessetes.

Reducció P'93.....-30.000.000 de pessetes

MOTIVACIÓ

La Comissió considera que, tenint en compte que ja es disposa d'un local per cobrir aquestes necessitats i atesa la situació precària econòmica, no és el moment per procedir a un trasllat de la ubicació d'aquest centre.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Aquests 30 milions corresponen a un edifici. Se'm podria indicar quin és aquest edifici?”

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics:

“És l'edifici del C.A.I. (Centre d'Acolliment d'Infants) ubicat a la part alta d'Andorra la Vella, en direcció al Col.legi Sant Ermengol.

Ja hi hem intervingut en aquell edifici, conegut com edifici Altero; hi hem intervingut ja i ens quedarem a mitja realització.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Si retiren els 30 milions d'aquesta esmena, amb què es finançarà l'obra?”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Es paraitzarà l'obra, senzillament.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Ara que ja està pràcticament acabada, no?”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Fent estalvis, fem prioritats. Per tant, en aquest cas, el Govern ha acceptat l'esmena, de moment no ha de fer cap més observació que la que es pot deduir del valor o no, de la necessitat o no, d'acollir aquests infants d'una manera raonablement decent.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“La Comissió de Benestar Social, creu que és molt convenient, que és molt important, que aquest nou centre d’acolliment infantil estigui acabat, ja que les instal·lacions anteriors no donen sortida a les necessitats actuals i, a més, la Comissió de Benestar ja ha assignat una quantitat per traslladar-lo i situar-lo.

O sigui, que seria incompatible que la nostra Comissió ja hagi atribuït una quantitat i, en canvi, no es pugui acabar perquè no hi ha una dotació per acabar les obres. Demanaria que es votés a favor de l’acabament del centre.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Voldria explicar una mica la motivació que va portar a la Comissió a no acceptar aquesta dotació pressupostària.

Es va denunciar a la Comissió que ja existeixen uns locals destinats a aquesta finalitat; llavors, la Comissió va creure que podia, no estar en contra de les ampliacions, però sí que podia demorar el temps de l’ampliació. Res més.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“La meva intervenció no anava en el sentit de mostrar-me contrari al Centre d’Acolliment d’Infants; molt al contrari, ja que considero que està fent una gran labor; només justificava la meva posició.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Bé, en aquest sentit, també som partidaris, nosaltres, de que s’acabi d’adequar aquest Centre amb les solucions materials que el Govern cregui oportunes.

Una altra cosa és a nivell de les esmenes que pugui presentar la Comissió de Sanitat sobre el funcionament del mateix.

Però el Centre, per la nostra manera de veure les coses, ha d’estar acabat dignament, com deia el Sr. Cap de Govern, i en aquest sentit ens manifestarem.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Ratifico completament les paraules que acaba de dir el Sr. Ramon Canut. El problema del C.A.I. no és les edificacions, que són molt necessàries, destinades a dur a terme un Centre d’Acolliment Infantil amb les degudes característiques i en condicions, sinó el que es posa de vegades en dubte, són els programes que es duen a terme, que no té res a veure.

Això, la Comissió va parlar-ho amb la Conselleria, i la Conselleria està duent a terme les rectificacions necessàries dels programes. Penso que s’ha millorat molt tant el funcionament com l’enfocament dels programes, com també la despesa econòmica que està, francament, millorant moltíssim.

Així, jo demanaria, per favor, que aquest Centre es dugui a terme. Per 30 milions de pessetes, penso que val la pena que els nens allí acollits, que són víctimes, moltes vegades, de la societat, puguin obtenir un acolliment temporal que li pot donar una oportunitat de reinserció a la societat en condicions d’igualtat amb els altres nens andorrans.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“A la Comissió de Serveis Públics si es va arribar a aquesta esmena va ser perquè, segons la informació que ens van dur en aquell moment, de locals n’hi havia suficients per poder funcionar el Centre de Salut, perdó, el Centre d’Acolliment d’Infants i, si no recordo malament, vostè mateixa, Sra. Reig, ens va dir que no era necessari ampliar-los en aquells moments. Aleshores, d’aquí va ser que amb la Comissió de Benestar també vam acabar fent aquesta esmena. Aleshores, per la meva part, no hi veig cap inconvenient perquè s’hagi de retirar. Però, almenys, que siguem coherents amb el que diem.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, una rèplica breu perquè crec que tots estem una mica cansats, doncs sembla que parlem ben bé del que s’ha dit anteriorment.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Sr. Garrallà: francament, no sé si somniem un dels dos, però jo mai li he dit això i consta en les actes la posició de la Comissió, molt concretament en aquest projecte, i està clar que mai s’han qüestionat els locals sinó que s’ha qüestionat la política que es portava a terme dins dels locals, que és molt diferent.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, si ho he entès bé, aquesta vegada hi ha un sentiment general: és una obra que estava a punt de finalitzar, la ubicació, pel que ha dit el Sr. Conseller de Serveis Públics, és idònia perquè està en una zona molt favorable de la Parròquia d’Andorra la Vella i podrà beneficiar-se de les instal·lacions de Sant Ermengol; el sentiment general, doncs, em sembla que és que es retirés l’esmena de Serveis Públics. Demanaria al Sr. President si li sembla possible de fer aquest esforç.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Si els meus companys de Serveis Públics, que estan tots presents aquí, m’ho permeten i m’ho deixen fer, jo no en faria un drama més enllà del compte i, si sembla ser que es creu que és una obra necessària, Serveis Públics rectifica. Endavant, hi estem d’acord.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D’acord. Doncs es retiraria l’esmena i quedaria, doncs, aprovada la partida pressupostària que el Govern havia inclòs per a l’acabament del Centre d’Acolliment d’Infants. Passaríem a l’esmena següent.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 22

Dins del Servei Núm. 54 —Serveis Exteriors—, Capítol núm. 4 —Transferències corrents—, Article núm. 44 —A Corporacions locals—, Concepte núm. 441 —Tractament informàtic—, es proposa suprimir l’assignació prevista en el pressupost de 12.000.000 de pessetes.

Es proposa obrir el Concepte núm. 259 —Altres despeses de comunicacions— amb una assignació de 12.000.000 de pessetes, dins del Servei núm. 54 —Serveis Exteriors—, Capítol núm. 2 —Consum de bens corrents i de serveis— i Article núm. 25 —Transports i comunicacions—.

MOTIVACIÓ

En realitat aquesta transferència s'utilitza per finançar el 60% de les despeses corresponents a la treta de neu en les vies interiors del Pas de la Casa, aquesta financiació per part de Govern és conseqüència de l'aplicació d'un conveni signat el 22 de juny de 1976 entre el M.I. Consell General i l'Hble. Comú d'Encamp, pel qual el Comú cedeix el terreny necessari per a la construcció d'edificis administratius i escoles al Pas de la Casa, i el Consell, entre altres coses, es compromet a sufragar el 60% de les despeses més amunt esmentades. La Comissió considera que aquesta despesa no ha de ser tractada com una transferència corrent i per això proposa canviar la seva imputació pressupostària."

El M.I. Sr. Joan Pujal:

"Bé, s'ha pogut constatar que és un problema de forma, no és un problema de fons. L'únic que a la Comissió li va preocupar en el seu moment és que no quedés clar que no és una dotació al Comú, en aquest cas d'Encamp, sinó que és el pagament d'un lloguer, és un pacte que hi havia "a posteriori" i, per no crear precedents, vull fer aquesta precisió. Res més."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Si no hi ha cap més observació, donaríem per tancat l'anàlisi de Serveis Públics i procediríem, tal com hem convingut anteriorment, a examinar l'esmena individual presentada per la Sra. Maria Reig i pels Consellers d'Andorra la Vella, que versa sobre el forn d'incineració, si no vaig equivocat.

Demanaria, doncs, al Secretari que procedís a llegir l'esmena i la debatrem tot seguit."

El Sr. Secretari General:

"A la M.I. Sindicatura:

Els sotasignats, Maria Reig Moles, Conseller General per la Parròquia d'Encamp; Miquel Armengol Pons, Robert Cassany Vila, Antoni Armengol Vila i Jaume Bartumeu Cassany, Consellers Generals per la Parròquia d'Andorra la Vella, d'acord amb el que disposa l'article 15 de la Llei General de les Finances Públiques i dins el termini establert a l'Edicte del dia 1 de febrer del 1993, compareixem per davant d'aquesta M.I. Sindicatura i,

EXPOSEM:

Que en temps i forma formulem una ESMENA DE SUPRESSIÓ de despeses d'inversió del Servei Exterior de la Conselleria de Serveis Públics, Núm.92-0006 (AMPLIACIÓ FORN) que compta amb una assignació pressupostària de cent cinquanta milions de pessetes (150.000.000) per a l'exercici de 1993 i altres previsions plurianuals de tres-cents milions de pessetes (300.000.000) per a l'exercici de 1994 i dos-cents milions de pessetes (200.000.000) per a l'exercici de 1995, que suposa un total a invertir de sis-cents cinquanta milions de pessetes.

MOTIVACIÓ:

Els Consellers Generals sotasignats vàrem manifestar en la Sessió Extraordinària del dia 16 de juny del 1992, en ocasió del debat sobre el Discurs-Programa del Cap de Govern, que convindria que abans de preveure l'ampliació del forn actual, el Govern presentés un pla urgent, global i coherent, de tractament de residus sòlids, d'abast nacional.

L'estiu passat, amb motiu del debat sobre el Pressupost pel 1992 i davant la inexistència d'un pla global, vàrem haver de concloure amb preocupació que el Govern havia renunciat a intentar aquell "consens previ" que anunciava al seu Discurs-Programa.

El dia 14 de juliol de l'any passat ja vàrem formular una esmena de supressió de les despeses d'inversió previstes al Projecte de Pressupost per a l'ampliació del forn incinerador.

Aquella esmena fou rebutjada pel Consell General en obtenir només els cinc (5) vots favorables dels Consellers sotasignats.

En adonar-nos que en el Projecte de Pressupost per 1993, el Govern ha introduït noves previsions pressupostàries, fent cas omís de les preocupacions manifestades pels Consellers sotasignats, no podem fer altrament que introduir una nova esmena.

Ha passat una any però continuem pensant, a l'igual que el Sr. Cap de Govern, que aquesta matèria requereix "...una visió global del país". Precisament per aquesta raó continuem pensant també que no és raonable acceptar que Andorra la Vella hagi de continuar suportant tot l'impacte ambiental d'aquesta ampliació, per a la qual es sol·licita una assignació pressupostària sense haver fet cap pas, almenys públicament explicitat, en la recerca i elaboració d'una solució amb visió global del país.

El Govern, en mantenir aquesta persistent voluntat de menystenir la solució global es contradiu també, de manera flagrant, amb les propostes —que coneix— del grup de treball per una nova estratègia per Andorra, reunit precisament a iniciativa de l'Executiu.

La cinquena proposta d'aquell grup de treball fa referència a la "política del medi ambient" i s'hi assenyala la necessitat de definir una nova política pel que fa al tractament i reciclatge de les deixalles i, també, per a la reducció de la pol·lució de l'aire, de l'aigua i de la terra.

Per tot el que a la M.I. Sindicatura per la present i atentament,

SOL·LICITEM:

Que vulgui rebre el present escrit i tenir per formulada l'esmena ressenyada, fent-ne tramesa a la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E., d'acord amb el que disposa l'Article 15 de la Llei General de les Finances Públiques, en el marc de la discussió del Projecte de Pressupost per a l'exercici del 1993.

Andorra la Vella, als sis dies del mes de febrer del mil nou-cents noranta-tres.

Signat; Maria Reig Moles, Miquel Armengol Pons, Robert Cassany Vila, Antoni Armengol Vila i Jaume Bartumeu Cassany."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Llegirem l'informe de Finances sobre aquest punt."

El Sr. Secretari General:

"La Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE es refereix a aquesta esmena en el punt sis del seu informe que diu:

VI.- EN RELACIÓ A L'ESCRIT D'ESMENA INDIVIDUAL

"La Comissió legislativa ha examinat aquest escrit i ha acordat trametre'l al Ple del Consell General sense entrar en la seva valoració prèvia."

El M.I. Sr. Síndic General:

“D’acord. Llavors el debat està en el si de la Cambra.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Bé, jo voldria aportar algunes precisions per veure si poden ser clarificatives per a aquesta esmena. Són les següents: al Pressupost 93 hi figura una quantitat de pessetes que diu que estan destinades a l’ampliació del forn incinerador.

Hem tractat, últimament, bastant intensament amb els companys d’Andorra la Vella aquesta preocupació, preocupació que la Comissió legislativa de Serveis Públics va compartir i la va compartir per unanimitat.

També compartia aquesta preocupació el Conseller del Govern, el Sr. Montané —d’això en deu fer un parell de dies—. Vam arribar, repeteixo, per unanimitat a acordar —el que passa és que no ser la forma avui de donar-li legalitat a aquest acord, això potser vostès que tenen més experiència que jo me la podran apuntar— que aquesta dotació pressupostària per al 93 es destinarà a sufragar, o per començar a sufragar, les despeses que comportarà un pla general de tractament de residus o de brossa a Andorra.

O sigui, que el nostre esperit és anar molt més enllà d’una ampliació del forn crematori. Hi ha uns plans generals de tractament de brossa que el Govern ens va fer arribar ja en un esbós. Per unanimitat, estem convençuts i estem d’acord en que s’ha de fer un pla general de tractament, de selecció de brossa per a Andorra.

S’ha de fer en un termini de temps el més curt possible perquè tots som coneixedors de la precarietat amb què estem cremant la brossa a Andorra. I dic una precarietat preocupant perquè d’un moment a l’altre podem tenir un accident greu, i la solució no la conec, mentre duri el termini d’execució del nou sistema.

Repeteixo, la Comissió el que va fer per unanimitat és decidir que s’ha de crear un pla de tractament de la brossa a Andorra, de manera urgent, i per aquest motiu vam demanar al Conseller de Serveis Públics, el qual s’hi va comprometre, que en el termini màxim d’un mes faria arribar, a la nostra Comissió, aquest pla de tractament de brossa.

Gràcies.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Aquest és un altre dels temes, dels grans temes, dels grans reptes, que té plantejats el país també des de fa vint anys i que està subjecte al model de país que volem, a la planificació general i als respectius estudis que es fan, visites a forns, etc.

L’incloc en el mateix capítol que el túnel d’Envalira i les vivendes socials. Tampoc és el moment de fer, en aquest moment, un debat del model que volem de forn i de les possibles solucions, però com que l’esmena fa referència a les actuacions del Govern sí que voldria, almenys, replicar en allò que fa referència directa al consens previ i la història del consens previ.

El Govern ha intentat, ja fa temps, arribar a un consens i ha tingut reunions amb tots els Cònsols i, com a derivació també de quan s’enfronta amb els problemes importants, es va concloure amb els estudis pertinents, generals, de tractament de residus, triatge, etc., quan hi havia principis de solució apuntades.

El Govern va caure en aquesta, no dic trampa, sinó que va caure en un excés d'ingenuïtat i ha fet arribar aquests estudis. Ultimament no els hem examinat a nivell de Govern, però segur que tindran una segona part on hi haurà uns altres estudis.

Bé, voldria reafirmar aquí que estem disposats a continuar treballant en aquesta solució global però voldríem indicacions precises, ja, del que hem de fer. No tenim més imaginació per anar més enllà que anar fent estudis i anar encarregant estudis. Res més.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Sí, gràcies, Sr. Síndic.

Estic d'acord amb el Sr. Cap de Govern que aquest és un tema que mereix un debat que no està dins de l'ordre del dia, però voldria contestar, per agrair al Sr. President de la Comissió legislativa de Serveis Públics la preocupació que li conec sobre aquesta matèria, però voldria invocar el Reglament.

Amb el Reglament a la mà, nosaltres el que hem de fer és el següent: hi ha una esmena, s'ha de votar i, per tant, s'ha d'acceptar o refusar. I, si la Comissió de Serveis Públics es va reunir fa dos dies amb el Conseller i van arribar a aquesta mena de preocupació compartida, poden passar dues coses: o bé la preocupació compartida es porta fins al límit de dir “bé, doncs s'accepta l'esmena i, d'aquí a un mes, quan el Govern ens porti aquest pla global i general votem un crèdit extraordinari en base a una visió global”, o bé no podem fer res més avui aquí, perquè altrament la Comissió de Serveis Públics hauria hagut, en aplicació de l'article 78 del Reglament, de preparar una proposta d'acord, que s'ha de tramitar pel procediment reglamentari que coneixem. Com que aquest no és el cas, avui no crec que puguem anar més enllà d'aquestes declaracions d'intencions generals.

No podem prendre en consideració una proposta d'acord eventual que no sé si existeix, però que en tot cas no ha estat tramitada reglamentàriament. Per tant, demano que es voti l'esmena i manifesto també la nostra disposició, que ja ho diu l'esmena i ja ho hem dit en altres intervencions nostres sobre aquesta matèria que, si hem de trobar una solució global trobem-la, però trobem-la des de la via reglamentària.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Bé, vist el que acaba de dir el Sr. Cap de Govern de que els agradaria tenir la col.laboració perquè —i no ho dic amb cap mala intenció— no tenen més imaginació, potser els podria ajudar a tenir més imaginació la Comissió de Medi Ambient, que per alguna cosa es va crear.

Bé, el que proposa el Sr. Jaume Bartumeu, de que s'ha de tractar aquesta esmena d'una manera positiva, i el Sr. Joan Pujal també, que hem de ser positius, potser la Comissió de Medi Ambient els pot aportar una solució intermèdia.

Avui, aquí, es tracta de o no votar la quantitat assignada per a la construcció del forn o votar-la amb unes condicions. Llavors, la comissió de Medi Ambient proposaria votar-la amb les condicions següents.

En primer lloc, que el Govern confeccioni en el termini d'un mes una pla global de tractament de residus que contingui els punts següents: reciclatge —Sr. Ministre, després no se n'assabentarà i no podrà contestar, faci el favor d'escoltar-me!—, posada en marxa de línies de reciclatge que podríem arribar a negociar, com a màxim, dues etapes de posada en

funcionament; incineració, dimensionament del forn en coherència amb aquestes línies de reciclatge i homologació de la incineració amb les disposicions alemanes sobre la crema de residus.

Segon punt, recopilació d'energia: confeccionar un estudi de viabilitat de l'aprofitament energètic de la crema de residus i posada en marxa, en la primera o en la segona fase, del tema de la recuperació d'energia.

Tercer punt, tractament de les escòries i de les cendres, produïdes per la incineració dels residus, vigilant o portant a terme un projecte d'impacte ambiental de l'abocament que comporten els residus a les nostres muntanyes, i posada en marxa de les disposicions que permetin el seguiment de les normes de seguretat per al seu enterrament i l'amortització de les mateixes.

Bé, penso que aquí hem tingut imaginació i amb això podem estar tranquils, perquè la posada en funcionament dins d'Andorra la Vella, concretament a la Comella, d'un forn incinerador es faria amb les característiques que la Comissió de Medi Ambient ha definit, que són unes normes que no provoquen cap tipus de perjudicis ni ambientals ni mediambientals, ni per a les plantes ni per als humans, i tampoc porten cap problema quant a l'enterrament de les cendres i les escòries —penso que, a més, són les normes que contempla actualment Alemanya en aquest àmbit—.

Sr. Cap de Govern, ja veu que col.laborem; doncs, estigueu contents.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Un moment, si us plau. Jo, el que voldria és que ens centrem. Tenim una esmena al Pressupost i voldria que ens centrem en aquest tema per veure la sortida que se li ha de donar dins, com deia abans el Sr. Jaume Bartumeu, del Reglament que tenim i del que preveu la Llei de Pressupost.

Tenen la paraula el Sr. Canut i després el Sr. Cap de Govern.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Gràcies.

Penso que potser fora més oportú que el Sr. Cap de Govern contestés a la intervenció de la Maria Reig i després ja prendria la paraula jo, si no li sap greu.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Agraeixo la col.laboració oferta per la Presidenta de la Comissió. El que havia demanat jo era ajuda per a la imaginació però no una superimaginació.

Crec que ens hem de situar en la realitat del país. Que hem d'arreglar moltes coses, que estem en un període no dic de recessió econòmica però sí amb dificultats per als ingressos públics. Si és una esmena, l'esmena es fa en la reducció d'aquest capítol; si hem de fer tot el que ens heu proposat, jo diria que ho hauríem de multiplicar per tres.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Breu, per al.lusió; breu, si us plau, Sra. Maria Reig.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“També li podem oferir la nostra ajuda quant a la imaginació per a la manera de finançament, perquè el projecte que ha promogut la Comissió de Medi Ambient —fins i tot, ha promogut el sistema de finançament—, comporta molta menys inversió que la que aquí està planificada.

Li podré dir que aquest és un programa que s'està venent, actualment, a tota la Comunitat Europea. O sigui, que no ha d'aprovar; esperi a conèixer-lo, ja que no se'ns ha donat mai l'oportunitat d'ensenyar-lo.

Si Vostès van crear una Comissió del Medi Ambient, per favor, siguin coherents en consultar-la en aquests temes tan capitals com són la contaminació atmosfèrica i el tractament de deixalles o, per exemple, el tema dels depuradors, que se'ls deixa de costat i l'única cosa que podem fer nosaltres és defensar-nos com podem.

Torno a repetir, per favor, consultin a la Comissió de Medi Ambient, ja que no tenen gent capacitada dins del Govern per poder portar una política de medi ambient coherent i de futur. I pensi, Sr. Cap de Govern, que estem al 1993, no al segle XIV.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Gràcies.

Per centrar el debat, penso que tots els debats són interessants però, com Vostè ha dit, Sr. Síndic, el que fem ara està fonamentat en una esmena, una esmena signada per cinc companys Consellers i sobre la qual, tal com deia el Sr. Bartumeu i el Reglament preveu, tenim dues solucions: o passem a la votació d'aquesta esmena individual o bé —i aquí potser sí que hem de fer prova de voluntat de consens i no de formulisme o de mirar el Reglament o de mirar massa el què està escrit i evitar dir el que es pensa aquí, com diu el Sr. Pujal—, hem de dir el que pensem.

I aquí hem de venir a aportar solucions amb criteri de país i potser —ja sé que no estaria massa d'acord amb el Reglament— trobar un principi d'acord avui, en aquesta Sessió, que potser evitaria, per una part, haver de votar negativament una esmena i, adherint-me al que deia el Sr. Pujal abans, aportar una solució.

Jo vaig intentar aportar aquesta solució a la Comissió de Serveis Públics del dia 2; el consens es va assolir el dia 2 a la Comissió de Serveis Públics per unanimitat, com bé ha dit abans el President, i amb l'acord del Govern.

El que lamento és que la Comissió de Medi Ambient no hagi fet el mateix abans i ho faci avui aquí, el dia del Consell, i que la Presidenta signi una esmena individual quan podria haver fet la feina abans.

El que vull dir és que la nostra tasca consisteix en cercar solucions. Bé, podem fer política i podem fer més coses, però cercar solucions per a Andorra és el moment de fer-ho avui i aquí. I penso que la proposta que ha fet el Sr. Pujal, en nom de la Comissió de Serveis Públics, és una proposta generosa, és una proposta de visió de país i és una proposta que valdria la pena, Sr. Síndic, que es posés també a votació, encara que el procediment no sigui potser l'adequat.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Voldria fer un petit comentari sobre el procediment. Hi ha una esmena, el Reglament vol que es voti per si es rebutja o si s’aprova, així de clar.

Hi ha l’opció, si es rebutja l’esmena, com deia el Sr. Jaume Bartumeu, que es contempli, després d’un estudi posterior, amb un crèdit extraordinari les possibilitats de procedir a les inversions que s’escaiguin.

Ara, no crec que sigui de massa ortodòxia pressupostària i reglamentària, el fet de votar una previsió pressupostària per al Govern i supeditar-la. Això crec que no s’ha vist mai en aquesta Cambra. No em sembla massa ortodox com a procediment.

Un Pressupost és una previsió de despesa que, en principi, el Govern té la facultat d’executar i, al supeditar-lo, crec que entrariem una mica a condicionar al Govern i, si és un camí que s’utilitzés massa sovint, podria ser perjudicial per a la bona marxa de les Institucions.

El camí més lògic em sembla que és el de pronunciar-se sobre l’esmena i, acte seguit, en funció del resultat, prendre eventualment la determinació d’un crèdit extraordinari previ a un estudi que pot fer la Conselleria, que pot fer el Govern o que pot fer la Comissió.

Aquesta és la proposta i crec que és la que respecta més tant la Llei de Finances com el propi Reglament del Consell.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Sr. Síndic, jo no l’he entès ben bé. El pressupost extraordinari aquest, que Vostè ha estat pronunciant...”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Crèdit, crèdit extraordinari.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Crèdit, perdó. Però contemplant el Pressupost que hi ha ja dins de l’ampliació de forns, respectant el Pressupost dels 150 milions del 93, dels 300 del 94 i dels 200 del 95, vostè vol dir aquest crèdit extraordinari respectant aquest Pressupost? O volia dir anul·lant aquest Pressupost?”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí. Si s’aprova, òbviament, el Govern té la facultat de procedir a l’adjudicació d’obres i endegar les millores que cregui convenient. Si es rebutja, cap l’opció de demanar al Govern un estudi més precís sobre aquest pla de residus i de tractament de residus i que faci una proposta posteriorment de crèdit extraordinari, després de l’aprovació d’aquest pla.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Gràcies, Sr. Síndic.

No puc estar d’acord amb la seva proposta perquè la Comissió de Serveis Públics, i aquesta vegada per majoria, creu que aquest Pressupost s’ha de mantenir. Ha fet un acte de bona voluntat dient que el destí seria un altre que l’ampliació de forns crematoris i el manté, i el mantindrà; seria fer un pla de tractament general de residus a Andorra amb la tecnologia més avançada que hi hagi avui.

Aquí, la Sra. Maria Reig abans ho ha apuntat. Ja hem fet algunes xerrades amb ella i ja trobem quina és la tecnologia en punta més avançada, conjuntament amb la gent d'Andorra la Vella. Però aquesta dotació no podem i no veiem amb bona intenció treure-la perquè no podem parlar de solucions si no hi ha diners pel mig. I aquests diners són els que ens permetran iniciar la solució del tractament de residus.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Una petita precisió. Crec que el que preveu aquest Pressupost és una inversió concreta, i ara es canvia l'orientació d'una partida pressupostària. És aquí que no hi veig la lògica.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“El Sr. Bartumeu, que en dret hi entén bastant més que jo, ja ens ha aclarit que això no és possible. Llavors, si no és possible —i segurament deu de tenir tota la raó de fer el que ara estem denunciant— de canviar el significat d'una partida, proposo que es mantingui el significat d'origen. Més endavant ja cercarem quina és la forma legal de canviar el destí d'aquests diners, pels raonaments que anteriorment ja he explicat.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Estic d'acord amb el que diu el Sr. President de la Comissió de Serveis Públics. Només havia demanat la paraula per demanar que votéssim l'esmena. Això, no exclou totes les disposicions i solucions que puguin intentar trobar tot el conjunt de Comissions d'aquest Consell per un problema que sabem que ens preocupa no a tots, però sí a la majoria de membres d'aquesta Cambra. És a dir, demano que passem a la votació de l'esmena, si us plau.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Bé, demano que passem a la votació de l'esmena. Després, ja debatrem aquest tema, ja que he de fer unes precisions sobre la Comissió de Serveis Públics, però ja les faré posteriorment.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Em sembla que no ens ha de preocupar tant aquesta quantitat, perquè el Govern tampoc estarà en disposició de poder-se-la gastar ara mateix i anar a adquirir un forn en aquest moment. Sense els seus estudis tampoc ho podrà fer i aquest estudis que necessita són els que demanem nosaltres. A nosaltres no ens ha de fer tanta por el votar aquesta quantitat perquè ho tindrem tot conjuntament.”

El M.I. Sr. Jordi Mas:

“Bé, jo agafaré la paraula després de la votació, perquè m'és igual justificar-la.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“És una mica el que diu el Sr. Garrallà. És una quantitat que és un plurianual 93-94-95 i la votem en el sentit que inclou el pla de tractament de residus, que inclou el termini de realització de les diferents fases del pla i el cost de cadascuna d'elles.

Llavors, Sr. Síndic, és quan vindrà la demanda de crèdit extraordinari per part del Govern, per acabar aquest pla nacional de residus. Però semblaria bastant il·lògic que anéssim a votar una esmena afirmativa o negativament, sense entendre l'altra part del problema. I l'altra part del problema és que estem en una situació precària de tractament dels residus, que

tots coneixem, que no li volem donar solució i que per primera vegada resulta que a la Comissió de Serveis Públics hi ha hagut —i jo fa tres anys que soc Conseller—, hi ha hagut la visió nacional de voler aportar aquesta solució i, per formalismes, com deia abans, per aplicar el Reglament, no hauríem de perdre aquesta ocasió. Això és el que deia.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Bé, Sr. Síndic, si no entrem a votació de l’esmena, llavors debatrem sobre aquests 650 milions de pessetes, com vostè vulgui. Si vol que entrem en un debat llavors debatem, però jo volia replicar al Sr. Canut quan ha dit que a la comissió de dimarts es va prendre la decissió per unanimitat. En discrepo totalment, ja que jo em vaig reservar la meua opinió sobre els 650 milions i vaig dir que en parlaria amb els altres companys de la Parròquia.

Tinc molt clar que sembla, o que es pot interpretar, que nosaltres no volem afrontar el problema, quan és al contrari: som la part més afectada. Nosaltres diem que si realment en un termini d’un mes el Govern —cosa que dubto— ens presenta un pla de tractament de residus general, no sé per què hem de votar aquests 650 milions.

Si retiren aquest 650 milions, crec que el Govern potser encara ens el presentarà en tres setmanes aquest pla de tractament, i llavors sí que realment podrem votar una crèdit extraordinari de tot.

És a dir, que si nosaltres donem al Govern l’arma dels 650 milions, que és el que necessiten, si llavors anem de cara a l’ampliació del forn, ja ho tindrem tot resolt. Llavors, Sr. Síndic, si us plau, passem a la votació de l’esmena.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Havia donat un torn de paraules; s’ha esgotat amb la seva intervenció, Sr. Armengol, llavors demanaria... Bé, al Sr. Areny sí que se li pot permetre perquè, pràcticament, no ha intervingut en el debat i, després, si em permeten, passarem a la votació.”

El M.I. Sr. Guillem Areny:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Només voldria contestar al company Bartumeu quan ha dit que no tots els membres d’aquesta Cambra estem motivats pel problema del forn crematori. Li voldria dir que el forn crematori no és patrimoni de la Parròquia d’Andorra la Vella, que tots n’estem de motivats, que és un problema de tots i que tots junts volem cercar la solució del forn crematori, que és un problema del país i no de la Parròquia d’Andorra la Vella.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Passarem, doncs, a la votació de l’esmena que han presentat cinc Consellers Generals.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“El Sr. Síndic m’ignora i mira el sostre cada vegada que demano la paraula...”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Passem a la votació i després es podrà expressar, Sra. Maria Reig. No ha estat voluntari per la meua part, cregui’m, no l’he vista; tindrà l’ocasió d’expressar-se després de la votació.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“No té raó de ser si no ens podem expressar abans d’una votació.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Ja ha intervingut dues vegades durant el debat, Sra. Maria Reig.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Precisament vull precisar una cosa de la Comissió del Medi Ambient. Penso que pot aportar quelcom, no?”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Faci la intervenció i li demanaré que sigui breu, això sí, per procedir a la votació.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“El Sr. Canut ha demanat per què la Comissió del Medi Ambient no havia presentat una esmena. La Comissió del Medi Ambient va proposar presentar una esmena, va invitar a la Comissió de Serveis Públics, hi van assistir algunes persones i d’altres no hi van assistir, i els mateixos companys de la Comissió de Serveis Públics, vista la proposta que nosaltres fèiem, es van oferir a fer una proposta a la seva Comissió de Serveis Públics perquè hi pogués haver una trobada conjunta per cercar una solució consensuada per presentar-la en aquesta Cambra.

A aquesta reunió, a mi se’m va invitar, pel Sr. President i pel Sr. secretari de Serveis Públics, i no se’m va donar cap solució. Avui se m’ha llegit una espècie d’acord que havien pres ahir a la tarda.

O sigui, que si la Comissió del Medi Ambient, Sr. Canut, no ha presentat l’esmena, pensi que ha estat per bona fe i mai s’hagués pensat que hagués quedat totalment marginada.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“No, ara em permetrà el Sr. Canut que passem a la votació i prego que quan algun Sr. Conseller sol·liciti la paraula de Sindicatura, que estigui atent a que se’l vegi i si no el veu el Sr. Síndic, hi ha el Sr. Secretari i el Sr. Subsíndic que m’ho poden comunicar.

Gràcies, ara procedirem a la votació: s’accepta o no s’accepta l’esmena presentada pels Srs. Consellers abans esmentats?”

Voten afirmativament la M.I. Sra. Maria Reig i els MM.II. Srs. Jaume Bartumeu, Miquel Armengol i Antoni Armengol.

Voten negativament els MM.II. Srs. Josep Areny i Enric Casadevall, la M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó, els MM.II. Srs. Miquel Naudí, Jordi Torres, Jordi Mas, Gabriel Dalleres, Albert Gelabert, Josep Garrallà, Daniel Armengol, Guillem Areny, Joan Santamaria, Joan Pujal, Ladislau Baró, Pere Altimir, la M.I. Sra. Nadia Aleix i el M.I. Sr. Ramon Canut.

S’abstenen el M.I. Sr. Albert Pujal i la M.I. Sra. Olga Adellach.

El M.I. Sr. Síndic General:

D’acord, ara farem el recompte. Hi ha explicacions de vot? tinc apuntat al Sr. Albert Pujal, al Sr. Ramon Canut, al Sr. Antoni Armengol, al Sr. Jordi Mas; algú més?

Els resultats de la votació, Sr. Secretari.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Perdó, si ja hem acabat, tenim un acte oficial amb el Comú de Sant Julià i hauríem de ser amb ells ara per dinar i volia demanar-vos a quina hora s’ha de reprendre la Sessió.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“A les quatre, però no es retirin perquè hauríem de suspendre el Consell. A les quatre reprendríem, potser a les quatre i mitja, Sr. Pujal. A les quatre i mitja.”

El Sr. Secretari General:

“El resultat de la votació és: 17 Consellers Generals han votat en contra de l’esmena, 4 Consellers Generals han votat a favor i hi ha hagut dues abstencions.”

El M.I. Sr. Albert Pujal:

“L’abstenció de l’Olga i meva que, íntimament, era un sí, ha estat motivada pel fet que l’exposició que ha fet la Maria Reig la compartim plenament.

Si a l’esmena haguessis articulat la proposta que has fet aquí de paraula, nosaltres li hauríem donat suport perquè entenem que heu tingut una valentia i heu fet favor al debat parlamentari al presentar aquesta esmena.

Penso que aquesta sala i el Govern no deixen una capsa tancada. Penso que els ciutadans també han d’estar informats de quins són els problemes que té plantejats el país. I el problema de l’eliminació de residus n’és un.

Llavors, diré breument que tinc l’íntima convicció —i n’hem parlat amb l’Olga, per tant tenim l’íntima convicció— que aquesta problemàtica només es resoldrà des de postures de medi ambient, com tu Maria proposes i, evidentment, amb la col.laboració amb els departaments tècnics que escaiguin, però que les solucions tècniques i industrials que fins ara s’han vingut proposant i que estan en la línia de la proposta que ens sotmet el Govern, no resoldran el problema global ecològic, tècnic i de pol.lució de l’eliminació dels residus a Andorra.

Llavors, us felicito per haver permès aquest debat i, torno a repetir, és una explicació de vot però també aprofito per fer una mica de pedagogia. Torno a repetir el que he dit abans: tinc l’íntima convicció, com a demòcrata, com a ciutadà, que en aquesta casa es debatin temes d’aquest tipus és positiu per al país.

Llavors, gràcies per haver presentat l’esmena i, ja us dic, compartim els plantejaments que has fet tu, Maria.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“El M.I. Sr. Ramon Canut. Espero que amb la mateixa brevetat que el Sr. Pujal o més, si pot ser.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Gràcies.

Bé, comparteixo bastant el que diu l’Albert, però també entenc la preocupació dels companys d’Andorra la Vella i la preocupació que us ha motivat el fer aquesta esmena. I, per

tant, volia evitar el fet d'haver-la de votar, per donar aquesta solució global que tots tenim la responsabilitat de donar i que ells no haguessin de posar la seva esmena a votació.

Hem votat que no per la senzilla raó que hi ha una voluntat de consens d'aquest Consell i del Govern per cercar una solució nacional al tema dels residus. Penso, seriosament, que ha de ser en col.laboració amb Medi Ambient, no solament ha de quedar a Serveis Públics. Penso que aquest tractament ha d'incloure el compromís ferm avui del Govern, perquè abans d'un mes, en col.laboració amb Medi Ambient i amb els tècnics necessaris, aporti un pla de tractament de residus, amb els terminis de realització de les diferents fases del pla i amb el cost de cadascuna d'aquestes fases. A partir d'aquest moment, endegarem el crèdit extraordinari que planteja el Govern per fer front a aquesta solució nacional, que és responsabilitat de tots. Aquesta és la nostra explicació de vot."

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

"Passo, Sr. Síndic."

El M.I. Sr. Jordi Mas:

"Bé, l'explicació de vot meva particular, és un no —ha estat un no, evidentment— però no motivat per no compartir els criteris que ha exposat la Maria, al contrari, els comparteixo al cent per cent. La meva inquietud va en el sentit de que s'ha parlat de la implicació del forn incinerador únicament a la Parròquia d'Andorra la Vella i vull remarcar aquí que, pràcticament, altres Parròquies estan implicades en aquest tema. Si bé a Andorra la Vella hi ha el forn incinerador, també hi han d'haver abocadors en d'altres Parròquies i, per tant, incideixen plenament en aquest tema.

No volia que es tornés a repetir el que es va produir fa uns anys, que es paralizzi completament l'únic forn que tenim. Llavors hem de cercar solucions dràstiques i, pràcticament, enterrar les deixalles tal com estan. Això encara provoca més problemes ambientals.

Comparteixo el criteri de la Maria, i suposo que això no hagués passat si a l'inici, tal com havíem demanat, s'hagués pogut crear una Conselleria de Medi Ambient, i aquesta és la que hauria coordinat realment el treball des del Govern i no únicament una Comissió.

Això ens demostra que, a partir d'ara en endavant, aquest és un tema essencial i, per tant, si hi ha una Conselleria determinada en aquest aspecte, es poden englobar tots aquests aspectes que incideixen en el tema."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Sí, la Sra. Rosa Maria Mandicó, encara que no havia demanat la paraula, però ja que el Sr. Armengol s'ha abstingut, té la paraula. Sigui breu, si us plau, perquè, a més, no l'havia sol.licitada anteriorment."

La M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó:

"He votat no, no perquè no comparteixo algunes coses de l'esmena ni realment vull la proposta de la Sra. Maria Reig, perquè dins de la Comissió n'hem debatut, i el que lamento realment és que tota aquesta bona voluntat que sembla que hi hagi en aquesta Sala no s'hagi demostrat abans de venir aquí. Això sí que realment ho lamento i espero que, d'ara endavant, la Comissió estigui invitada quan hi hagi problemes que realment tinguin referència amb el medi ambient.

Gràcies."

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, les explicacions de vot ja han estat formulades. Suspenem la sessió... Perdó, el Sr. Joan Pujal.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Sr. Síndic, per ser breu, tal com vostè ens ha aconsellat, els quatre Consellers de Sant Julià ens atenim a la justificació de vot que ha fet el Sr. Ramon Canut.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord, suspenem la Sessió i la reprendrem a les quatre i mitja.”

Se suspèn la sessió a dos quarts de tres de la tarda.

Es reprèn la sessió a les cinc de la tarda.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Reprenem la sessió amb l'informe de la Comissió d'Agricultura. El Sr. Secretari us llegirà l'informe.”

El Sr. Secretari General:

“El punt núm. 5 de l'informe de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE, referint-se a la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria, diu:

5.- CONSELLERIA D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA.

La Comissió legislativa d'Agricultura, que ha examinat la secció corresponent a Agricultura, ha presentat un informe que conté un seguit d'esmenes i recomanacions, al qual aquesta Comissió és remet. Dit informe s'adjunta com annex Núm. 3.

Així mateix, la Comissió legislativa d'Indústria i Comerç ha examinat les restants seccions i ha elaborat els seus corresponents informes que contenen una esmena i diverses recomanacions. Aquest informe s'adjunta com a Annex núm. 4 i aquesta comissió s'hi remet.

Els Annexos aquests diuen:

AL M.I. SR. SINDIC GENERAL

La Comissió legislativa d'Agricultura ha examinat el Projecte de Pressupost General per a 1993, en la part que correspon al seu àmbit d'actuació, i d'acord amb allò que preveu l'article 15.2 de la Llei General de les Finances Públiques, ha acordat d'informar-lo favorablement, tot formulant-hi les esmenes que es detallen a continuació:

ESMENA NÚM. 1.-

Dins del Servei Núm. 63 —Patrimoni Natural— en el Capítol 2 —Consum de Bens Corrents i de Serveis— Article 27 —Treballs realitzats per altres empreses— Concepte 279 —Altres Treballs— es proposa de reduir la seva dotació en 51.000.000.- de Pta. Aquest concepte passaria, doncs, de 83.300.000.- Pta. a 32.300.000.- Pta.

MOTIVACIÓ:

La reducció proposada per la Comissió legislativa afectaria al Subconcepte 83 —Ordenació de la massa forestal— el qual es veuria disminuït en 49.000.000.- de Pta. i al Subconcepte 84 —Protecció a la Natura— Preses i peixeres, amb una reducció de 2.000.000.- de Pta.

En virtut de l'Acord Institucional entre el M.I. Consell General, el M.I. Govern i els Hbles. Comuns, la Comissió considera que tant els tractaments silvícoles com la neteja dels boscos, correspon de forma exclusiva, als respectius Hbles. Comuns.

No obstant, la Comissió ha considerat convenient de mantenir una dotació de 6.000.000.— de Pta., pel cas que fos necessària una fumigació per a combatre la plaga de la processionària dels pins. Es evident, que un tractament d'aquestes característiques només serà efectiu si es fa amb els adequats mitjans tècnics i materials i amb caire general per a tot el país.

En quant a la dotació destinada a les preses i peixeres, la Comissió ha considerat que és excessiva, ateses les necessitats a les que s'ha de fer front.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Cap observació? Passarem a l'esmena següent. Esmena núm. 2.”

El M.I. Sr. Secretari General:

“L'esmena núm. 2 diu:

Dins del Servei Núm. 63 —Patrimoni Natural— en el Capítol 4 —Transferències Corrents— Article 48 —A Famílies i Institucions no lucratives— Concepte Núm. 482 —Institucions no lucratives— es proposa de reduir la seva dotació en 2.000.000.- de Pta. Aquesta passaria, doncs, de 4.000.000.- de Pta. a 2.000.000.- de Pta. L'assignació per a cada entitat seria de 1.000.000.- de Pta.

MOTIVACIÓ:

La Comissió considera que l'assignació proposada per a l'Associació de Defensa de la Natura i per a l'Associació Protectora d'Animals, Plantes i Medi Ambient, és excessiva atesos els criteris de contenció que han d'inspirar tant el pressupost de l'Administració General com el de les Entitats Parapúbliques.

A nivell de recomanacions al M.I. Govern, la Comissió legislativa ha cregut convenient d'efectuar la següent:

Es recomana al Govern, tal com ja es va fer en l'informe del pressupost de l'any 1992, que vulgui aplicar de forma estricta l'Acord del M.I. Consell General sobre la concessió de les ajudes a les explotacions de baix revingut de data 7 de juliol de 1972.

Al marge de les esmenes precedents, aquesta Comissió proposa a la M.I. Assemblea l'aprovació del següent Acord, el qual modifica l'adoptat pel M.I. Consell General en data 31 de juliol de 1992.

Acord relatiu a les subvencions a les Mares de Cria i animals de treball:

1.- Es fixa en 60.000.- Pta. l'import de la subvenció per als bovins, equins i animals de treball que estiguin tot l'any al país.

2.- Els animals de les espècies anteriorment esmentades que practiquin la transhumància, podran romandre com a màxim 7 mesos consecutius a l'exterior del país per a poder beneficiar-se de la subvenció. L'import d'aquesta subvenció serà de 30.000.- Pta.

3.- Pels ovins i caprins es fixa en 5.000.- Pta. l'import de la subvenció sempre que romanguin tot l'any al país.

4.- Els ovins i caprins que practiquin la transhumància, podran romandre com a màxim 8 mesos consecutius a l'exterior d'Andorra per a poder beneficiar-se de la subvenció. L'import d'aquesta subvenció serà de 2.500.- Pta.

Aquestes subvencions s'atorgaran única i exclusivament a les mares de cria i als animals de treball inscrits en el padral del Departament d'Agricultura.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“S'aprovaria doncs la proposta d'acord si no hi ha cap observació. Queda, doncs, aprovada aquesta proposta d'acord.

Passariem a la lectura de l'informe de la Comissió d'Indústria i Comerç.”

El Sr. Secretari General:

“Aquest Informe diu:

AL M.I. SR. SINDIC GENERAL

La Comissió legislativa d'Indústria i Comerç ha examinat el Projecte de Pressupost General per a 1993, en la part que correspon al seu àmbit d'actuació, i d'acord amb allò que preveu l'article 15.2 de la Llei General de les Finances Públiques, té l'honor d'informar el següent:

I.- AL PROJECTE DE PRESSUPOST DE L'ADMINISTRACIÓ GENERAL.

La Comissió ha acordat, per unanimitat, d'informar-lo favorablement, tot formulant l'esmena que es detalla a continuació:

ESMENA NÚM. 1.-

Dins del Servei Núm. 64 - Comerç- Capítol 2- Consums de bens corrents i de serveis- Article 27- Treballs realitzats per altres empreses- Concepte 273 - Estudis i Assessoraments-, es proposa d'incrementar la dotació prevista en 5.000.000.- de Pta., passant la seva dotació, doncs, de 6.000.000.- de Pta. a 11.000.000.- de Pta.

MOTIVACIÓ:

L'increment proposat per la Comissió legislativa està destinat a l'elaboració d'un estudi comparatiu dels preus de mercat en les zones veïnes a Andorra.

La Comissió legislativa considera què en aquests moments de forta competència comercial, és convenient conèixer els mercats més pròxims per tal de saber fins a quin punt el preu de certs articles continuen sent més avantatjosos.

RECOMANACIÓ DE CAIRE GENERAL.-

Aquesta Comissió vol realitzar la següent recomanació pel que fa al Projecte de Pressupost de l'Administració General: S'ha constatat que dins del Servei Núm. 65 - Indústria - Programa Núm. 91 - Estudis de Planificació General- Subprograma 02 - Cartografia i Cadastre - Naturalesa 1 - Estudis i Projectes- Núm. de Projecte 93-0001 - Cartografia allaus- hi figura la paraula cadastre.

Com sigui que les Comissions legislatives no poden proposar modificacions a les descripcions dels programes, subprogrames, etc, aquesta Comissió vol instar al Govern que vulgui disposar el necessari per adequar la terminologia del subprograma abans esmentat,

en funció de les noves competències definides en l'Acord Institucional entre el M.I. Consell General, el M.I. Govern i els Hbles. Comuns aprovat el proppassat mes de setembre.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Cap observació? Passarem a la lectura de l'informe de la Comissió de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Bé, l'acord que ha pres la Comissió de Sanitat, Benestar Social, Treball i Medi Ambient ha estat que, vist que el Govern ha acceptat l'informe de Sanitat tant pel que fa referència a les esmenes econòmiques com a les recomanacions que fem del plantejament o de la necessitat de plantejar el futur de la Sanitat d'Andorra d'una altra manera, la nostra Comissió demanarà en el seu dia a aquest Consell una Sessió Extraordinària per debatre, amb l'ajut de tots i especialment de Govern, el futur enfocament del sistema sanitari del nostre país. Aquest debat ha de permetre una definició clara del model i del tipus de Sanitat que volem per al futur del nostre país.

També, la imminent posada en funcionament del nou Centre Hospitalari i el fet de no disposar aquesta Comissió, actualment encara, del pla de viabilitat del nou Centre, fa necessari un aclariment que ha de permetre prendre decisions per part del M.I. Consell sobre el tipus d'assistència que es vol, del nivell sanitari que Andorra vol assolir tot coneixent exactament el cost de funcionament del nou Centre Hospitalari, la relació qualitat preu de l'assistència sanitària que es vol donar i altres paràmetres que han d'ajudar a prendre una decisió encertada en l'important tema que la sanitat pública del nostre país té plantejat.

Llavors, proposaríem que, en compte de llegir recomanacions, esmenes i tot això, es deixés per a una sessió extraordinària, on crec que és importantíssim definir el que volem i tots junts treballar per aconseguir el millor per a la sanitat pública del nostre país.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, em sembla que és una decisió encertada la que ha pres la Comissió i, òbviament, l'estudi d'un model sanitari i del plantejament de cara al nou hospital necessitaria, potser, una sessió monogràfica d'aquest Consell. Per tant, tan aviat com la Comissió i el Govern tinguin els estudis a punt i la planificació a punt realitzaríem, doncs, aquesta sessió monogràfica.

Vist que no hi ha cap observació per part del Govern a les esmenes que ha formulat la Comissió en els diferents departaments de la Conselleria de Benestar Social i Sanitat, si no hi ha cap inconvenient per part del Govern, donaríem doncs, per aprovades les esmenes que ha formulat la Comissió. Es poden llegir les esmenes si vol el Consell. No? Llavors, donem per aprovat l'informe corresponent a la Conselleria amb totes les esmenes.

Obviament, queden depenents de l'informe d'aquesta Comissió les Entitats Parapúbliques, CASS, SAAS, que les analitzarem a la fi de la reunió d'avui.

Passarem, doncs, a l'informe de la Comissió de Turisme i Esport.”

El Sr. Secretari General:

“Sí, la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE, en relació amb aquesta Conselleria diu el següent:

La Comissió legislativa de Turisme i Esport, que ha examinat aquesta secció, ha presentat un informe que conté un seguit d'esmenes i recomanacions, al qual aquesta Comissió és remet. Dit informe s'adjunta com annex Núm. 6.

L'annex número sis diu:

AL M.I. SR. SINDIC GENERAL

La Comissió legislativa de Turisme i Esport ha examinat el Projecte de Pressupost General per a l'exercici de 1993, en aquella part que correspon al seu àmbit d'actuació, i d'acord amb allò que preveu l'article 15.2 de la Llei General de les Finances Públiques, ha acordat d'informar-lo favorablement, tot formulant les següents esmenes:

ESMENA NÚM. 1

Dins del Servei Núm. 82 —Turisme—, Capítol 1 —Despeses de personal—, Article 14 —Personal Contractual—, Concepte 141 —Remuneracions bàsiques—, Subconcepte 06 —Casa d'Andorra New York— es proposa suprimir la totalitat de l'assignació que era de 2.900.966,- pessetes.

ESMENA NÚM. 2

Dins del Servei Núm. 82 —Turisme—, Capítol 1 —Despeses de personal—, Article 14 —Personal Contractual—, Concepte 148 —Triennis—, Subconcepte 06 —Casa d'Andorra New York— es proposa suprimir la totalitat de l'assignació que era de 122.733,- pessetes.

ESMENA NÚM. 3

Dins del Servei Núm. 82 —Turisme—, Capítol 1 —Despeses de personal—, Article 18 —Cotització de seguretat social—, Concepte 184 —Personal contractual—, Subconcepte 06 —Casa d'Andorra New York— es proposa suprimir la totalitat de l'assignació que era de 393.081,- pessetes.

ESMENA NÚM. 4

Dins del Servei Núm. 82 —Turisme—, Capítol 2 —Consum de bens corrent i de serveis—, Article 23 —Adquisició de material—, Concepte 231 —Ordinari no inventariable—, Subconcepte 06 —Casa d'Andorra New York— es proposa suprimir la totalitat de l'assignació que era de 200.000,- pessetes.

ESMENA NÚM. 5

Dins del Servei Núm. 82 —Turisme—, Capítol 2 —Consum de bens corrents i de serveis—, Article 25 —Transports i comunicacions—, Concepte 253 —Despeses de duana i altres de transport—, Subconcepte 06 —Casa d'Andorra New York— es proposa suprimir la totalitat de l'assignació que era de 200.000,- pessetes.

ESMENA NÚM. 6

Dins del Servei Núm. 82 —Turisme—, Capítol 2 —Consum de bens corrents i de serveis—, Article 25 —Transports i comunicacions—, Concepte 255 —Telecomunicacions—, Subconcepte 06 —Casa d'Andorra New York— es proposa suprimir la totalitat de l'assignació que era de 600.000,- pessetes.

ESMENA NÚM. 7

Dins del Servei Núm. 82 —Turisme—, Capítol 2 —Consum de bens corrents i de serveis—, Article 25 —Transports i comunicacions—, Concepte 256 —Correus—, Subconcepte 06 —Casa d'Andorra New York— es proposa suprimir la totalitat de l'assignació que era de 750.000,- pessetes.

ESMENA NÚM. 8

Dins del Servei Núm. 82 —Turisme—, Capítol 2 —Consum de bens corrents i de serveis—, Article 28 —Relacions públiques i publicitat—, Concepte 281 —Despeses de representació—, Subconcepte 06 —Casa d'Andorra New York— es proposa suprimir la totalitat de l'assignació que era de 500.000,- pessetes.

MOTIVACIÓ DE LES ESMENES NÚM. 1 FINS LA NÚM.8:

La Comissió en l'informe que va elaborar relatiu al Projecte de Pressupost per al 1992, va encomanar a Govern que procedís a la supressió de la Delegació d'Andorra a Nova York, rescindint el contracte existent amb el responsable d'aquesta Delegació en els millors terminis, atès que el Projecte de Pressupost per al 1993 torna a contemplar totes les despeses relacionades amb aquesta delegació, la Comissió ha acordat procedir a formular esmenes de supressió de cada una de les partides pressupostàries imputades a la Casa d'Andorra a Nova York, ratificant així la seva postura.

Al marge de les esmenes precedents, la Comissió legislativa ha considerat convenient formular les següents observacions:

Pel que fa referència al pressupost del Servei d'Esports, la Comissió no ha pogut valorar objectivament si les subvencions de les entitats esportives són les raonables, al no disposar dels resultats de les auditories, que per acord de Consell del proppassat 31 de juliol, Govern havia de procedir a realitzar incloent els aspectes financers, socials i esportius. La Comissió però ratifica la seva postura envers a la política esportiva del país que ha de ser una política prioritària de l'esport de base i restrictiva de l'esport d'élite.

D'altra banda i pel que respecte al pressupost de funcionament, i en particular a l'augment salarial, la Comissió de Turisme i Esport encomana a la Comissió d'Economia, Finances i CEE, que elabori una proposta global relativa a l'increment de despeses de personal de l'Administració General.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“No és referent a cap esmena de la Comissió, sinó a un capítol que, dins del Projecte del Pressupost, hi ha de publicitat i propaganda, on hi figura una quantitat de 813 milions de pessetes i, tal com em vaig pronunciar ja en relació al Pressupost del 92, em vaig pronunciar totalment en contra de fer una campanya publicitària molt gran a fora si, dins del país, no arribàvem a solucionar els problemes turístics que tenim.

Tenim unes carreteres que, pràcticament, estan en un estat deplorable. Aquí, a nivell de Serveis Públics, no hem pogut augmentar les partides perquè hem dit que estàvem realment en un moment de crisi econòmica i, ara, em sorprén molt de tenir aquestes quantitats aquí.

Jo demanaria si es poguessin reduir aquestes partides, perquè a nivell de promoció publicitària interior només hi ha cinquanta milions de pessetes, i el Sr. Conseller m'ha dit que

farien una publicitat extensa primer dins del país. Aleshores, m'agradaria si em pogués explicar en què ha de consistir tant la publicitat interior com l'exterior.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Bé, l'any passat amb el Pressupost em vaig manifestar en el mateix sentit que el Sr. Garrallà: considero que la veritable promoció turística del país s'ha de fer de dins cap a fora. Sóc conscient que la principal riquesa que tenia Andorra fins ara era el comerç, tots sabem que el comerç està baixant cada dia més en aquest país, som conscients que el turisme ha de pujar. Sé que hem d'anar de cara a una promoció; a fora quelcom hem de fer però considero que 800 milions de pessetes són, realment, excessius.

En aquest sentit no dic que s'hagin de treure, ni molt menys, però considero que la veritable publicitat l'hem de fer des de casa. És la manera que la gent no vingui a aquest país i els hi estiguem venent a l'exterior en realitat el que no és.”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

“Sí, gràcies, Sr. Síndic.

El que voldria dir, en primer lloc, és que aquest Pressupost ha estat prèviament consensuat amb la Comissió. Això, vol dir que les dues parts, tant el Govern com la Comissió del Consell, vam estar d'acord en aquest Projecte i amb el ben entès que el global pressupostari de la Conselleria no ha canviat sensiblement. El que hem fet és una inversió pressupostària i, d'alguna manera, hem entès que per a nosaltres era prioritari promoure i ordenar el que era el turisme del nostre país, i diem que el que entenem és que és urgent que Andorra passi d'una activitat turística excessivament individualista, avui, a convertir-se en una veritable indústria turística. I, això, vol moltes accions a tots els nivells.

Llavors, aquest és el problema: que potser sembla una quantitat excessiva. Però, crec i entenc —com he dit sempre aquí— que vist que som un país, avui, que vivim exclusivament de l'activitat turística, crec que tots els esforços que puguem fer en aquest sentit no seran mai suficients. També entenc, és veritat, que hi ha una acció interna molt important i és una part que ens preocupa moltíssim.

I en relació a on van destinats els diners de la nostra activitat interna: sobretot, a una millora de la formació turística. Entenem que l'aspecte educacional i de formació és molt important en tots els sectors: formar el personal i estructurar la Conselleria, un pla d'anàlisi de necessitats de formació del personal turístic del país dins de tots els àmbits,... Això és complicat, toquem molts sectors i suposa un esforç llarg i continuat. S'han d'elaborar aquests programes de formació i formar a gent perquè puguin formar a la vegada els futurs agents del turisme.

Hem de millorar els serveis i la qualitat turística. Molt aviat tindrem a punt una normativa de classificació d'allotjaments turístics, una normativa que reguli els agents de viatges i “tour-operadors” i, després, molt important, és molt necessari, perquè crec que aquí hi va la nostra responsabilitat, és que tenim l'obligació de sensibilitzar el país amb un pla de comunicació que expliqui els avantatges i la gran importància que té el turisme. Crec que nosaltres hem de canviar de comportament: com he dit abans, de l'individualisme hem de passar a convertir-nos realment en uns industrials turístics de qualitat.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“En part, el Sr. Conseller m’ha contestat i m’alegro molt que vulgui dedicar una bona partida dins de la formació del personal; d’això, me n’alegro perquè prou falta els fa.

Però, d’una altra part, a nivell de la publicitat exterior s’ha vist ara últimament una campanya a FR3 i, realment, no sé el cost d’aquesta campanya, però no sé si serà massa rendible. Després, a nivell de TV3 igual. I el que sí que vaig trobar a faltar és que durant el mes de gener, quan aquí a Andorra realment s’esquiava i a nivell de medis de comunicació es deia que aquí no hi havia neu, que no es podia esquiar, com és que el Conseller en aquells moments no va tenir una acció molt puntual per informar a la gent que realment no era veritat i que a Andorra les pistes d’esquí, per exemple, funcionaven amb ple rendiment?”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

“Contestaré a la primera pregunta que m’ha fet vostè.

Quant a l’eficàcia o no d’aquestes campanyes, la part francesa i europea de la nostra promoció és una part molt petita, encara que, des de la Conselleria i des del Govern, entenem que ha de ser molt superior. Diguem que a l’entorn del 80% de la nostra pressió promocional publicitària la fem als països catalans, als països de llengua catalana i a Espanya. Entenc que potser vostè pensi que no és massa eficaç. Jo, el que li puc dir és que empreses del Principat —concretament, empreses amb les quals tractem, com estacions d’esquí i d’altres, que també es dedicaven exclusivament a fer pressió promocional dins l’Estat espanyol—, vistos els resultats d’aquest hivern, en què també han tingut clientela francesa per una durada i una estada suficientment llarga, aquesta gent, a nivell privat, han canviat d’actitud i l’any vinent volen sortir a promoure’s a l’Estat francès i, potser, més enllà.

La qual cosa vol dir que potser comencem a trobar-ne alguns fruits. El que passa és que, clar, el canviar d’actitud no vol dir que al promoure’s, immediatament els resultats estiguin aquí. Promoure’s bé vol dir començar a posicionar-se com a país, i els fruits van venint mica a mica. Quan hi ha l’efecte i l’impacte publicitari, mica a mica es va convencent a la gent per canviar d’actitud i perquè decideixin que Andorra sigui el seu destí turístic.

Pot repetir la segona pregunta, si us plau?”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“La segona pregunta era: com és que no s’havia fet una publicitat puntual durant el mes de gener, quan els mitjans de comunicació deien que a les pistes no hi havia neu i en canvi eren totes esquiabls?”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

“D’acord, sí. Bé, en aquest nivell potser vostè no se n’ha adonat, però per primera vegada la campanya d’hivern s’ha fet en dues fases. Es va fer una primera fase de pretemporada i a la meitat de la temporada s’ha fet una altra fase.

Crec que el que hem fet ja és positiu com a canvi perquè entenc que millor que promoure’ns dos cops a l’any amb el criteri estiu-hivern, crec que Andorra ha de poder promoure’s tot l’any i en tots els seus àmbits.

Aquest any ja hem fet la campanya d’hivern en dues fases. Pel que em diu vostè, potser haurien estat necessàries tres fases. Amb això estic completament d’acord amb vostè.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“No insistiré més al Sr. Conseller, però el que sí que vull que quedi clar és que amb una partida tan important aquí, jo, personalment, no hi estic d'acord.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, si no hi ha cap més observació, faré una petita precisió abans d'analitzar el Pressupost de les Entitats Parapúbliques. Ens queda el Projecte de Pressupost del M.I. Consell General que, hem d'entendre que, ja que no hi ha cap observació de la Comissió de Finances al respecte, es dona per bo.

Crec comprendre que el propi Consell General no hi trobarà cap reparo en aprovar-lo.”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“Mercès, Sr. Síndic.

Volia fer una intervenció, que és una recomanació al Govern, i crec que és avui el dia en què s'escau fer-la. Crec que val la pena que faci aquesta recomanació, per veure si es pot tenir en compte, en acabar d'examinar el Pressupost de l'Administració General i abans de començar a examinar els de les Entitats Parapúbliques.

De tots nosaltres és sabut que l'economia andorrana no passa per un brillant moment i que se'n ressenten els sectors industrials del país. Doncs, demanaria al Govern si la Llei de la Contractació Pública —ja sigui a través de reglaments, ja sigui a través d'una modificació de la pròpia llei, si és que convé fer-ho d'aquesta manera i jurídicament el Govern que ho estudiï— s'ha d'intentar canviar a fi que es pugui protegir al màxim les empreses establertes des de fa temps a Andorra, per potenciar el material humà que tenim nosaltres aquí i per intentar que les nostres empreses i els nostres sectors econòmics, que han revertit el seu treball a Andorra i els beneficis a Andorra, no es vegin lleialment competides i deslleialment competides per empreses que, potser, són de nova creació i que, amb la dificultat econòmica que hi ha a l'exterior, venen a aprofitar-se d'aquesta circumstància per ocupar parts del mercat intern andorrà. Opino que, en moments de crisi i recessió, val la pena que una economia fràgil com la nostra intenti, sense exageració, fer un cert tipus de proteccionisme.

Per tant, permeti'm, des d'aquí, que faci aquest suggeriment al Govern avui: l'Administració estableix els Pressupostos que, malgrat que no hi hagi la inversió que crec que hi hauria d'haver, tenen una part d'inversió i que aquesta, dins del possible, repercuteixi a les empreses ja establertes en el país i no a empreses que no són d'aquí.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Vull aplaudir la recomanació del Miquel Aleix i, evidentment, adherir-me completament a aquesta recomanació.”

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics:

“Vull agrair al Sr. Miquel Aleix les seves paraules, al President de la Comissió també les seves. Això, només fa que recolzar la posició del Govern en aquest sentit.

Aquí, al davant meu, tinc un esborrany per participar en un concurs subhasta, cosa que havia parlat amb el President de la Conselleria de Serveis Públics; hem fet un estudi sobre el particular i tindrem en compte aquesta forma de contractació.

De tota manera, això és un primer esborrany, però crec que en una setmana el podré passar per Govern i llavors utilitzar aquest procediment per a les obres de subhastes.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Per complementar una mica aquesta bona iniciativa, i per complementar potser les nocions que en pugui tenir l'Executiu, és en tots els àmbits; és en l'àmbit de Serveis Públics i en els demés.

I tenir en compte els anys de cotització de les empreses andorranes a la seguretat social i els anys d'existència d'aquestes mateixes empreses, perquè tots sabem que poden ser empreses andorranes de recent creació, encara que siguin andorranes i faci un mes que estiguin creades.

Penso que el Govern ha de tenir en compte també aquest paràmetre i tenir en compte la reversió de riquesa que aquestes empreses fan a Andorra i l'antiguitat de les mateixes.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, si no hi ha cap més intervenció sobre el particular, passariem a l'anàlisi del Pressupost de les diferents Entitats Parapúbliques, començant pel C.N.I.A.”

El Sr. Secretari General:

“La Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E, en relació al Centre Nacional d'Informàtica diu:

La Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. ha examinat aquest document i ha acordat informar-lo favorablement.

SERVEI DE TELECOMUNICACIONS D'ANDORRA (S.T.A.).

La Comissió legislativa de Serveis Públics ha examinat aquest document i l'ha informat favorablement, tal i com es desprèn de l'informe que figura com annex Núm. 2.

Aquest annex diu:

2.- PROJECTE DE PRESSUPOST DEL SERVEI DE TELECOMUNICACIONS D'ANDORRA

La Comissió ha examinat el Projecte de Pressupost de l'esmentada Entitat Parapública, i ha acordat, d'informar-lo favorablement, formulant la següent observació:

Pel que fa referència al pressupost de funcionament, i en particular a l'augment salarial, la Comissió de Serveis Públics encomana a la Comissió d'Economia, Finances i CEE que elabori una proposta global relativa a l'increment de despeses de personal del Servei de Telecomunicacions d'Andorra.

FORCES ELECTRIQUES D'ANDORRA (F.E.D.A.).

La Comissió legislativa d'Indústria i Comerç ha examinat aquest document i l'ha informat favorablement, tal i com es desprèn de l'informe que figura com annex Núm. 4.

Aquest annex diu:

II.- AL PROJECTE DE PRESSUPOST DE F.E.D.A. PER A L'EXERCICI DE 1993.

La Comissió legislativa ha examinat l'esmentat Projecte de Pressupost i ha acordat, per unanimitat, de no efectuar cap remarca ni observació al seu contingut.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Fariem també l’O.R.T.A., que ha estat informada per la mateixa Comissió.”

El Sr. Secretari General:

“La mateixa Comissió diu:

DOCUMENTACIÓ EXPLICATIVA DE LA TRANSFERENCIA DE CAPITAL A L’ORGANISME DE RADIODIFUSIÓ I TELEVISIÓ D’ANDORRA.

La dotació prevista per aquesta Entitat apareix un any més adscrita en els Serveis dependents del Cap de Govern, dins del Capítol Núm. 7 - Transferències de Capital -, Concepte Núm. 761 —Altres Organismes— per un import global de 159.850.000.- de Pta.

Atès que la Junta de Govern de l’O.R.T.A. així com el seu Director han prèss possessió dels seus càrrecs recentment i, a l’espera del Pla Global de Funcionament anunciat pels esmentats senyors, la Comissió ha cregut prudent de no realitzar cap remarca a l’assignació pressupostària.

Recomanem què de cara al proper exercici pressupostari, aquest sigui tramés com un projecte de pressupost d’una Entitat Parapública.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, sobre aquesta remarca el Sr. Conseller de Comerç i Indústria, potser... O el Sr. Conseller de Finances recull la recomanació de la Comissió?”

El M.I. Sr. Conseller de Finances:

“Sí, gràcies, Sr. Síndic.

No hi ha cap problema, seguirem la recomanació del M.I. Consell en aquest sentit.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D’acord. Passariem als Pressupostos de les Entitats Parapúbliques que han estat analitzats per la Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient, començant per la C.A.S.S.”

El Sr. Secretari General:

“En relació a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, la Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient diu:

La Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient ha examinat aquest document i l’ha informat favorablement, tot i realitzant una reserva tal i com es desprèn de l’informe que figura com annex Núm. 5.

Aquest annex diu:

PROJECTE DE PRESSUPOST DE LA CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL (C.A.S.S.).

La Comissió ha examinat el Projecte de Pressupost de l’esmentada Entitat Parapública i ha acordat d’informar-lo favorablement, tot i realitzant les següents recomanacions:

La Comissió demana formalment la revisió de tarifes en quan a serveis prestat en els Centres de Salut, Atenció Domiciliària, Transport Sanitari Secundari, Assistència Psicològica,

demanant també la participació d'aquesta Entitat Parapública en els programes de vacunacions i salut escolar i altres de tipus assistencials o preventius que el Govern li indiqui, a fi de donar compliment al que s'estableix en la Llei General de Sanitat en els seus articles número 73, 74, 75, 76 i 77, i millorar el control i seguiment d'aquesta despesa.

Aquesta Comissió considera necessari la participació de la CASS en la financiació del Fons de Despesa Sanitària, instrument fonamental de planificació i avaluació econòmica i financera del Sistema de Salut andorrà.

El Fons de Despesa Sanitària s'haurà de constituir d'acord amb el que es detalla en l'article 75 de la Llei General de Sanitat i inclourà el finançament de programes assistencials i també de programes de prevenció.

SERVEI ANDORRÀ D'ATENCIÓ SANITÀRIA (S.A.A.S.).

La Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient ha examinat aquest document i l'ha informat favorablement, tot i realitzant diverses observacions, tal i com es desprèn de l'informe que figura com annex Núm. 5.

L'annex número 5 diu:

PROJECTE DE PRESSUPOST DEL SERVEI ANDORRÀ D'ATENCIÓ SANITÀRIA (S.A.A.S.)

La Comissió ha examinat el Projecte de Pressupost de l'esmentada Entitat Parapública i ha acordat d'informar-lo favorablement, tot i realitzant les següents recomanacions i observació general:

El pressupost del SAAS consta de tres apartats: Centre Hospitalari Andorrà, Serveis a la Comunitat i Escola d'Infermeria.

La Comissió subscriu en la seva totalitat els objectius generals descrits en el projecte de Pressupost per al 1993, dirigits a donar una resposta efectiva a les necessitats de la comunitat, a l'optimització dels recursos i a la contenció de la despesa, d'acord amb el que estableix l'article primer de la Llei del Molt Il.lustre Consell General de 23 de desembre de 1986, per la que s'aprova la creació del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària."

La M.I. Sra. Maria Reig:

"Continua l'esmena."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Però són consideracions de caire molt general que crec que poden entrar dins del debat monogràfic que afecta, òbviament, al S.A.A.S. amb tots els seus... Perdó?"

La M.I. Sra. Maria Reig:

"Però queden fermes amb la votació del Pressupost, suposo."

El Sr. Secretari General:

"Les recomanacions quedaran aprovades?"

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, sí, clar. Tinc entès que el Govern recollia les esmenes i les recomanacions fetes per la Comissió; per tant, entenc que també afecta el S.A.A.S., globalment, l'informe globalment. D'acord?”

El Sr. Secretari General:

“RESIDENCIA SOLA D'ENCLAR

La Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient ha examinat aquest document i l'ha informat favorablement, tal i com es desprèn de l'informe que figura com annex Núm. 5.

PROJECTE DE PRESSUPOST DE LA RESIDENCIA SOLÀ D'ENCLAR (R.S.E.)

La Comissió ha examinat el Projecte de Pressupost de l'esmentada Entitat Parapública i ha acordat d'informar-lo favorablement, tot i realitzant la següent recomanació:

La Comissió recomana que s'apliqui estrictament el que s'estableix en els articles 13 i 14 del reglament administratiu de la Residència Solà d'Enclar, quan diu que:

“En tots casos, els residents hauran de pagar el preu de la pensió. El sol.licitant que no tingui els mitjans econòmics suficients...haurà de fer una demanda escrita al Consell Executiu per a obtenir ajuda econòmica necessària...”

La M.I. Sra. Consellera de Benestar, Sanitat i Treball:

“Recollim la recomanació però cal dir que fins ara ja s'havia vingut actuant d'aquesta manera, tenint en compte aquesta recomanació que no és altra cosa que la normativa que s'aplica a la Residència.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Sra. Consellera, això de la Residència Solà d'Enclar diu que es ve aplicant, des de quan?”

La M.I. Sra. Consellera de Benestar, Sanitat i Treball:

“Pel què m'afecta a mi des de que he pres posició del càrrec. És una pregunta que vaig posar en el primer Consell d'Administració al que vaig assistir. Se'm va dir que s'aplicava i que s'havia vingut aplicant; des de llavors, a mi em consta que s'està aplicant.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Penso que si es llegeix bé el Reglament, aquesta Residència no va ser creada pel M.I. Consell General amb l'objectiu de ser subvencionada en un 50%. En canvi, sí que va ser creada amb l'objectiu de donar acolliment a una gent i que si aquests senyors es trobaven amb dificultats econòmiques, poguessin sol.licitar una ajuda del 100%, del 50% o del 25%.

El que passa és que, això, amb els anys, ha anat degenerant i actualment s'està subvencionant en un 50%, sense un suport legal al darrera. O sigui que una de dos: o es canvia el Reglament de la Residència Solà d'Enclar, i esdevé una entitat subvencionada per llei o per reglament al 50%, o vostès estan infringint els articles 13 i 14 de la llei actual.

Bé, llavors ens agradaria que vostè, durant aquests mesos de preparació del debat que hem de fer i, repeteixo, de comú acord la Comissió i el Govern per trobar aquestes solucions

a aquests dèficits que hi ha incontrolats, m'agradaria que ho tingués en compte i que ho estudiés una mica, a veure com es podria arreglar.

No demanem mai que s'arregli en quinze dies ni en un any, sinó que es vegi com un objectiu a assolir en X anys, per dotar al nostre país d'unes estructures sòlides, ben definides i, sobretot, que siguin, ja no direm rendibles, però sí no deficitàries.”

La M.I. Sra. Consellera de Benestar, Sanitat i Treball:

“Molt bé, ho tindrem en compte.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Cap més intervenció?”

Demana al Sr. Secretari que llegís l'informe de Govern que obra en el vostre poder, sobre el Pressupost que acabem d'analitzar i, acte seguit, passariem a la votació del mateix.”

El Sr. Secretari General:

“La carta del Sr. Cap de Govern diu el següent:

Molt Il.lustre Senyor Síndic,

He rebut la comunicació de la V. M.I. Sria. de data 24 de febrer d'enguany mitjançant la qual tramet còpia de l'informe que ha estat elaborat per la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE en relació al Projecte de Pressupost General per a 1993, amb els corresponents annexos.

Em complau informar-vos que el Govern, en virtut del que disposa l'article 67 del Reglament del Consell General, en la sessió del dia d'avui, ha examinat l'esmentat informe i les esmenes corresponents i ha acordat el següent:

1r. En les circumstàncies polítiques del moment actual, el Govern creu oportú acceptar totes les esmenes formulades per les diferents Comissions legislatives del M.I. Consell General.

2n. Pel que fa a l'esmena presentada per cinc M.I. Consellers Generals —Sra. Maria Reig Moles i Srs. Miquel Armengol Pons, Robert Cassany Vila, Antoni Armengol Vila i Jaume Bartumeu Cassany— el Govern ha acordat remetre's al punt número 6 de l'informe elaborat per la Comissió legislativa d'Economia, Finances i CEE.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, ja obrava en poder vostre.

Passariem, doncs, a la votació del Pressupost. La pregunta seria la següent: s'aprova sí o no el Pressupost General, incloent el del M.I. Consell General i el de les Entitats Parapúbliques, amb tota la documentació que l'acompanya, modificat en allò que escaigui pel contingut del diferents informes de les Comissions legislatives que han estat aprovats i que també han estat acceptats pel Govern?

Les constàncies en acta les fariem després de la votació.

S'aprova, doncs, per unanimitat dels presents.

Si hi ha explicacions de vot o constàncies en acta?”

El M.I. Sr. Albert Pujal:

“Em vull dirigir al Govern perquè és la primera vegada que estic aquí assegut per a la discussió d'un Pressupost i, evidentment, li he donat el meu recolzament perquè entenc que quan es vota un Govern —i aquest va ser el meu cas— la forma més coherent de recolzar-lo és votar-li el Pressupost.

A part d'això, entenc que, de la manera que s'ha tramitat aquest Pressupost i les discussions que hi ha hagut en les Comissions i avui aquí, és un acte de parlamentarisme on cada un dels dos estaments que configuren el Govern i el Consell han fet el seu treball. Repeteixo, és la primera vegada que assisteixo a la deliberació d'un Pressupost, em congratulo d'haver pogut donar aquest suport al Govern i de que el debat hagi estat el que ha estat.”

El Sr. Enric Casadevall:

“En nom dels Consellers Generals de la Parròquia de Canillo, i com ja vam manifestar en el seu dia en el si de la Comissió legislativa de Finances, volem deixar constància del nostre desacord en la forma d'aplicació de la taxa sobre el registre d'activitats comercials, mercantils i de serveis.

Aquesta taxa, que ja en el Pressupost de l'any 1992 era de caràcter provisional i transitori, hauria de tenir en compte, al nostre entendre, entre d'altres, les proporcions de l'activitat comercial així com la seva ubicació.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Vull fer constar, Sr. Síndic, la meva estranyesa per la constància que acaben de fer els Consellers de Canillo perquè, dins l'ànim del consens que anima aquest Consell, i abastament ho ha demostrat en les discussions sobre el Pressupost de l'any 92, alguns no estàvem d'acord amb aquesta taxa sobre el registre; nosaltres particularment. I, amb ànim de consens, vam acceptar aquesta taxa de manera que la postura de la Comissió de Finances fos unànime al respecte.

Ho lamento molt, m'agradaria que constés en acta.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Sí, jo també lamento molt aquesta constància en acta dels Consellers de Canillo. Veig que és pur electoralisme. Partint d'aquesta base, també puc dir que lamento molt aquests 25 milions de pessetes de l'esquí escolar i he de dir que la súplica de l'esquí escolar l'ha vaig firmar.”

El M.I. Sr. Albert Gelabert:

“Gràcies, Sr. Síndic.

Vull fer una simple manifestació en nom dels Consellers de La Massana i en el meu propi en el sentit que els Consellers Generals de La Massana hem donat el nostre suport a aquest Pressupost adduint en el fons les mateixes raons que ha al·legat el Govern per acceptar totes les esmenes presentades per les Comissions, malgrat tampoc compartir, estar d'acord en tots els capítols.”

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

“Només vull fer una constància, felicitant al Govern per l'elegància que ha demostrat avui, respectant el pacte de no armar polèmica el dia del Pressupost.

Moltes gràcies.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Només per contestar una mica al Sr. Armengol, vull dir —ja que ha fet esmena a l'esquí escolar— que vull felicitar al Govern per la iniciativa que va tenir en prendre aquesta decisió.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, si no hi ha cap més intervenció de cap Sr. Conseller, passaré la paraula al Sr. Cap de Govern.”

Abans però, un petit detall. En la disposició final introduiríem una petita modificació: aquesta llei, la Llei de Pressupost, entrarà en vigor el mateix dia de la seva publicació en el B.O.P.A., i no de la seva aprovació pel M.I. Consell General, com s'escau en totes les Lleis.

Passo la paraula al Sr. Cap de Govern.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Solament volia agrair als Molt Il.lustres Senyors Consellers Generals el vot i la confiança que fan al Govern en la presentació del Pressupost.

El Pressupost és una funció important de tot Govern i de tota política nacional que, evidentment, s'ha d'adaptar a les accions subjectives d'alguns interessos polítics —i dic interessos no en sentit menyspreador, sinó en sentit constructiu—.

Crec que aquesta filosofia que avui s'ha començat i aquesta col.laboració que s'ha demostrat hauria de seguir en l'esdevenidor.

Solament vull agrair les manifestacions personals que han fet el Sr. Albert Pujal i el Sr. Santamaria que el Govern, almenys, penso, que tots col.lectivament i solidàriament com es diu, sentim de manera particular.

Moltes gràcies a tots.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, vull dir abans de cloure i d'aixecar la sessió, també amb el mateix sentit que el Sr. Cap de Govern, que el consens que avui ha manifestat aquest Consell General ens serà necessari en els propers mesos per a una sèrie de lleis qualificades que seran les que podran posar en funcionament i encarrilar la Constitució vàlidament.

Demana, doncs, que aquest esperit de consens i de treball de conjunt continuï, perseveri, fins i tot que es reforci, si és possible encara, per als últims mesos que ens queden d'aquesta legislatura, esperant, òbviament, que el resultat del Referèndum serà positiu.

S'aixeca la sessió, gràcies a tothom.”

I no havent-hi més intervencions el M.I. Sr. Síndic General aixeca la sessió, de la qual se n'ha formalitzat la present acta als efectes pertinents. Són tres quarts de sis de la tarda.

P.O. del M.I. Consell General
El Secretari General

V. i P.
El Síndic General